

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 148

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 11 de desembre de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el dany cerebral i l'ictus.. 8351

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 14599/18, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa al transport regular per carretera.. 8352

2) RGE núm. 14944/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la solució per a la problemàtica sorgida entorn de la situació de l'entitat Gaspar Hauser... 8353

3) RGE núm. 14935/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a evolució del trasllat de pacients des de Menorca, Eivissa i Formentera. (**Ajornada**)... 8354

4) RGE núm. 14947/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment de la normativa laboral en els projectes del Govern... 8354

5) RGE núm. 14949/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a les mesures per fer front als efectes del Brexit... 8356

- 6) RGE núm. 14938/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la introducció de les TIC..... 8357
- 7) RGE núm. 14948/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'atenció a l'alumnat amb discapacitats..... 8358
- 8) RGE núm. 14936/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llocs de treball a l'àmbit de les energies renovables..... 8360
- 9) RGE núm. 14946/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa al projecte d'urbanització de Son Bordoy..... 8361
- 10) RGE núm. 14943/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a les dades per aplicar polítiques socials..... 8362
- 11) RGE núm. 15138/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisits per ser mestre a les Illes Balears..... 8364
- 12) RGE núm. 14881/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a protocols i eines per fer front a la violència de gènere.. 8365
- 13) RGE núm. 14931/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa al futur immediat de la comunitat autònoma.. 8367
- 14) RGE núm. 14939/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a les negociacions del REIB..... 8368
- 15) RGE núm. 14937/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a règim especial agrari..... 8369
- 16) RGE núm. 14950/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la reforma de la Constitució..... 8371
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 13546/18**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a transició energètica.. 8372
- III. MOCIÓ RGE núm. 14768/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria energètica a l'illa de Menorca, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 13080/18.. 8378
- IV. Elecció d'un membre del Consell de Direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.. 8388**
- V. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret llei 4/2018**, de 23 de novembre, de concessió de crèdits suplementaris per atendre despeses inajornables derivades de sentències judicials pendents de pagament en l'àmbit de la Llei 4/2008, de 14 de maig, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2018; i de modificació del Decret llei 2/2018, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen ajudes i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges intenses i les inundacions de dia 9 d'octubre de 2018 a la comarca de Llevant de Mallorca (escrit RGE núm. 14780/18, del Govern de les Illes Balears).. 8389
- VI. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 16726/17**, de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca..... 8401
- VII. Compareixença del conseller de Territori, Energia i Mobilitat del Govern de les Illes Balears**, per tal de donar compliment a la Proposició no de llei RGE núm.2154/18, relativa a la bonificació del transport interinsular de mercaderies (escrit RGE núm. 13643/18, presentat pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca)..... 8425

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el dany cerebral i l'ictus.

Abans de començar la sessió d'avui la secretària primera farà la lectura de la declaració institucional sobre el dany cerebral.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

El dany cerebral i l'ictus, en particular, afecten anualment a Espanya més de 100.000 persones, si considerem que és la primera causa de discapacitat entre els espanyols, les xifres apuntades recentment per FEDACE alerten que cada any al nostre país es produeixen 104.071 casos nous.

El 59% d'aquestes persones es veuran obligades a començar nous projectes de vida com a conseqüència de les seqüeles resultants de la lesió.

Algunes estratègies en l'àmbit de la salut, com l'estratègia ictus, han suposat avanços significatius per salvar la vida a persones que han tingut una lesió en el cervell. Però és necessari garantir el dret a viure amb dignitat d'aquestes persones que han estat salvades.

Per a les 420.000 persones amb Dany Cerebral Adquirit que viuen a Espanya la discapacitat, les barreres per desenvolupar-se de forma independent, l'aïllament social i la càrrega familiar són realitats que comencen a viure's des de l'alta hospitalària. La nova situació a la qual aquestes persones s'enfronten suposa no ha de suposar un detriment de la seva salut i de les seves famílies.

Respecte de l'Ictus, aquest ACV és la segona causa de mort entre la població i la primera en les dones, i és reconeguda com la primera causa de discapacitat sobrevinguda entre la població adulta afectada.

Per la seva banda el traumatisme cranioencefàlic és la primera causa d'invalidesa en joves i la segona de Dany Cerebral, tenint en ambdues situacions un enorme impacte social i econòmic.

En relació amb l'Ictus, cal assenyalar que, encara que s'han produït importants avanços en la detecció precoç i en la intervenció mitjançant l'aplicació del Codi ictus, així com en la recerca de noves tècniques intervencionistes i l'aparició de fàrmacs que ajuden a reduir els nivells de mortalitat entre la població, no eviten que a un percentatge molt apreciable de persones que sofreixen ICTUS al nostre país se'ls diagnostiqui erròniament generant un retard en el tractament el que provoca lesions irreversibles. No és que es diagnostiqui erròniament, és que de vegades és tan extens que el pronòstic no és tan bo.

Si important és l'incert en el diagnòstic no ho és menys que la persona afectada d'Ictus sigui tractada en el menor

temps possible en un centre hospitalari que compti amb l'equip especialitzat en Dany Cerebral, tant en l'etapa d'atenció aguda com en el període establert de rehabilitació pública.

És fonamental que tant els afectats com els familiars de les persones afectades d'ICTUS disposin d'una informació adequada sobre les causes del Dany Cerebral sofert i sobre les seqüeles a les quals haurà de fer front.

A diferència d'altres patologies, les seqüeles que l'Ictus genera entre la població espanyola són ràpidament detectades i avaluades pels equips d'especialistes que les tracten en la fase aguda i subaguda, el que permet predir, per l'experiència i els estudis realitzats al llarg dels últims anys, el tipus de discapacitat generada.

Respecte del temps de rehabilitació ofert per les administracions sanitàries autonòmiques en matèria de Dany Cerebral després de l'alta hospitalària, és catalogat pels professionals que atenen la rehabilitació neurològica com clarament insuficient per aconseguir uns nivells de recuperació que garanteixin aquesta autonomia personal. Si a això li afegim la sensació de frustració generalitzada entre pacients i/o familiars que s'han mostrat disposats a valorar aquest període, podem afirmar que tant el tipus com el temps de rehabilitació establert per les diferents administracions és injust i, almenys, manifestament millorable.

Si a aquest panorama li afegim la inexistència de recursos públics destinats per atendre una ràpida, continuada i avaluada rehabilitació neurològica en el 99% del territori espanyol, és lògic que considerem necessària la urgent aplicació de mesures que permetin una actuació preferent sobre la base de criteris d'acció positiva urgent i discriminació inversa cap a aquest col·lectiu de malalts en totes i cadascuna de les comunitats autònomes espanyoles.

Per tots aquests motius, el Parlament de les Illes Balears declara:

1. Conscients de les característiques pròpies que genera el dany cerebral i l'ictus, sol·licitem a les administracions públiques que impulsin i promoguin mesures necessàries i adequades perquè les persones afectades per un ictus o dany cerebral tinguin una atenció singular en relació amb la seva evolució, des del moment que apareix el dany fins que es consoliden els seus efectes. Així, també se sol·licita la formació específica de tots els serveis de rehabilitació, per a una millor atenció dels afectats, i les seves famílies.

En tot cas l'INSS el que fa és la valoració d'incapacitat laboral, total o parcial.

2. El Parlament de les Illes Balears sol·licita al Govern de l'Estat l'ampliació del catàleg de PRODUCTES DE SUPORT en matèria de suports tecnològics com els intercomunicadors en el cas d'afectats d'afàsia; que els permetin aconseguir la màxima autonomia i desenvolupament personal.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. La podem donar aprovada per assentiment? Doncs, queda aprovada la Declaració institucional sobre els danys cerebrals.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 14599/18, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa al transport regular per carretera.

Passam a la primera pregunta, RGE núm. 14599/18, ajornada a la sessió anterior, relativa al transport regular per carretera, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la presidenta del Govern ens va dir en el debat de política general que vostès han aconseguit aquesta legislatura un transport públic eficaç, sostenible i amable; és una més d'aquest món paral·lel que viuen mentre la realitat que hi ha al carrer és una altra, la realitat és que el 40% dels autobusos que fan transport interurbà a Mallorca estan obsolets, i estan obsolets perquè no han renovat la flota d'aquests autobusos esperant un concurs i unes licitacions que, segons vostè a les repetides preguntes que li ha fet el Partit Popular, ha assegurat que estaran dia 1 de gener de 2019, és una més també de les seves mentides a aquest parlament. Ja sabem que dia de gener de 2019 no estaran aquestes noves concessions perquè la justícia els les ha tornat a aturar.

El mateix també passa a Eivissa que hi ha hagut una pròrroga també, ja sé que vostè no en té competència, no cal em miri així, però és una mostra més d'aquesta desídia, d'aquesta deixadesa; a Eivissa també hi ha hagut una pròrroga d'aquestes concessions i es denuncia també la seguretat, la manca de seguretat per a treballadors i per a usuaris del transport públic. Per tant, Sr. Conseller, jo li vull demanar, quin balanç fa vostè ara ja a final de legislatura del transport públic regular per carretera? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Estam davant de la licitació més gran i més complexa de les darreres legislatures, una licitació de 479 milions d'euros per gestionar tot el transport

públic interurbà de l'illa de Mallorca, les empreses 479 milions d'euros s'hi juguen molt i és normal, a més, que vulguin jugar fort per intentar guanyar aquest concurs. La presentació d'ofertes va acabar dia 24 d'octubre, s'hi varen presentar 25 ofertes. La mesa de contractació ja ha obert el sobre número 1, que fa referència a la documentació administrativa, i el sobre número 3, que fa referència a l'oferta tècnica, i d'aquestes 25 ofertes la mesa ha decidit deixar excloure sis d'aquestes ofertes i alguns dels ofertants, tenen tot el dret a fer-ho, han decidit recórrer al tribunal, hi ha molts de doblers en joc i volen jugar molt fort al voltant d'això. El tribunal ha decidit suspendre mentre no es resolgui. Però la decisió d'excloure aquestes sis empreses és decisió tècnica de la mesa on com a decisió política no hi entrarem per a res, hi havia altres èpoques on sí que es feia, però que no es farà. Nosaltres defensarem les decisions de la mesa que s'han produït en aquest sentit.

Per tant, hi ha passes a fer, les hem fetes cada vegada que és a les nostres mans, mentrestant, en qualsevol cas, el que sí hem de fer és protegir les decisions que prenen els tècnics per garantir que aquest concurs es fa de la manera correcta i que guanya aquell que faci la millor oferta.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Prohens, té vostè la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no em faci acusacions vetllades per tapar la seva incapacitat i per tapar que en quatre anys vostè no ha fet res, i vostè ha assegurat en aquest parlament, quan ja l'advertíem de tots aquests perills, que dia 1 de gener de 2019 estarien les noves concessions, i sap quan estaran les noves concessions?, em pot donar una data? Perquè els plec de condicions parlen de sis mesos, s'han d'adquirir 150 autobusos, s'ha d'assumir el personal. Sr. Conseller, estarà dins el 2019? Ens anam ja al 2020 com diuen les mateixes empreses?

Miri, des del Partit Popular li hem proposat una solució via esmena pressupostària i és que els 9 milions d'euros que vostè ha pressupostat, i que evidentment no es gastaran perquè no estaran les noves concessions, es passin de manera transitòria a les concessions actuals perquè puguin fer millores, perquè puguin invertir en seguretat, perquè puguin modernitzar la seva flota. Ho farà, Sr. Conseller, o guardarà aquests 9 milions a la caixa comuna?

Miri, Sr. Marc Pons, vostè diu sempre que prefereix fer les coses a poc a poc, però fer les coses bé, això a casa nostra és agafar-se un any sabàtic o en el seu cas una legislatura sabàtica. Sra. Armengol, reforci'l ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, duim tota la legislatura fent millores en transport públic, si no hi hagués estat així no hi hauria hagut un increment de 2 milions de passatgers respecte de la legislatura passada, i això demostra que feim passes, és més, hem prorrogat les concessions actuals per a l'any que ve, fins quan?, fins que les noves concessions entrin en funcionament; amb quina quantitat econòmica hi haurà aquí devora?, ara les estam negociant amb ells aquestes millores, perquè negociam millores amb les concessions actuals; amb quina partida?, amb la pròpia que hi ha per a les concessions, perquè els nous adjudicataris per a 2019 no hi haurà una partida tan grossa. Per tant, els diners ja estan reservats en aquests mateixos pressuposts, (...) hem fet a més a més aquesta previsió.

Açò que ens demana vostè ja està inclòs i ja ho tenim previst als mateixos pressuposts perquè la partida econòmica com a tal hi és. Està bé que facin aquests tipus de propostes, però ja ho veuen, ens hi hem avançat fins i tot.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 14944/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la solució per a la problemàtica sorgida entorn de la situació de l'entitat Gaspar Hauser.

Doncs passam a la segona pregunta RGE núm. 14944/18, relativa a la solució per a la problemàtica sorgida entorn a la situació de l'entitat Gaspar Hauser, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. La entidad Gaspar Hauser se funda en 1978 y desde entonces lleva más de cuarenta años prestando servicios a niños con autismo y a sus familias.

Desgraciadamente ya desde hace unos meses es noticia esta entidad por la situación crítica en la que se encuentra, situación de la que hemos podido hablar en algunas ocasiones ya en este parlamento y la última fue la semana pasada cuando mi compañera Sra. Riera hizo una pregunta al conseller de

Educación respecto a este tema. En su contestación el Sr. Conseller informó de una reunión que se iba a mantener por parte de Educación, Servicios Sociales y el IMAS con la entidad para intentar buscar una solución.

Nuestra pregunta es si nos pueden informar de cuál fue el resultado de esta reunión y de qué medidas está tomando el Govern para dar solución a la problemática surgida entorno a esta entidad de Gaspar Hauser.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula la Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Bon dia a tots i totes, efectivament coincidim amb vostè que Gaspar Hauser és una entitat amb una tradició i a més ha estat capdavantera en temes d'autisme i la situació per la qual passa és una situació que no agrada ningú, els primers de tot són l'associació de pares i mares que varen ser els seus fundadors.

Nosaltres des del Govern..., els serveis afecten el Consell i el Govern, hem actuat des de la màxima responsabilitat, ens hem coordinat amb el Consell, ens hem coordinat la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Serveis Socials, hem parlat permanentment amb l'associació de pares i mares, hem parlat amb els representants sindicals i quan hi ha hagut la necessitat de tancar serveis com en el cas... ha estat d'atenció primerenca perquè no complíem la normativa, una normativa pactada amb el tercer sector, hem hagut de tancar el servei, hem col·locat tots els infants des de la voluntat dels pares, dels 84 menors afectats ja n'hi ha 82 que reben atenció en uns altres serveis i n'hi ha 2 que de moment no en volen rebre a cap altre servei.

Per tant, estam treballant constantment amb l'associació de pares perquè a mesura que prengui decisions l'associació de pares i mares donar-los suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias. Los medios de comunicación recogieron tras esta reunión una serie de medidas que en principio, por lo que recogían los medios de comunicación, se hablaron en la reunión y nos gustaría que nos pudiese confirmar si son ciertas o no.

En primer lugar, se recoge que se iba a producir un ERE dentro de la asociación para poder ajustar el personal a los servicios que seguirá prestando la entidad. Nos gustaría que nos confirmase qué servicios seguirá prestando la entidad, cuáles no y cuántas personas, cuántos trabajadores se van a ver afectados por el ERE.

También recogían los medios de comunicación el cese inmediato por parte de la gerente y también se comprometía, según los medios de comunicación, el conseller de Educación a hacer todo lo posible para evitar el cierre de la entidad, no solamente el mantenimiento desde los servicios. Nos gustaría que nos contestase, Sra. Consellera, qué medidas concretas son estas.

Y decirle que, mire, ésta es una situación excepcional que se está produciendo en la entidad y estamos seguros que se pueden encontrar situaciones legales, pero también excepcionales para dar solución. Usted ha explicado ya que se tuvo que cerrar el servicio de atención temprana y reubicar a estos 84, ahora nos dice 82, niños en otros centros. Usted mejor que nadie sabe que el perfil de estos niños es muy sensible a cualquier tipo de cambio, cambio de ubicación, cambio de referentes. Lo que le pedimos es que hagan todo lo posible para que estos niños puedan seguir recibiendo el servicio tal y como lo están haciendo hasta ahora por su propio beneficio, pero también evidentemente les pedimos que hagan un esfuerzo por los trabajadores, trabajadores que llevan mucho tiempo trabajando incluso sin cobrar y que debido a su dedicación han estado allí al frente de la entidad y lo que... ustedes que siempre se erigen en grandes defensores de los trabajadores les pedimos también que los tengan en cuenta...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández...

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

...y que hagan todo lo posible para que esta entidad que -como digo- lleva más de cuarenta años pueda sobrevivir...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, se li ha acabat el temps.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sra. Fernández.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Estam d'acord amb vostè que s'ha de fer tot el possible perquè els serveis que l'associació de pares

i mares vulguin mantenir es puguin mantenir, però els serveis que l'associació de pares i mares vulgui mantenir. Jo no parlaré en nom de l'associació de pares i mares de si faran un ERE o no faran un ERE. Això no és una responsabilitat que puguem fer des del Govern. Això és una decisió que ha de prendre l'associació de pares i mares.

Nosaltres tant des de la Conselleria d'Educació com des de la Conselleria de Serveis Socials els hem dit que sempre que vulguin mantenir els serveis i els mantinguin amb la normativa que hem pactat amb ells tendran tot el nostre suport -tot el nostre suport-, perquè nosaltres hem actuat amb rigor i amb equitat en relació amb les altres entitats també, perquè, miri, a principi de legislatura hi havia onze entitats, d'aquestes onze entitats totes estaven autoritzades menys Gaspar Hauser a la qual es va donar el provisional, la resta d'entitats no només estan ara autoritzades, sinó acreditades perquè han fet un esforç per acreditar-se. Això ha possibilitat que d'un any de concertació hagin pegat el bot qualitatiu a tres.

Per tant, actuam amb rigor, actuam amb equitat i amb sensibilitat, estam permanentment parlant amb l'associació de pares i mares per donar suport al que ells decideixin que volen que continuï i allò que no volen que continuï i ho volen tancar, nosaltres els donam suport per recol·locar tots els infants i els adults afectats...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, gràcies...

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 14935/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a evolució del trasllat de pacients des de Menorca, Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la tercera pregunta. La tercera pregunta serà ajornada a una propera sessió plenària, per petició del Govern mitjançant l'escrit RGE núm. 15205/18, de la Sra. Consellera Patricia Gómez, que té l'absència justificada.

I.4) Pregunta RGE núm. 14947/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment de la normativa laboral en els projectes del Govern.

Per tant, passaríem a la quarta pregunta RGE núm. 14947/18, relativa al compliment de la normativa laboral en els projectes del Govern, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, president. Bon dia a tothom, el conseller de Trabajo se ha caracterizado por afirmar que defendía los derechos de los trabajadores, por decir que luchaba contra los fraudes en la contratación, por afirmar que perseguía la explotación laboral, por inspeccionar y sancionar las empresas que supuestamente infringían estas normas.

¿Qué le parecería al conseller de Trabajo que una empresa contratase a un trabajador en prácticas teniendo en cuenta que el Estatuto de los Trabajadores establece que al trabajador en prácticas se le debe retribuir conforme a lo que cobra un trabajador de igual categoría y que esa empresa en lugar de pagarle lo que debería cobrar por un trabajo de igual categoría le pagase solamente en función del salario base?

¿No sería eso una vulneración del Estatuto de los Trabajadores, que es una norma básica y de obligado cumplimiento, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sí, Sr. Lafuente, imagino que ahora concretará más el caso al que se refiere porque por supuesto que el Gobierno si por algo se ha caracterizado durante esta legislatura es por garantizar el cumplimiento de los derechos de los trabajadores y trabajadoras, cosa que con ustedes, desde luego, no sucedía, sería un caso puntual o ha habido casos puntuales, en todos ellos se han ido tomando las medidas para solucionarlo. En todo caso siempre hemos demostrado que hemos actuado, seguiremos actuando y no haremos lo que hacen ustedes que es permanentemente ir en contra de los derechos de los trabajadores.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Lafuente, té vostè la paraula.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Conseller, bien, en todo caso usted si dice que nosotros no cumplíamos con la normativa de los derechos de los trabajadores, también debería concretarlo.

Mire, Sr. Conseller, usted publica una resolución el 15 de julio de 2017 en que convocaba las bases para el programa Joves Qualificats y en la base núm. 11 decía que la retribución sería la que corresponde al sector público instrumental, conforme a la aplicación o bien del 60 o un 75% de lo que establece el Estatuto de los Trabajadores o del convenio colectivo de la comunidad autónoma que es un 90 o un cien por cien de los contratos en prácticas.

Pero el día 29 de julio de ese mismo año publica una nueva resolución, publicada en el boletín oficial y firmada por usted, lleva su firma, en la que dice que a la base 11 en que se aplica precisamente la retribución que marca la ley para esos contratos pues solamente se le aplicará la retribución del salario base.

Por tanto, como usted sabe perfectamente, se está vulnerando el Estatuto de los Trabajadores porque está cogiendo y haciendo precisamente lo contrario de lo que establece el Estatuto de los Trabajadores que dice que se debe pagar a un trabajador en prácticas, a un joven en prácticas, la cantidad del mismo salario que corresponde para ese puesto de trabajo con los porcentajes que marca o bien el estatuto o bien el convenio colectivo.

Ahora mismo se ha leído la Declaración de Derechos Humanos, uno de los principios fundamentales es que por igual trabajo, igual salario y ustedes están incumpliendo el Estatuto de los Trabajadores, pero lo hacen con su firma y publicado en el boletín oficial de la comunidad autónoma, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Yo... cada día desde luego ustedes sorprenden más, ¿no? Es curioso que ustedes se atrevan a hablar de derechos de los trabajadores, cuando son ustedes..., ahora le pondré ejemplos concretos no se preocupe, le pondré ejemplos concretos.

Ustedes han aprobado la reforma laboral que causa la mayor precariedad en nuestra comunidad autónoma y en el resto del territorio...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Silenci, silenci!

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Espero que algún día pueda acabar una intervención sin que hable todo el Grupo Popular, están muy, muy animados y ustedes yo creo que están totalmente confundidos en materia laboral. Yo creo que pueden escuchar, que pueden estar tranquilos porque lo que deberían aclarar ustedes, entre otras muchas cosas, es qué hacen en materia laboral, qué propuestas tienen en materia laboral. Las únicas que hemos escuchado son la derogación de la reforma laboral por nuestra parte, y ustedes siempre se han mantenido en la defensa de esa precariedad.

Las bases de la convocatoria se han ajustado a lo que establece el Ministerio de Empleo. Por cierto, si hablamos de convocatoria de calificaciones, las distintas convocatorias que tiene la conselleria, es porque ahora hay convocatorias en materia de garantía juvenil. Ustedes no usaron ni un euro de la garantía juvenil, ni un euro de la garantía juvenil, la dejaron estar; 300 jóvenes inscritos en un año y medio consiguieron, 300 jóvenes inscritos en un año y medio, 25.000 en tres años y medios, 25.000 en tres años y medio...

(Alguns aplaudiments)

Ese es el balance de la gestión. Los que no saben gestionar fondos europeos, ustedes, cero euros de garantía...

(Remor de veus)

Cero euros de garantía juvenil, su eficacia en la gestión, cero euros de garantía juvenil. Cero euros en defensa de los trabajadores, los que decían que hay que contratar a cualquier precio, que lo importante es que se genere empleo, da igual como sea ese empleo; esos son ustedes. Y ahora que hay programas en marcha, estamos viendo los resultados de estos programas en marcha, ahora a los jóvenes en vez de echarlos fuera, en vez de que se vayan a emigrar, se les dan contratos en prácticas en nuestras empresas públicas y son positivos, porque les permite tener una práctica laboral en aquello en que se han formado. Con ustedes, cero oportunidades para nuestros jóvenes.

Y por cierto, ya que hablan tanto de derechos de los trabajadores...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...en salarios ustedes se oponen a la subida de 900 euros, deberían...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 14949/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a les mesures per fer front als efectes del Brexit.

Passam a la cinquena pregunta la 14949/18, relativa a les mesures per fer front als efectes del Brexit, que formula el diputat Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, a pocs mesos de la data prevista de l'entrada en vigor del Brexit, fa la sensació que el Govern de les Illes Balears no està preocupat per aquesta qüestió, que tindrà una incidència important dins la nostra economia.

La data clau és la data del 29 de març del 2019. Ni la presidenta del Govern, Sra. Francina Armengol, ni la consellera de Turisme, ni la Sra. Cladera no han explicat quines poden ser les conseqüències, ni quines mesures es poden prendre dependent del grau d'intensitat de la ruptura entre la Unió Europea i el Regne Unit. Avui la incertesa no pot ser major i a més quan després que el Regne Unit tancàs un acord amb la Unió Europea, la Sra. Theresa May decideixi proposar la validació de l'acord per temor a una derrota parlamentària.

I mentre tot això passa al Regne Unit, a Balears no prenem mesures, ens hem convertit en espectadors de primera fila i la que ens ve a sobre no és qüestió menor. Ja el juliol de l'estiu passat hi va haver una disminució del trànsit a l'aeroport de Palma del 6,6% de ciutadans britànics en relació amb l'any anterior. Quan es va celebrar la World Travel Market ja es comptava amb una baixada del 3% de turistes britànics. La lliura ha davallat pel que fa a l'euro, mentre que la moneda d'alguns països competidors està absolutament devaluada, el que converteix Balears en una destinació molt menys competitiu. I, per si això fos poc, la ministra Reyes Maroto fa pocs dies deia, *"no podemos ocultar que se está produciendo una cierta ralentización del crecimiento de algunos indicadores, especialmente del número de visitantes y también de las pernoctaciones. Y por ello tenemos que tomar medidas para garantizar la competitividad de nuestra industria turística"*.

Quines mesures pren vostè per garantir aquesta competitivitat?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula la vicepresidenta, Sra. Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Jerez, que no estiguem preocupats no vol dir que no estiguem ocupats i hi estam ben ocupats i ben ocupades tots els consellers i conselleres que tenim repercussió en aquest tema del nostre govern.

És cert que avui s'ha ajornat una votació, supòs que no ens ho increparà a aquest Govern, ha estat la Sra. May, amb la qual nosaltres no hi tenim cap tipus de competència. Sap que és una situació difícil, sap que la Unió Europea ha fet uns deures, que

el Govern britànic n'ha fet uns altres i tot això s'ha de refrendar dins un parlament, al qual respect allà on s'han de prendre les decisions, que és el parlament. Però sí li explicaré quins han estat els nostres deures, que sí que tenim els deures fets, per això li dic que no estam preocupats, però sí estam ocupats.

L'AETIB, Agència d'Estratègia de Turisme de les Illes Balears, ha establert contactes amb els mercats emissors, hem tengut reunions amb les agències de viatges, hem tengut reunions amb els majoristes de viatges, juntament amb la Conselleria de Territori hem establert reunions per millorar la connectivitat a les nostres illes i, a més a més, des del Centre Balears Europa, que pertany a la conselleria que jo dirigeix, hem organitzat unes jornades per parlar sobre el Brexit, sobre quina situació se'ns plantejarà i no sé si ha parlat amb el diputat el Sr. Camps, ell hi va ser present i va assistir a aquestes jornades que organitzarem ara fa just un mes.

Per tant, estam fent feina amb els agents, amb les agències de viatges -ja li ho he dit-, amb els majoristes de viatges, amb el Consolat Britànic i estam parlant per preparar-nos per allò que pugui venir, que no és tan catastròfic com vostè vol vendre'ns.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sr. Jerez, té vostè la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Miri, reunions i jornades moltes, però mesures cap. Miri, Sra. Consellera, la darrera notícia que tenim sobre la intenció del Govern d'analitzar les conseqüències de l'impacte del Brexit en el turisme és de juny de l'any 2016, fa dos anys i mig el conseller Biel Barceló d'aquell moment, anunciava una reunió del Consell Assessor de Turisme, per avaluar les conseqüències del Brexit. Des d'aquell moment res de res, no han fet ni un estudi, no han creat plans d'informació i molt manco s'han fet campanyes de promoció específica respecte del que ens ve al damunt.

Si no acaba de cristal·litzar l'acord tornarem al punt inicial i parlarem d'un Brexit dur, d'un Brexit complicat, d'un Brexit difícil, que entre altres coses afectarà la competitivitat de la nostra destinació turística a. Altres comunitats autònomes s'estan anticipant, aquesta no.

Sra. Consellera, té vostè un pla B?, té vostè un pla A?, té vostè un pla? Té vostè una sola idea...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Té vostè alguna cosa? Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Sra. Vicepresidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Moltes gràcies. Ai, Sr. Jerez, a més a més de tota la feina que feim dins el Govern, a més a més assistim a les reunions que se'ns plantegen a Madrid, ahir hi havia la Sra. Pilar Costa i jo mateixa, cadascuna a un consell assessor, a una conferència de reunions sobre les relacions amb la Unió Europea, però a més a més, vostè sap perfectament el nostre pla, el que passa és que no l'accepta. Vostè sap que el nostre pla és el de la sostenibilitat, el nostre pla és el de la qualitat, front la quantitat i vostè sap que quan factors externs poden repercutir en el turisme, ara en aquests moments no són...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

...els que es donen. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta.

I.6) Pregunta RGE núm. 14938/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la introducció de les TIC.

Passam doncs a la sisena pregunta la 14938/18, relativa a la introducció de les TIC, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyores diputats. Fa 25 anys quan parlàvem d'informàtica en educació, era una assignatura que es feia a segon de BUP i que a la majoria ens resultava una mica estranya. Les noves tecnologies han avançat tant que formen part de les nostres vides en tot moment. Per tant, hem d'anar avançant també de manera important dins el món educatiu. Som conscients que la demanda en el món laboral, tant d'enginyers informàtics, com de tècnics de Formació Professional, és molt important. Itambé sabem que la conselleria ha doblat els estudis de Formació Professional en informàtica i creim que també s'ha d'anar per aquest camí. És important però també començar de prest amb la visió abstracte del món informàtic i tenir-ne una noció.

Per això m'agradaria saber, Sr. Conseller, si es té prevista la introducció de les noves tecnologies, de la informàtica i més concretament de la programació dins l'etapa de primària.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Sureda, gràcies per aquesta pregunta. Vostè ho ha dit, és evident que necessitam construir l'escola del segle XXI, l'escola del segle XXI és una escola molt diferent a la del segle XX, on el tema de la informàtica, de totes les noves tecnologies és clau, però evidentment aquesta introducció s'ha de plantejar dins el context pedagògic evidentment i això necessita de moltes mesures.

Nosaltres estam fent un seguit d'accions que jo li vull descriure de forma ràpida, que és important. Per una part estam a..., ja s'ha firmat el conveni de connectivitat amb el Ministeri d'Educació, el Ministeri d'Educació i el Govern de les Illes Balears, per tal d'incrementar la connectivitat dels centres, que és important, tant a nivell de connectivitat externa com tota la xarxa wifi dels centres.

En segon lloc estam fent un increment de l'equipament tecnològic i informàtic de tots els centres; per al curs 18-19 més de 2 milions aniran als centres perquè tenguem els equips necessaris per cada vegada introduir aquestes qüestions.

En tercer lloc estam fent tot un programa de formació important perquè la formació és clau a l'hora de dur a terme aquest tipus de plantejament. Estam a punt de licitar, aprovarem properament al Consell de Govern, una empresa per tal d'ajudar al manteniment de centres i que no sigui el personal de mestres que faci el manteniment per al qual no estan preparats.

Per tant totes aquestes qüestions són condicions *sine qua non* per dur a terme aquesta acció que vostè planteja. En qualsevol cas des del punt de vista pedagògic, dues qüestions clares: una, la (...) de jornades TAC, és a dir, el fet de donar prioritat, donar suport als centres que fan la transició TAC cap a utilitzar eines tecnològiques i informàtiques per part de l'alumnat, això és important perquè hi ha centres que el que fan és utilitzar tots els instruments actuals d'informàtica per dur a terme tot el procés educatiu; i després s'està introduint la robòtica als centres de primària i secundària. Enguany hi haurà robòtica als centres de primària, i el 80% de secundària ja estan introduint la robòtica. Per tant és evident que la Conselleria d'Educació, de forma progressiva, està donant resposta a una qüestió que és clau per posar l'escola a nivell del segle XXI, i en això estam avançant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Sureda, té vostè la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sr. Conseller, efectivament jo no li he demanat per una assignatura concreta a primària per una sèrie de motius; primer, perquè els currículums estan carregadíssims, ja tots els compareixents que varen venir a la ponència del pacte educatiu ens ho deien i la majoria eren especialistes en la matèria; també perquè entenem que si afegim assignatures vol dir que se n'han de llevar d'altres que també són considerades molt importants. Però també som conscients i pensam, i crec que la conselleria ha d'anar per aquest camí, com vostè també deia, que hem de començar a canviar el concepte d'educació i hem de canviar el model i s'ha d'adaptar a la realitat que vivim, i per això hem de ser conscients de la importància de tot aquest món tecnològic dins l'educació, perquè també tots ens omplim la boca de diversificar el mercat i apostar per una alternativa al model econòmic actual, basat bàsicament en el turisme, i si volem apostar hem de començar també fent-ho en educació, i hem d'apostar decididament per les noves tecnologies.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Sra. Sureda, estam totalment d'acord en aquest sentit. És evident que les noves tecnologies són instruments; no per canviar, no per posar ordinadors i tot el que és aquesta qüestió es canvia el procés d'ensenyança i aprenentatge, però necessitam utilitzar-los, formar els docents, reorganitzar les escoles, i en aquest moment li puc dir que les escoles estan en procés progressiu lent de cara a fer una escola del segle XXI, i en aquest sentit tots hi estam..., hem de fer tot l'esforç perquè sigui així.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

L7) Pregunta RGE núm. 14948/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'atenció a l'alumnat amb discapacitats.

Passam a la setena pregunta, la RGE núm. 14948/18, relativa a l'atenció a l'alumnat amb discapacitats, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president. Diputats i diputades, “el nen deficient físic, mental o social, ha de rebre el tractament, l’educació i les cures especials que necessiti el seu estat i situació”, Assemblea General de Nacions Unides ja el 57, i segueix essent aquest el repte d’educació.

Així iniciàvem una pregunta que li vàrem formular sobre un alumne en particular de l’illa d’Eivissa amb una discapacitat severa. La família li sol·licitava que el nen pogués continuar a la seva aula de primària, on tenia l’espai i on tenia els recursos humans, perquè a Sant Josep no tenen un centre de secundària adscrit amb sala UEECO, però Educació no ho va acceptar, en contra de l’opinió de la família i en contra de l’opinió del pediatre, i va oferir com a única alternativa una plaça a Sa Colomina, on ja li vàrem advertir des d’aquest parlament que hi havia molts d’alumnes amb discapacitat motora i que tendrien problemes d’espai, però vostè va argumentar que tendrien la millor educació.

Considera, conseller, que s’està donant una atenció adequada a l’alumnat amb diferents capacitats? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D’EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Sra. Ramon, la resposta és sí, però el recorregut que tenim per millorar l’atenció a l’escola en general i a la diversitat és molt gran, però li puc assegurar que a poc a poc s’està donant una millora progressiva als al·lots amb dificultats, i li puc assegurar que la comparació entre els recursos que tenien vostès i els recursos que tenim nosaltres no són comparables, són infinits, i per tant en aquest sentit no només això, sinó que tenim una concepció d’escola inclusiva que vostès mai no han tengut de cap de les maneres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Ramon, té vostè la paraula.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies. Bé, conseller, sí, més recursos, 1.350 milions més, tenen. Sr. Conseller, els auxiliars fan tot el que està en les seves mans però no donen l’abast. Vostè sap que han hagut d’avisar als pares perquè vagin al centre a canviar els nens? Vostè sap que els professionals es queixen de l’espai perquè no poden manipular el material: caminador, hamaques, grua, etc.? Que diuen que tenen una situació caòtica? Els pares han demanat que revisin les ràtios, que revisin els metres, i què ha dit Educació?, cap solució.

Sis alumnes, conseller, quatre amb mobilitat reduïda, amb una discapacitat del 87, 92 i 97%; l’any passat eren dos i tenien els mateixos recursos humans. Ara sumam que han tengut un auxiliar tres setmanes de baixa, i quina ha estat la resposta d’Educació?, que no els poden substituir si no són baixes de 15 dies, així que de setmana en setmana podrien ser mesos. Conseller, la normativa falla. Vostès són el govern de les persones i permeten aqueixes situacions inhumanes? Governar és dar solucions, conseller, no posar excuses.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D’EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Aquests aplaudiments se’ls podien fer vostès quan retallaven tants de professionals, tanta d’atenció a la diversitat, etc. Evidentment...

(*Alguns aplaudiments*)

... això sí que realment orgullosos estan d’això.

Miri, hem posat 390 professionals d’atenció a la diversitat, 390 professionals d’atenció a la diversitat. A Sa Colomina hem posat un ATE amb unes circumstàncies d’urgència. A partir de gener hi haurà 12 ATE més a les escoles de les Illes Balears. Hem fet això no només en aquest sentit sinó en tot els altres serveis: 90 orientadors a centres d’educació primària que no existien, que no existien; hem posat més de 190 PT, 90 AL, i això no és atenció a la diversitat? Sra. Sra Ramon, no agafi una qüestió personal per fer tota una crítica a la política educativa que no té cap tipus de relació amb vostès.

Miri, a Eivissa hi ha un centre d’educació especial que no existia la passada legislatura, i no és una qüestió de voluntat política, és una qüestió que vostès ni es varen plantejar. Nosaltres creim en l’educació inclusiva i l’estam duent a terme, en formació, en jornades, en coordinació amb Salut, en coordinació amb Serveis Socials, posam fisioterapeutes a temps complet. Efectivament, estam fent una feina que realment fa que l’educació inclusiva sigui una realitat. Vostès realment l’únic que varen fer va ser retallar, retallar i retallar per tal de donar la resposta adequada a les necessitats dels infants. La nostra política és totalment diferent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 14936/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llocs de treball a l'àmbit de les energies renovables.

Passam a la vuitena pregunta, la RGE núm. 14936/18, relativa a llocs de treball a l'àmbit de les energies renovables, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Sr. Conseller, l'altre dia el Partit Popular va voler erigir-se com a representant sindical dels treballadors d'Es Murterar. El Partit Popular, aquest partit de la reforma laboral de 2012 que tant de patiment va provocar, que va rompre amb la negociació col·lectiva i va llevar competències a les comunitats autònomes quan es produïen ERE, aquest que no vol que s'apugi el salari mínim interprofessional a 900 euros, va venir aquí a intentar donar-nos lliçons de com hem de donar suport als treballadors d'Es Murterar. Però allò cert és que el Partit Popular no va exigir a ENDESA absolutament res per tal que Es Murterar es pogués adaptar a la normativa europea ni als Acords de París durant el mandat Rajoy.

Feta aquesta crítica, que crec que és essencial, ara ens interessaria escoltar el que ha fet aquest govern per tal que no s'hagin de produir centenars d'acomiadaments i molta de gent es quedi al carrer, i per això creiem que és bàsic saber què ha fet aquest govern per generar llocs de treball en l'àmbit de les energies renovables. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Comparto el análisis que ha realizado... No acabo de entender qué les hace tanta gracia, cuando lo que se está diciendo es que ustedes, que han apoyado toda la reforma, que han hecho una reforma laboral que ha generado...

EL SR. PRESIDENT:

Conseller, per favor, contesti al Sr. Saura.

(Remor de veus)

Silenci, per favor, silenci.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Comparto con usted todo el análisis que ha hecho, que ha explicado como el Partido Popular ha causado tanto daño con

las reformas laborales que ha hecho, comparto la pregunta que ha planteado en el sentido que hace alusión a la reforma laboral que nos impide ahora tomar determinadas soluciones que tendríamos antes sobre todo con la aprobación de los expedientes de regulación de empleo en el ámbito administrativo, cosa que ahora no tenemos en nuestra mano, y no entiendo efectivamente como quienes lo han aprobado pueden ahora erigirse en defensores de nada porque nos han quitado los instrumentos para tener esa defensa que podríamos ejercer en mejores condiciones.

En todo caso, sí que agradecer su intervención y su pregunta en el sentido de que efectivamente en el ámbito de las energías renovables su partido ha presentado enmiendas todos los años, y vuelve a presentarlas este año, para crear puestos de trabajo en ese ámbito. Señalar que con la utilización bien utilizada de los fondos europeos, con la utilización de la garantía juvenil y con tantas otras medidas que se han llevado a cabo en esta legislatura estamos haciendo calificaciones en ese sector.

En primer lugar, decir que cerca del 55% son técnicos o titulados superiores y que hemos iniciado quince cursos sobre montaje y mantenimiento de instalaciones solares fotovoltaicas, sobre montaje y mantenimiento de instalaciones solares a más de 200 alumnos; en el ámbito de la formación dual en un primer momento, en 2016, en inspección y revisión de instalaciones receptoras de aparatos de gas junto con TESLA Baleares 14 trabajadores y trabajadoras jóvenes con 400 horas de formación; en 2017 con Asinem formación dual centrada en el montaje y mantenimiento de instalaciones eléctricas, todo en el ámbito también para poder especializarnos en el ámbito de renovables, 12 trabajadores con 840 horas de formación; i en el 2019 están previstos cuatro proyectos más ligados con las energías renovables que permitirían dar formación a 60 jóvenes más.

Esas son todas las actuaciones que estamos llevando a cabo en un sector esencial y que además tiene una temporalidad baja, el 83% del empleo directo cuenta con un contrato indefinido, y se están dando los pasos para poder generar oportunidades de empleo en un sector estratégico y esencial, cosa que antes no sucedía.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Saura, té vostè la paraula.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Miri, nosaltres varem presentar una proposició no de llei en matèria de transició energètica ja fa tres anys, vull dir, fa molt de temps d'això i a part d'aquesta proposició no de llei, com ha dit vostè, hem presentat esmenes any rere any en matèria d'energies renovables. Nosaltres pensam que s'hauran fet els deures si s'aconsegueix aprovar la llei de canvi climàtic en aquesta cambra i s'aconsegueix a la vegada que la gent d'Es Murterar no es quedi al carrer, és a dir, totes les iniciatives que ha fet aquest govern que vostè m'ha relatat estan molt bé,

però també hem de pensar en aquesta gent que es pot quedar al carrer.

Per a nosaltres és essencial una qüestió que hem dit moltes vegades i que hem presentat esmenes a la llei de canvi climàtic, pensam que hi ha d'haver una iniciativa pública potent per tal d'absorbir aquests llocs de treball o la majoria d'ells; crec que s'ha d'utilitzar l'agència pública, l'Agència Balear d'Energia, per fer política perquè la transició energètica ha de tenir també una política laboral, que és essencial per a aquest govern i per a aquesta majoria. És a dir, podem apostar perquè les decisions les puguem prendre aquí i no la continuïn prenent quatre que ens prenen el pèl any rere any amb pujades de la llum en plena onada de fred, gent que no fa els deures amb Es Murterar, que no ha fet els deures fins ara, podríem començar a prendre aquestes decisions democràticament així que, Sr. Conseller, l'anim que així ho faci.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sr. Presidente, sí. Gracias, Sr. Saura. Creo que se están haciendo todos esos pasos, se está trabajando en las distintas hojas de ruta. Ayer hubo otra reunión más entre las direcciones generales de Energía y de Trabajo con los distintos trabajadores, se están abriendo todos los espacios de negociación y mediación y acuerdo, cosa que antes no sucedía, y cuando había...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... y seguiremos trabajando.

I.9) Pregunta RGE núm. 14946/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa al projecte d'urbanització de Son Bordoy.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, la RGE núm. 14946/18, relativa al projecte d'urbanització de Son Bordoy, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. El passat mes de maig l'Ajuntament de Palma va

aprovar el projecte d'urbanització de Son Bordoy que permetrà passar de 250 habitatges previstos inicialment a poder-ne construir 750, dels quals només 150 seran de protecció oficial. Atès que es tracta d'una reserva estratègica de sòl l'aprovació definitiva d'aquest *pelotazo* urbanístic correspon al Govern.

És per això que volem saber si el Govern té intenció d'aprovar el projecte d'urbanització de Son Bordoy, malgrat totes les ombres de corrupció que pesen sobre ell.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT.

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. L'aprovació de l'Ajuntament de Palma va ser amb prescripcions, aquestes prescripcions encara, fins on nosaltres sabem, no estan corregides, no s'han tramès al Govern. Per tant, aquesta legislatura aquest projecte no serà analitzat, no serà aprovat per part d'aquest govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Camps, té vostè la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Estic content per la resposta del Sr. Pons, perquè el cas de Son Bordoy té tots els ingredients de la típica corrupció socialista; per una banda tenim el conseller Jaume Carbonero, que sempre apareix quan hi ha assumptes tèrbols, assumptes foscos, sempre hi apareix, ell és l'autor intel·lectual d'aquest trama, ell és qui s'inventa les reserves estratègiques de sòl per disfressar de projecte social el que és un simple *pelotazo* urbanístic; per altra banda tenim Sa Nostra, controlada pel PSIB en aquell moment, que finançava l'operació; i el tercer ingredient, uns promotors afins al PSIB que són els que executen el projecte. I ho hem de recordar, el promotor de Son Bordoy, el Sr. Martín Gual, que ja es va fer ric durant l'etapa de la Sra. Nájera a Calvià, avui està imputat per corrupció en el cas de Sa Nostra i surt a la llista Falciani com a evasor fiscal, una joia. És més, l'informe de la UCO, que investiga la desaparició de Sa Nostra diu que Sa Nostra va finançar l'operació de Son Bordoy al Sr. Martín Gual sense cap tipus de control, sense tenir en compte els informes de risc ni les alertes internes de l'entitat; és més, es va triplicar el límit màxim d'endeutament, que estava previst en un 60% i va arribar fins al 160% sobre el valor de taxació, unes taxacions que a més -diu la UCO- estaven totalment sobrevalorades.

El Sr. Martín Gual, per tant, va rebre finançament de Sa Nostra seguint no criteris tècnics sinó criteris polítics, unes directrius polítiques que, des del nostre punt de vista, arribaven directament des del PSIB. El fil sembla molt senzill, l'exconseller Jaume Carbonero dissenya l'operació, Sa Nostra finança l'operació, els promotors l'executen i el PSIB cobra perquè si no, no s'entén aquest interès tan desmesurat del PSIB per aquesta promoció.

Aturin, per tant, Sr. Marc Pons, aquest *pelotazo*, estic content que aquesta legislatura no es compleixi, però realment el que han de fer és aturar-lo definitivament o almenys esperar que les investigacions del cas Sa Nostra arribin fins al final i el procés judicial arribi fins al final...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... tot el contrari seria reconèixer que hi havia corrupció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. El seu cas és malaltís, Sr. Camps, i li explicaré un poc els ingredients perquè sapiguem on som. Aquest projecte d'urbanització de Son Bordoy s'empara en la Llei 5/2008, aquesta llei 5/2008 va ser tramitada per lectura única, per lectura única, a aquest parlament, no va ser un projecte de llei del Govern, va ser un projecte de llei d'iniciativa de tots els grups parlamentaris i per unanimitat de tothom, sense cap vot en contra, es va aprovar aquesta llei. A partir de l'aprovació d'aquesta llei l'Ajuntament de Palma declara Son Bordoy com a zona de reserva estratègica de sòl, legislatura 2007-2011. A la legislatura següent, 2011-2015, Govern del Sr. Bauzá, el Sr. Company eleva al Consell de Govern el planejament, les normes subsidiàries de Son Bordoy, i el Consell de Govern aprova per unanimitat aquest planejament, ja el tenim aprovat.

(Alguns aplaudiments)

Aquest planejament que aprova el Sr. Company ve amb l'informe favorable vinculat de l'Ajuntament de Palma del Sr. Isern, per tant, ja tenim una llei aprovada per unanimitat, un planejament aprovat pel Sr. Company amb un informe i per tant aprovat també per part de l'ajuntament amb el Sr. Isern.

I aquesta legislatura, efectivament, el projecte d'urbanització, quan ja tenim la llei, quan ja tenim el planejament, és tramitada davant de l'Ajuntament de Palma; s'aprova i s'aprova amb prescripcions sense cap vot contrari, eh!, el PP no va votar en contra, sense cap vot contrari de ningú, i tant com és cert!, revisi-ho. A partir d'aquí, per tant, el que fa és mirar-se aquestes prescripcions, no s'han resolt aquestes prescripcions, fins on nosaltres sabem, no s'ha tramès al Govern de les Illes Balears. Ara, el que no val és venir aquí i començar a fer acusacions d'una llei Carbonero que no és tal, perquè va ser aprovada per unanimitat de tothom, i muntar aquí una estratègia de persona malaltissa. Sr. Camps, a vostè evidentment ja el coneixem prou i massa com per veure i ser capaç d'inventar-se coses que no estan sustentades en cap cas en la realitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

L10) Pregunta RGE núm. 14943/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a les dades per aplicar polítiques socials.

Doncs passam a la desena pregunta, la RGE núm. 14943/18, relativa a les dades per aplicar polítiques socials, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats, diputades, consellers, conselleres, bé, dia 4 d'octubre la consellera de Serveis Socials compareixia davant la Comissió d'Assumptes Socials per tal que el Parlament es pronunciés per a la tramitació d'un pla estratègic de serveis socials 2018-2021. S'acompanyava per a l'elaboració d'aquest pla... bé, que acompanyava l'elaboració d'aquest pla es va constatar el que feia temps havíem detectat i era la dificultat per obtenir i recollir dades.

Les conclusions emeses a l'informe sobre l'explotació estadística de l'enquesta d'avaluació dels serveis socials de les Illes Balears constataren uns serveis socials amb escassetat de capacitat de prevenció i anticipació i de realització de tasques d'avaluació i es reconeixia en aquest mateix document la importància a donar resposta social vinculades a la prevenció i anticipació pel context econòmic actual i la necessitat de la prevenció i anticipació pel context... bé,... i la necessitat de la millora de les vies de relació de traspàs de la informació sobre l'avaluació dels serveis socials.

Tot i que entre els documents també s'inclou un pla de qualitat trobem que entre les debilitats que es reconeixien és la manca d'investigació regular i sistemàtica.

És per tot això que varem llançar en aquesta compareixença una proposta de resolució en què reclamàvem un observatori social per a la recollida de dades, l'anàlisi i la formulació de propostes, d'actuacions o de polítiques públiques per a l'abordatge de manera àgil, regular i sistemàtica.

És per això que li fem la següent pregunta: atesa la situació tan canviant de la nostra societat, considera la consellera que tenim prou dades per fer una anàlisi que ens permeti implementar polítiques socials adequades?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. La resposta a aquesta pregunta és sí, tenim informació més que suficient.

Miri, nosaltres periòdicament estam analitzant l'evolució demogràfica, l'evolució de la renda econòmica, tenim dades mensuals de la dependència, com evoluciona la dependència, de la renda social, de la renda d'emancipació, de com evoluciona la discapacitat, els perfils dels cuidadors familiars, els perfils dels perceptors de les pensions no contributives, queixes dels usuaris, que les analitzam, evolució de la problemàtica dels joves infractors, estam rebent... ens hem reunit aquesta legislatura amb més de 140 entitats que ens han explicat la seva problemàtica, cada dimecres tenim atenció al ciutadà, hem rebut més de 120 persones... Tota aquesta informació la podem elaborar per gènere, per territori i per edat.

Per tant, sí que tenim suficient informació. A vegades el que ens manca és la informació més de qualitat, que és la que treballam..., que s'ha de treballar directament amb els usuaris de serveis socials.

I el tema de la prevenció, encara que tenguéssim molta informació, si no es fa estructura per poder fer treball preventiu a la comunitat, als barris i als pobles la informació tampoc no seria útil.

La resposta a la seva pregunta en principi és sí, tenim informació suficient per poder prendre decisions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Maicas, té vostè la paraula.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Consellera, molt bé, ja tenim les dades, des de Podem hem presentat una esmena per

a la constitució d'un observatori social, un observatori que va desaparèixer al temps que ho feia també el CES quan tots dos varen deixar de rebre finançament del Govern de Bauzá.

Considerem que un observatori possibilitaria a més de la recollida de dades que com vostè ja ha dit s'estan recollint, també possibilitaria una planificació perquè considerem que sense una planificació no hi ha possibilitat de donar una resposta adequada a les necessitats reals de les persones. En això supòs que hi estarà d'acord.

Tenim aquest instrument, Sra. Consellera? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies. Jo sé que vostè en aquella compareixença nostra també va demanar aquest observatori. Jo ja li vaig comentar que no estam d'acord en l'observatori. L'observatori va ser un instrument que es va posar molt de moda els anys noranta i els anys dos mil, però no ha arribat a ser un instrument vàlid.

A més a més els observatoris que normalment depenen de temes externs o de programes que no són fixos no generen continuïtat, vull dir nosaltres hem vist com en períodes de retallades, tot el que eren serveis, el que era personal interí, el que eren convenis, el que eren fins i tot lleis que es modificaven per decrets llei han desaparegut.

Nosaltres som partidaris de crear estructures estables a través de professionals de la comunitat autònoma.

Per tant, estariem d'acord que un possible pacte de progrés, esperem que sí, en la propera legislatura crear aquest servei d'anàlisi dels serveis socials, però no a través d'un observatori, sinó a través d'estructura.

Aquesta legislatura, a què hem donat prioritat?, a l'atenció a l'usuari, hem crescut en professionals de valoració, en professionals de PIA, en atenció a les residències, en atenció a les persones amb discapacitat, hem creat el servei de persones incapacitades judicialment.

Un segon pacte, un segon pacte de progrés o en el proper pacte de progrés crec que sí que es podria estructurar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

... aquest tipus de serveis, però de forma més estable.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 15138/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisits per ser mestre a les Illes Balears.

Doncs passam a l'onzena pregunta, la RGE núm. 15138/18, presentada en substitució de la RGE núm. 14945/18, relativa a requisits per ser mestre a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. La Universitat de les Illes Balears es queixa del baix nivell amb què arriben els estudiants que volen cursar magisteri, baix nivell que també està confirmat per les pitjors dades educatives que es donen a les nostres illes, sobretot estancades aquesta legislatura.

Davant aquesta realitat s'haurien de prendre mesures vertaderes d'èxit educatiu per millorar la qualitat de l'ensenyament durant tota l'etapa obligatòria, però no, el govern del pacte ha estat aturat tota la legislatura i ara posa en marxa dues mesures estranyes als estudis de magisteri: reduir nombre de places i restringir l'accés amb una prova d'admissió. Reduir el nombre de places, Sr. Conseller, per tenir manco estudiants de Magisteri per aula quan, al contrari, per ventura hauria d'augmentar el nombre de professors universitaris i no reduir-los, sobretot perquè tenim aquesta legislatura necessitat de mestres perquè diu vostè que hi ha massificació i té més ràtios a primària.

Però en segon lloc fer una prova d'admissió específica per a l'accés a Magisteri i això ha generat multitud de suspícies tenint en compte que s'anuncia una prova principalment de competències lingüístiques.

Tenint el compte el seu tarannà sectari i impositiu voldríem saber què hi ha rere d'aquesta prova específica, Sr. March?, un blindatge perquè només estudiïn Magisteri els catalanoparlants? És aquest un nou requisit de català que vetarà l'entrada a la universitat balear als estudiants que no l'acreditin? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Núria Riera, benvinguda a l'*imperio de Vox* que realment es nota que els està influenciant de forma increïble.

Miri, hem de ser seriosos quan parlem d'aquestes coses, i vostè de serietat i rigor en temes d'educació no en té cap.

Miri, li diré... des del primer moment a la Conselleria d'Educació i la Universitat varen fer una comissió mixta per tal d'estudiar la millora de la formació inicial del professorat, una formació inicial que té distintes mesures, una de les quals va ser la reducció dels *numerus clausus*, vàrem reduir els *numerus clausus* d'infantil, primària a Menorca i Eivissa, d'aquesta reducció més de cent ha resultat que la nota de tall ha incrementat mig punt des del punt de vista de primària. Per tant, millors estudiants estan entrant als estudis de Magisteri i això no és cap tipus d'entrebanc a ningú.

En segon lloc, estam intentant millorar els centres que fan pràctiques, millorar les pràctiques dels nostres estudiants de Magisteri perquè això és clau per tal de tenir un professorat perfectament preparat.

En tercer lloc, estam intentant, la Universitat lògicament, una reorganització interna de la formació del professorat que fa feina a Magisteri. Estam intentant que professors i mestres de les Illes Balears puguin fer docència als estudis de Magisteri. Per tant, estam fent una sèrie de qüestions que realment ho intenten millorar.

I en el tema que vostè planteja, miri, el que a nosaltres ens interessa és que entrin a Magisteri els millors estudiants i això significa dues coses: hem demostrat que hi ha persones que entren a Magisteri i tenen suspès català, castellà, anglès o matemàtiques i per tant, això realment no es pot tolerar.

Per això volem fer una prova pilot -una prova pilot- al curs 2018-2019 per tal de conèixer les competències lingüístiques -català, castellà, matemàtiques, etc.- per tal d'intentar veure si això serveix per intentar fer una selecció millor de la gent de Magisteri.

No entri en polèmiques lingüístiques absurdes que realment crec que fan un mal favor al que és el magisteri en tots els aspectes.

Per tant, Sra. Riera, res d'això. Estam fent feina, cosa que vostès... ni el Sr. Rajoy ni vostès no varen prendre ni una sola mesura per tal de millorar la formació inicial del professorat, sinó realment tot el contrari.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Riera, té vostè la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, el que no és seriós ni educat és vostè setmana rere setmana. És evident que està més preocupat a imposar i prohibir que per governar,

requisits de català als metges per atendre malalts; requisits de català a les netejadores per agranar les escoles; als turistes, tríptics quan vénen de vacances; i ara, els que vulguin estudiar a la universitat, tot per imposar un perfil catalanitzat i no pels coneixements i les habilitats que puguin tenir els aspirants a mestres, que hauria de ser la seva preocupació.

Miri, Sr. March, si vol millors estudiants i millors mestres millori l'ensenyament des de petits, millori l'aprenentatge i la capacitat comunicativa amb projectes, noves tecnologies i més inversió en orientadors, per exemple, o personal de suport. No accepti les idees del doctor Sánchez, vostè que parla del Sr. Rajoy; no accepti la reducció de currículums ni l'eliminació de proves d'avaluació final d'etapa, o tenir els títols de batxiller suspesos com li proposa la seva ministra. Això sí que genera estudiants mediocres i genera falta d'il·lusió i d'incentius per estudiar.

I deixi, per favor, de fer anuncis per a l'any 2020, anuncis que no es compliran ni tendran futur perquè el Partit Popular haurà tornat ja el seny a les institucions.

Gràcies, Sr. President.

(*Se sent una veu de fons que diu: "Que va!"*)

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President, diputats, diputades. *De ilusión también se vive*, Sra. Riera. Li ho he dit en castellà perquè ho entengui clarament, eh?...

(*Alguns aplaudiments*)

... li ho he dit en castellà perquè ho entengui clarament.

Miri, des del primer moment vostès són els reis de la imposició educativa total. Recorda el decret TIL?, se'n recorda, com el varen imposar?, se'n recorden? Nosaltres no imposam res, Sra. Riera, *y a los hechos me remito, a los hechos me remito*, Sra. Riera. Per tant si vol fer un debat seriós el farem, d'educació; si vol fer un debat d'anuncis, a mi no m'hi trobarà. Ja sé que em troba mal educat, etc., però, mira, som així com som i malauradament m'haurà d'aguantar aquest any i segurament els altres.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 14881/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a protocols i eines per fer front a la violència de gènere.

Passam a la dotzena pregunta, la 14881/18... -silenci, per favor-, relativa a protocols i eines per fer front a la violència de gènere...

(*Continua la remor de veus*)

... -silenci, per favor-, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*. ¿Conoce la conselleria las principales quejas e inconvenientes que manifiestan las usuarias del IBDona como víctimas del terrorismo machista?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas, per tornar a demanar-nos, al Govern, per una qüestió que és capital, que és la lluita contra les violències masclistes, en aquests moments el problema més greu que té aquesta societat també a les Illes; ens va preguntar també fa dos plens, concretament a la presidenta, sobre aquest tema, i vull recordar que efectivament al Govern posam el feminisme i la perspectiva de gènere, són els pilars i els eixos de la nostra política transversal de tot el Govern.

I sí, sí que tenim coneixement, per suposat, de la problemàtica que suposa i les conseqüències de les dones víctimes de violència masclista. Està clar que ni tota la dedicació ni tots els esforços ni tots els recursos no seran suficients mentre hi hagi una sola dona víctima de violència masclista, i, com li dic, som conscients de les dificultats i dels problemes afegits, a més, que tenen aquestes dones, com puguin ser els processos, potser, de separació o de divorci, o altres ajudes que han de demanar a altres institucions, etc.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Seijas, té vostè la paraula.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, están bien protocolos, medidas, pero tienen que llegar a la gente, hay que hacer el seguimiento de que esos protocolos llegan a su objetivo.

Mire, noticia del domingo en *Última Hora*: “La afectada niega que su pareja la violara, aunque afirma que sufría maltrato a menudo y que seguía con él porque tenía miedo”. Esta realidad, el miedo, es la tónica. Una afectada de violencia de género que es funcionaria y personal sanitario del Psiquiátrico me hace la siguiente pregunta: ¿por qué la primera atención que recibes es la de la trabajadora social y no de la psicóloga? Del IB-salut y del IBDona me dicen funcionarios víctimas de violencia de género que básicamente funcionan a parte, los unos no tienen acceso a la información de los otros, funcionan a parte a no ser que la usuaria solicite algo con la correspondiente burocracia, es decir, más que señalar en qué no están coordinados me gustaría saber en qué lo están.

En lo referido a los servicios de psicología, al ser una fundación a parte te firman los informes en nombre de esta institución y no del IBDona; sin embargo esos informes sólo sirven a nivel judicial, no sirven evidentemente para la Seguridad Social.

Sobre la tenencia de armas, hombre con permiso de armas se le interpone denuncia por violencia de género y se sitúa a la víctima en riesgo medio; no se le retira el permiso. La víctima retira la denuncia pero para la Guardia Civil sigue adelante la orden de alejamiento; el denunciado adquiere un arma y le dan de alta en la sección de armas de la Guardia Civil. A los tres meses sigue vigente la orden de alejamiento, la Guardia Civil se pone en contacto con el denunciado para requisarle el arma. Hemos de convenir que no hay enfoque hacia el hombre, hacia el agresor; todo gira alrededor de la mujer, sufre una revictimización social e institucional, mientras que el que aplica el terror hace su vida normal hasta poder sacar incluso una licencia de armas. Esto los va envalentonando.

Alma Vives, del colectivo Stop Maltrato en centros de acogida, señala que en el momento de la agresión el policía de turno, delante del maltratador y delante de la víctima, en el mismo espacio, te preguntan si quieres poner la denuncia, lo que huele a terrorismo de pandilla; hay que ser valiente para decir sí o haber recibido muchas palizas. Si mandan a la víctima de urgencias al ambulatorio de su zona de residencia no la acogen enseguida, las pasan con todas las visitas de consulta en el mismo espacio de espera, sin protección, y al ser el mismo barrio se pueden encontrar a familiares o amigos del agresor. En Son Espases i en Son Llätzer también sucede así.

Y como no hay tiempo vamos a dejar para otra ocasión, Sra. Consellera, las cuestiones habitacionales, el protocolo con el IBAVI o el número ingente de denuncias que bloquea la funcionalidad posible del IBDona, el cual ha de crecer forzosamente en dotaciones humanas...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas...

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

... y en recursos. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas. Estic d'acord amb vostè que la revictimització de les dones que pateixen o han patit violència masclista no es pot tolerar. No compartesc amb vostè que no hi hagi un procés en què s'acompanya les dones, a pesar de totes les dificultats que es poden trobar o problemes afegits, però li vull recordar que tenim..., i li donaré les dades concretes per part de l'IBDona, que és en el que tenim competència per part del Govern de les Illes Balears, que el servei d'acompanyament que tenim a l'IBDona és un servei de 24 hores al dia. Com dic, des de l'Institut Balear de la Dona hi ha el servei d'atenció telefònica, que també és de 24 hores al dia, i el servei d'acompanyament. En aquest cas li he de dir que durant l'any 2018, fins al dia 31 d'octubre, s'ha fet una atenció psicològica a 1.151 dones; s'han atès 2.270 dones a través de l'atenció del servei de 24 hores d'atenció social i d'acompanyament telefònic, i presencialment s'han atès 304 dones.

Per altra banda també m'agradaria ressaltar que treballem amb els ajuntaments, també impulsant les taules de coordinació per poder reforçar aquesta atenció de proximitat, i evidentment no li puc donar resposta al que vostè em deia de casos concrets, d'un senyor amb una tinença...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

... d'armes perquè no és una competència nostra, però...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

... seguim fent feina...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 14931/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa al futur immediat de la comunitat autònoma.

Passam a la tretzena pregunta, la RGE núm. 14931/18, relativa al futur immediat de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, bon dia. Presidenta, també bon dia. M'agradaria saber, i per això he fet aquesta pregunta, com veu el futur d'aquesta comunitat, però no el futur a deu anys vista, com quan es reuneix amb el Sr. Ábalos, sinó el futur més aviat pròxim i immediat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pericay, per aquesta pregunta tan exacta i que va molt bé al control del Govern que li toca fer.

Miri, nosaltres vàrem començar a governar una legislatura ja fa gairebé un poc més de tres anys i mig, amb una situació que trobarem amb un atur del 14%, amb una situació de crispació social com mai no s'havia viscut, amb una situació que s'havien exercit retallades en base a una austeritat mal entesa i jo diria que moltes vegades eren retallades molt ideològiques; vàrem començar a governar, hem aplicat un programa signat, transparent, ha funcionat, s'ha consolidat un govern, i hem transformat la realitat social dels ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes a millor. Ara hi ha més drets, la democràcia és millor, tenim pau social i tenim una millor economia, i sobretot redistribuïm millor la riquesa.

En el futur immediat veig que aquest govern seguirà governant per transformar la realitat social i millorar la qualitat de vida de la gent. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, té vostè la paraula.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president. Presidenta, em permetrà que una visió tan optimista com a mínim no la comparteixi, no la comparteixi perquè als ciutadans d'aquesta comunitat hi ha una

sèrie de coses que els preocupen, i que els preocupen en aquest moment. El que hi hagi hagut abans és molt respectable, però no és això del que parlem en aquest moment, això li ho demanava per a ara, la pregunta, com veu, era concreta.

Què els preocupa? Per exemple, la millora del finançament autonòmic al qual vostè i el Govern de l'Estat han renunciat; o aquest nou REB, aquest nou REB que es va dilatant i dilatant i no sabem quina cara tindrà; o, sobretot, aquesta impressió del Govern que vostè i els seus consellers transmeten.

Jo comprenc que hagin entrat en campanya, sobretot després d'allò d'Andalusia, però miri, aquest govern que vostè presideix té tot l'aspecte d'un govern escindit, d'un govern partit, un partit va per un vent, un altre partit va per l'altre, i això és preocupant, presidenta. Li posaré uns exemples, vostè assegura que negocia un gran REB, un REB mai vist, i els seus socis governamentals ja els han dit que d'aquest REB no en volen saber res de res, que no l'acceptaran. Molt bé, fixi's, vostè i la seva consellera d'Hisenda ens van demanar lleialtat als partits de l'oposició, lleialtat que fins ara tots hem tengut, en canvi, el primer que és deslleial és el partit amb qui governa. Però miri, això la veritat no em sembla massa normal, i cregui'm, això és preocupant.

Per altra part, la seva vicepresidenta se'n va a Catalunya a visitar polítics que es troben presos, per cert, a Catalunya el president Torra ja apel·la a la violència per aconseguir la independència, no està malament, i vostè es limita a donar-se per assabentada d'aquest viatge, i això, presidenta, cregui'm, és preocupant. I, en fi, vostè i la delegada del Govern, que és una aposta, si no vaig equivocat, varen convertir dijous passat l'acte de commemoració del 40è aniversari de la Constitució espanyola en un míting de campanya, en un míting del seu partit, aquí sí que l'altre, evidentment, no hi era, en un míting del seu partit, un acte institucional convertit en un acte de partit, francament, presidenta, lamentable i, evidentment, preocupant.

Miri, la veig amb baixa forma política, què vol que li digui! Tenc la impressió que vostè va perdent poc a poc els papers en aquest futur immediat al qual em referesc, i això, cregui'm, és molt i molt preocupant presidenta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Sra. Presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Pericay, és un cinisme un poc exagerat el seu, no?, perquè que em parli vostè de si aconseguirem un sistema de finançament autonòmic o un règim especial quan vostès, Ciutadans, en el Congrés dels Diputats va vetar la iniciativa de modificació del règim especial aprovat per unanimitat en aquest Parlament,...

(Alguns aplaudiments)

... em sembla que és una mica complicat, Sr. Pericay.

Segona qüestió, vostè, que defensa a nivell espanyol, la recentralització, la pèrdua de competències en educació, en sanitat, en serveis socials; vostès, que defensen que el sistema de finançament autonòmic no ha de ser sota el principi d'ordinalitat que beneficia aquesta comunitat autònoma, Sr. Pericay, entendra que tant de bo que no governen i tant de bo que no governaran!, perquè el que vostès aplicarien per a aquesta terra seria molt dolent, seria molt perjudicial per als interessos de la ciutadania.

I em diu: i vostè no comparteix una visió optimista. I jo li dic: miri, nosaltres vàrem heretar una societat, una comunitat autònoma amb unes febleses importants i hem millorat. Tot és perfecte? No, seguim en aquesta línia de millora de la nostra societat, transformant la realitat social, però no em negarà que ara tenim una renda social per a les persones que no tenien res; no em negarà que tenim un impost de turisme sostenible que ens ajuda a redistribuir la riquesa; no em negarà que tenim pau social a les escoles i que hem invertit més que mai en educació a les Illes Balears, per cert, en el futur immediat tendrem 1.000 milions d'euros a educació a les Illes Balears, que crec que és una bona notícia, tendrem un pressupost general a la comunitat autònoma que és una bona notícia per a aquesta comunitat autònoma; tenim molts de retorns de drets que hem treballat durant tota la legislatura i, sobretot, tenim 70.000 treballadors més. En tenim 15.000 gràcies al Pla de precarietat laboral que ara tenen un contracte millor i en aquesta línia seguirem treballant. I en el futur immediat els pensionistes en aquesta terra ja no pagaran el copagament farmacèutic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 14939/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a les negociacions del REIB.

Doncs, passam a la catorzena pregunta, la RGE núm 14939/18, relativa a les negociacions del REIB, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, només fa tres mesos vostè va dir en aqueixa cambra: "Afrontam la recta final d'una negociació d'un règim especial que tancarem amb el Govern de l'Estat aquest mes de

novembre". Acte seguit, varen venir els aplaudiments de tots els membres dels partits que li donen suport, el Sr. Jarabo, també, amb entusiasme, que és un home que sempre s'entrega amb moltes ganes a la seva causa...

(Algunes rialles)

..., maldament després, als vuit dies despertàs, despertàs, eh, i els de MÉS despertassin als sis dies. El dia següent els titulars dels diaris recollien aquesta dada, que tot estava ben lligat, semblava, sota el nostre punt de vista, per a aquest mes de novembre.

Però en el mes de novembre passat, varen passar les setmanes i no es va tancar cap acord del REB, res de REB, res de res.

Com sempre, nosaltres pensam que sí, intenten fer feina però no arribam a port, i així que hem pensat que pot ser que els que ho varen malentendre vàrem ser nosaltres, que no era el mes de novembre de l'any 2018, a quin mes de novembre es referia, Sra. Presidenta?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per parlar d'un tema d'estat i fer-ho amb bon humor, que crec que també aporta alguna qüestió nova i bona a la política. Miri, Sr. Font, com vostè sap perfectament, el règim especial que tenim aprovat fa vint anys, des del 1998. Vostè sap perfectament que en aquesta legislatura s'hi ha treballat intensament i s'hi continua treballant intensament, per tenir el millor règim especial que faci d'una vegada justícia a la nostra comunitat autònoma i compensi els desavantatges de la insularitat.

Ho hem explicat moltes vegades, sota tres pilars que són fonamentals: el tema de les desgravacions fiscals, per tant un règim fiscal, que hi hagi una part importantíssima sobre el tema del transport i que hi hagi tota la part d'inversions de l'Estat a les Illes Balears i que, per tant, fermem aquests compromisos de l'Estat amb les Illes Balears.

Hi hem treballat durant tota la legislatura amb els tres governs que hi ha hagut a nivell espanyol, que això també té els seus efectes, com he explicat també moltíssimes vegades en aquesta cambra parlamentària. Tres anys i mig de governs del Partit Popular a Espanya no ens varen permetre, o tres anys, no ens varen permetre tancar un acord del règim especial perquè no teníem aquest acord polític. Ara fa sis mesos que hi ha un altre govern a Espanya i jo entenc que tothom tengui molta pressa, i no es preocupi que més pressa que jo no en té vostè, Sr. Font, ni en té la societat d'aquesta comunitat autònoma, ni de la pressa que té el nostre govern per poder, evidentment, tenir el règim especial que es mereix la nostra ciutadania.

En el mes de novembre del 2018, vaig tenir la reunió amb el president Sánchez, vàrem tancar un acord polític que ara es materialitza amb els diferents ministeris implicats i treballam en aquesta línia de poder tancar un règim especial que faci justícia a la situació de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, té vostè la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, qualque cosa va passar entre dia 18 i dia 19 i el mes de novembre, 18, 19 de setembre, que anunciam això, i el mes de novembre, perquè si estava fermat, lligat el tema, ens agradaria saber què és que va passar? Perquè estic convençut que vostè no faria aquí una declaració que estaria en el novembre si no ho tengués ben fermat.

Miri, Sra. Presidenta, es van acabant les preguntes, és la darrera pregunta que li puc fer dins enguany, però en queden molt poques a fer dins l'any 2019, perquè venen eleccions. Nosaltres pensam que hi havia temes cabdals en aqueixa comunitat que sortirien, i ens anirem sense un REB, sense un nou sistema de finançament; ens anirem sense regular el tot inclòs; ens anirem sense regular els cotxes de lloguer; ens anirem amb una llei Frankenstein que no ha estat capaç d'abaixar el preu dels lloguers, i és el moment de fer un balanç, Sra. Presidenta.

Crec que qualque qüestió d'aquestes, que és cabdal en aquesta comunitat, i que han omplert hores i hores de debat en aquest sala, s'haurien de mirar de tancar, perquè el finançament ja sé que no hi serà; del REB tenc molts dubtes; però d'aquestes altres tampoc veig que hi arribem. Sra. Presidenta, s'acaba un cicle, en començarà un altre, però aquelles qüestions que aquest partit, que és El Pi, ha suportat durant aquesta legislatura moltes d'aquestes quedaran fora, li demanam si en pot tancar qualcuna abans que acabi aquesta legislatura.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, diré una vegada més allò que crec que hem demostrat durant tota la legislatura, nosaltres, aquest govern, és ferm amb la defensa dels interessos dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, i

nosaltres no renunciem a tenir un sistema de finançament autòmic, ni molt manco, i és una de les demandes que li vaig tornar fer al president Sánchez quan vàrem tenir la reunió a La Moncloa, en el mes de novembre, perquè crec que és necessari i que és just per als ciutadans d'aquestes Illes; igual que amb el règim especial, i volem un règim especial que faci justícia a compensar els desavantatges que té la insularitat. I, a més, el negociam, en paral·lel, amb convenis concrets per a les Illes Balears, per tant, Sr. Font, no és cert que no s'avanci, sinó tot el contrari.

Ja tenim tancat un conveni ferroviari que es va explicar precisament amb el ministre Ábalos, per cofinançar, pagar el 50% dels tres projectes ferroviaris que ja té el Govern en marxa, Son Espases, Parc BIT i el tram Badia de Palma. Ahir la vicepresidenta demanava un conveni en zones turístiques madures i tenim aparaulat un conveni en temes d'infraestructures hidràuliques, i seguirem amb aquesta línia de treball, no defallirem en la defensa dels interessos i de les millores dels ciutadans d'aquestes Illes i també, evidentment, d'aquest règim especial absolutament necessari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 14937/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a règim especial agrari.

Doncs, passam a la quinzena pregunta, la RGE núm. 14937/18, relativa a règim especial agrari, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President, molt bon dia a tothom. Intentarem mantenir aquest entusiasme que em reclamaven a la pregunta anterior, i crec que és compartit també per tots els signants dels acords pel canvi. Evidentment, tots hem de posar en valor el que s'ha fet, en lloc, crec jo, de destacar les mancances, i es treballa cada dia per intentar millorar i crec que tots ho fem.

L'altre dia, fa unes setmanes, a la Comissió d'Agricultura del Congrés dels Diputats, es va aprovar una proposició de llei presentada pel nostre grup perquè es pogués obrir un espai d'anàlisi, de diàleg, entre el Govern de l'Estat i el seu govern, i també amb el sector agrari balear, per plantejar les situacions comunitàries, la necessitat del reconeixement d'un règim especial agrari.

Tota la pagesia de les Illes Balears reclama històricament aquesta consideració, que seria similar a la d'altres realitats com les de la Mar Egea o com la de les Illes Canàries. Tots

coneixem també els factors que condicionen la rendibilitat i la viabilitat de les explotacions agràries de les nostres Illes, els costos més cars (...) per produir, el fet de vendre més barat perquè és relativament generar els mercats captius en el nostre arxipèlag, el cas de la llet, per exemple, és paradigmàtic, el preu de la llet aquí, a Balears, és el més baix de tota Espanya; i també el cost de l'esforç de vendre a causa de les limitacions del nostre mercat i les dificultats també logístiques d'arribar al continent.

Des de la seva creació també, la Unió Europea ha tingut una consideració especial per la realitat de la insularitat i es reflecteix a l'article 349 del Tractat de la Unió Europea, i ara es negocia, es pacta la reforma de la Política Agrària Comuna, que va començar aquest estiu, i entenem nosaltres que era un bon moment perquè les nostres Illes poguessin intentar negociar l'entrada a la consideració de regions ultraperifèriques o la mateixa condició que tenen les Illes de la Mar Egea.

Per tant, després de l'aprovació en el Congrés dels Diputats, amb l'abstenció única del seu grup, ens agradaria saber què s'ha fet des d'aquest govern, també, per iniciar les converses amb el Govern de l'Estat i tirar endavant aquesta negociació de la PAC i incorporar les nostres illes amb aquesta consideració.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per aportar a aquest debat també parlar sobre un sector per a nosaltres primordial, com és el sector primari de la nostra comunitat autònoma, i agrair-li evidentment l'interès per aquesta possibilitat que almanco dins la nova PAC es contempli el fet de la insularitat, que és el que vostè plantejava i arran també del debat que vàrem tenir fa poquet en el Congrés dels Diputats.

Val la pena dir, perquè crec que és important, que la nova PAC es negocia en una situació d'incertesa relativa al Brexit i que, per tant, també l'aportació pressupostària que pugui fer la Unió Europea dependrà de com acaba aquesta negociació.

Explicar-li que, des del Govern de les Illes Balears, i el conseller Vicenç Vidal durant tota la legislatura, s'ha fet feina en la línia que la PAC recompensi o reconegui el fet de la insularitat i per a la nova PAC en negociació, i això s'ha expressat als ministres diferents d'Agricultura que hi ha hagut en el Govern d'Espanya.

També es fa feina en temes d'agricultura en el règim especial que ara parlàvem, una desgravació fiscal especial per

al sector primari, igual que allò dels *minimis*, que el ministre de Foment ja va acceptar d'incloure en el règim especial, que també té efecte evidentment sobre les mercaderies agrari.

En el novembre del 2015, aquest Govern ja va aconseguir que la Comissió Europea declaràs totes les Illes Balears com a zona desfavorida, i això ha ajudat molt el sector primari de la nostra comunitat autònoma. Al any 2016 el conseller Vidal es va reunir a Brussel·les amb responsables d'agricultura de la Comissió Europea, per plantejar-li precisament aquest reconeixement de la insularitat, com es fa a les Illes de la Mar Egea, com vostè mateix també argumentava. I amb aquesta mateixa idea es negocia amb el Govern espanyol, perquè la proposta que surti de l'Estat cap a Brussel·les tenguí la consideració d'insularitat a la nostra comunitat autònoma, i se cerquen aliances també amb altres territoris perquè ens acompanyin en aquesta defensa.

La darrera comunicació en aquest sentit amb el ministeri és del passat dia 19 de novembre, en què es fan esmenes al text proposat pels plans estratègics que han d'elaborar els estats membres en el marc d'aquesta PAC post20, com vostè coneix perfectament.

Per tant, nosaltres seguim amb aquesta línia de treball, s'han fet diferents jornades, diferents ponències, que el mateix conseller Vidal ha encapçalat amb la seva conselleria en aquesta línia de treball. Per tant, negociam amb el ministeri, cercam aliances amb la resta de comunitats autònomes i és el plantejament que hem fet durant tota la legislatura.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jarabo, té vostè la paraula.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, president. Gràcies, presidenta, per la seva resposta, sap que té el nostre suport en totes aquestes negociacions, entenem que aquest règim especial és complementari també al règim especial que tant ha donat per parlar en aquest Parlament.

Entenem que nosaltres hem d'estrènyer també amb la nostra presència en el Congrés dels Diputats i d'aquí que aquest mandat que ara tenim del Congrés dels Diputats ha d'ajudar també a aquest govern a aconseguir aquesta reclamació, crec que és ara quan els governs estatal i autonòmic, les forces polítiques i també les organitzacions agràries i socials que defensen la necessitat d'un món rural viu a Balears, i un sector agrari dinàmic, haurien de treballar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo...

EL SR. JARABO I VICENTE:

... conjuntament per elaborar aquesta proposta. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Sra. Presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Jarabo, li agrairem aquest suport a aquesta negociació, i recordar que ha estat una prioritat el sector primari per al Govern de les Illes Balears, i recordar que aquest any haurem pagat 61 milions d'euros al sector primari, que crec que és una bona notícia també per als nostres pagesos i ramaders. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.16) Pregunta RGE núm. 14950/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la reforma de la Constitució.

Doncs, passam a la setzena pregunta, la RGE núm. 14950/18, relativa a la reforma de la Constitució, que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, el passat 6 de desembre vàrem celebrar el 40è aniversari de la Constitució, han estat quaranta anys de molt de progrés i segurament el període que hem tengut més prosperitat en la història contemporània del nostre país. Avui Espanya és una de les democràcies més consolidades que hi ha dins el món i més reconeguda i és evident que la Constitució no és un document inamovible, de fet ja s'ha modificat a una sèrie de moments i no hi ha hagut majors problemes. I som dins una democràcia i això permet que tots, dins la legalitat, puguem donar les nostres opinions.

Però jo avui li demanar a veure què en pensa del seu soci de govern que seu devora vostè i gestiona amb vostè que diu que vol incorporar el principi d'autodeterminació a la Constitució. I li deman perquè és un soci de govern, no perquè puntualment li doni suports. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Company, a veure, sí, dia 6 de desembre celebrarem els quaranta anys d'una Constitució que ha suposat el millor període de la història d'Espanya, en temes de drets, en temes de descentralització i sobretot perquè veníem d'una època molt fosca a Espanya, de quaranta anys de dictadura, i es va aconseguir, des de la generositat de tothom, fer possible una Espanya democràtica. I efectivament de la Constitució emanen principis i valors molt importants, tots referits a la tolerància, referits a la descentralització política dins Espanya, referits a moltíssimes qüestions, i jo, Sr. Company, sempre he explicat que aquests quaranta anys que han estat molt bons, en aquest moment tenim una situació que s'esgota de model autònom i que hem de fer una reforma constitucional perquè el 75% dels ciutadans que no votaren la Constitució, perquè no varen poder, puguin fer un pacte constitucional, que sigui un pacte generacional de les noves generacions i que afrontem una Espanya del segle XXI, des del respecte a la diversitat, a la pluralitat que emanen dels principis i valors de la Constitució Espanyola; que hi hagi una reforma del Senat, per fer possible que sigui una cambra territorial; que hi hagi nous drets garantits, com a drets fonamentals de salut, que no existeix a la Constitució Espanyola; o nous drets de l'època actual, com els drets digitals o el dret a una mort digna, i tantes i tantes coses.

I seguir construint, evidentment, una Espanya que jo defens que sigui federal. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Company, té vostè la paraula.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Sí, moltes gràcies, Sra. Armengol. Bé, no m'ha contestat el que li demanava i m'agradaria que m'hi contestàs, perquè, efectivament, modificar la Constitució, què i per què? Hi pot haver motius que ens duguin a aquestes modificacions, hi pot haver motius ideològics, motius per interessos partidistes o hi pot haver motius justificats per necessitats dels nous temps o necessitats jurídiques a un moment donat, o tècniques, com ha passat ja en qüestions de la Unió Europea.

Per tant, jo crec que aquí hem d'estar a tots els consensos necessaris, hem d'estar per aconseguir sempre millorar els texts.

Jo, sincerament, per ideologia o per interessos partidistes crec que hem d'anar molt alerta a tocar segons què, perquè els cappare de la Constitució ja hi degueren perdre molt de temps en això, i jo no veig a dia d'avui aquesta altesa de mires que hi havia en aquell temps per trobar una Constitució que ens doni quaranta anys més de benestar i futur a la nostra gent.

A mi el que em preocupa, Sra. Armengol, és que entre tots no fem feina per evitar que grups minoritaris semblin la llavor de la confrontació i de l'odi, i tenim l'exemple de Catalunya que no ens hauria de passar i no se'ns hauria de repetir, Sra. Armengol, perquè això són pares contra fills, germans contra germans, amics contra amics; hi ha d'haver una altra manera de fer modificacions a la Constitució per viure millor.

Aquesta constitució que tenim, vostè ho sap ben bé, Sra. Armengol, és un instrument de construcció en base a la concòrdia, a la convivència, a la llibertat, a la igualtat, a la inclusió, a la solidaritat, etc. Tot en positiu, Sra. Armengol, i avui en dia hi ha gent que vol utilitzar aquesta constitució, que és molt positiva, per fer-se mal, per confrontar i per dividir. Jo avui li dic, Sra. Armengol, anem junts de la mà per evitar que això passi i aquí té el Partit Popular, i estic segur que vostè també pensa igual, per sumar i aconseguir que la gent que representam tenguem quaranta anys de bona esperança i no quaranta anys de confrontació i enfrontament com el que hi ha aquí veïnat, a Catalunya.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Sra. Presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Company, jo crec que sempre he estat molt clara amb el meu plantejament sobre la reforma necessària de la Constitució Espanyola en temes de garantir nous drets per fer front a una època que és diferent, l'Espanya de 2018 té poc a veure amb l'Espanya de l'any 78, per tant, crec que és just que la societat que hi viu ara pugui fer un pacte constitucional i que tenguem altesa de mires per poder-ho fer possible. He defensat sempre que hi hagi un plantejament dins la reforma constitucional sobre una reforma del Senat, perquè no té molt de sentit que el tenguem com el tenim, tendria sentit tenir una cambra territorial on les comunitats autònomes poguéssim acordar sobre les competències que ens són pròpies.

Sr. Company, a mi en política em sembla molt important la coherència i defensar el que un pensa i defensar-ho fins al final i defensar-ho amb vehemència a vegades perquè és necessari i és possible. De la Constitució Espanyola emanen aquests valors de generositat, aquests valors de concòrdia, aquests valors de pluralitat i de respecte.

La meua posició la sap perfectament, l'he explicada moltes vegades; jo el que no sé és la seva ni la del Partit Popular, vostès no votaren el Títol VIII de la Constitució Espanyola, Sr. Company, i ara plantegen la recentralització de les competències educatives...

(Alguns aplaudiments)

... sanitàries i socials, això és el que ens haurien d'aclarir. Jo vull més competències per a aquesta comunitat autònoma perquè estic convençuda que es gestionen millor des d'aquí, vostès què volen, Sr. Company? Volen retornar les competències en educació, sanitat, en serveis socials a l'Estat? Això és el plantejament que vostès fan, aquí no ens hi trobarà. En el plantejament d'una reforma constitucional valenta per garantir nous drets i noves competències a les comunitats autònomes, en aquesta, podem anar de la mà quan vulgui.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 13546/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a transició energètica.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 13546/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a transició energètica. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Conseller. Ciudadanos interpela a este gobierno sobre los pasos para una transición energética modélica y mire, conseller, le interpelamos porque nos está dando la sensación que este gobierno está volcando sobre los ciudadanos toda la responsabilidad para esta transición. Eso a Ciudadanos nos preocupa, y mucho, como también está preocupando a los trabajadores de la central de Es Murterar, a autónomos y a pequeñas y medianas empresas, porque en estos cuatro años, pese a sus continuos y grandilocuentes discursos sobre la transición energética, lo cierto es que nos parece que usted está siendo incapaz de proporcionar las herramientas necesarias a Baleares para una reconversión tan compleja.

La realidad es que en estos cuatro años, si analizamos los resultados, su actuación se está reduciendo en poner fechas límite en cuanto a objetivos, pero sin aportar estrategias rigurosas y posibles en esos plazos tan cortos para alcanzarlo, lo cual consideramos que es una irresponsabilidad y sólo están consiguiendo generar un clima de incertidumbre y de preocupación.

Mire, conseller, para Ciudadanos, como hemos dicho en repetidas ocasiones, un nuevo modelo de generación de energía eléctrica a partir de fuentes renovables y no contaminantes es necesario y es un compromiso de todos los estados miembros de la Unión para el 2050, pero está claro que para conseguir este nuevo modelo de generación de

energía eléctrica basado en renovables se necesita una transición energética justa, conseller, justa y segura. Es decir, necesitamos un gobierno capaz de elaborar una estrategia con resultados, con resultados para que por un lado podamos tener garantizada la seguridad de suministro y con resultados para que se pueda conseguir una progresiva reconversión laboral de los profesionales para que la transición sea justa, conseller, porque es uno de los principios básicos de los acuerdos de París. Es decir, la transición energética no consiste en solamente poner fechas límite.

Mire, hablando de fechas y de estrategias, ustedes han propuesto el cierre de Es Murterar para el 2020 y el 2025 y los trabajadores de la central térmica de Es Murterar llevan toda la legislatura viviendo una situación de angustia ante la incertidumbre de la pérdida de su puesto de trabajo, una incertidumbre que se agrava por la inacción de este gobierno que no ha trabajado en toda la legislatura la negociación para el Plan estratégico de reconversión laboral. Usted ha puesto una fecha, pero se ha olvidado de la estrategia para esa transición justa.

Mire, ya lo dijimos en el pleno pasado, conseller, para Ciudadanos no hay progreso, no hay progreso si no progresamos todos; no hay progreso si más de 500 familias se quedan en situación de vulnerabilidad. Por lo tanto, conseller, ¿nos podría explicar por qué no ha negociado en estos cuatro años de legislatura un plan de reconversión laboral?, ¿nos podría explicar por qué se ha olvidado de los trabajadores? Porque mire, conseller, el comité de empresa ha tenido que ir a los medios de comunicación hace un par de semanas para que ustedes empezaran a moverse, para que ustedes empezaran a tener reuniones con el comité de empresa y con la empresa. El comité de empresa ha tenido que hablar con los grupos de la oposición explicando que no ha habido negociaciones, que se sienten desamparados e impotentes.

Mire, conseller, esta situación se agrava en extremo debido a que el día 1 de enero de 2020 la central ha de cumplir con las nuevas directrices europeas de emisiones industriales, unas inversiones que Es Murterar es necesario que haga y que estén listas dentro de un año porque si no, el 1 de enero de 2020 la central tendrá que cerrar o reducir el número de horas, y tan sólo tiene la apertura para tres años. Es decir, el despido masivo de trabajadores se adelanta, ¿qué solución propone este gobierno ante esta gravísima situación, conseller?, ¿está favoreciendo este gobierno la tramitación del proyecto de inversión para cumplir con la DIE en Es Murterar o no?, o por el contrario, ¿usted está dificultando la autorización por parte del Gobierno central de ese proyecto de inversión?

Sólo queda un año, conseller, le repito las dos preguntas, ¿cómo piensa usted parar esta pérdida masiva de puestos de trabajo, consecuencia de su decisión del cierre de Es Murterar?, y, ¿qué decisiones y medidas está tomando usted con el Gobierno central con respecto al cumplimiento de la Directiva de Emisiones Industriales el 1 de enero de 2020? Le pedimos, por favor, que sea muy concreto en la respuesta de estas preguntas.

Por otra parte, conseller, tras su decisión sobre el cierre de la central también hay un tema que a Ciudadanos nos preocupa y mucho y es la seguridad del suministro a la población porque, mire, el ex director general de Energía, Joan Groizard, al inicio de legislatura afirmaba que era viable compensar la disminución drástica de generación de energía por Es Murterar en 2020 puesto que se pretendía poner en marcha en esta legislatura proyectos fotovoltaicos que ya estaban en tramitación y que en total suministrarían 207 megavatios de potencia; comentaba que en esta legislatura se iba a dar un salto significativo en renovables para posibilitar el cierre de la mitad de la central, pero sin embargo el comité de empresa, que son técnicos, le está diciendo conseller que se tendrán que alargar los plazos para poder asegurar el suministro eléctrico, que hoy es inviable.

Por lo tanto, conseller, por favor, ¿nos puede aclarar la situación?, ¿nos puede explicar cuántos parques fotovoltaicos hay ya en marcha suministrando estos 207 megavatios ahora y que decía el Sr. Groizard que eran necesarios para suplir esa disminución drástica de generación de energía por Es Murterar en 2020?

Sería interesante conocer también, conseller, cuántos de estos parques fotovoltaicos que ya están en funcionamiento están en el en el noreste de la isla, porque estará de acuerdo conmigo, conseller, que un principio clave de seguridad energética es distribuir la generación en varios puntos de la isla, para que no ocurra lo sucedido en Menorca. Y mire, conseller, nos gustaría que fuera muy claro para decirnos esta garantía de suministro eléctrico, por esta implantación de estas renovables que usted está afirmando que tiene, porque si no, nos imaginamos que no diría esta fecha clave tan rotunda de cierre de Es Murterar.

Por otra parte, conseller, otro tema importante que forma parte de la transición energética es el tema de la movilidad. Ciertamente necesitamos disminuir las emisiones, ya no solamente de dióxido de carbono, sino también de óxidos, de nitrógeno y de azufre, tan perjudiciales por sus efectos sobre el medio. Creo que en esto estamos todos de acuerdo. Ustedes durante estos cuatro años de legislatura han realizado numerosas declaraciones sobre la importancia de que los ciudadanos entremos en el mercado del vehículo eléctrico, que yo más bien diría del vehículo de emisiones cero, para no cerrar puertas a otras tecnologías. Y de hecho ustedes ya han decidido fecha para prohibir el diesel y la gasolina.

Pues bien, nos gustaría saber si han hecho algo más que poner una fecha, es decir, sabemos que los concesionarios le hicieron varias propuestas, que nos gustaría conocer si se han llevado a cabo. Nos gustaría conocer qué estrategia acompaña a esa fecha límite que ustedes han propuesto, porque los coches eléctricos, conseller, no son nada baratos, los coches eléctricos hoy por hoy no son muy accesibles para la gran mayoría de los ciudadanos. Por lo tanto, nos gustaría conocer qué ha hecho este gobierno en esta legislatura para favorecer e impulsar la compra por parte de los ciudadanos, de autónomos o de PIME, de vehículos eléctricos o de emisiones

cero, a parte de poner una fecha para prohibir el diesel y la gasolina.

Y por último, conseller, la transición energética va a necesitar de una reconversión de las empresas y va a necesitar de personal cualificado en este nuevo sector. Le preguntamos si le ha expuesto estas nuevas necesidades formativas al conseller de Educación. Yo creo que usted es consciente de que desde hace cuatro años desde Ciudadanos llevamos insistiendo en la necesidad de potenciar nuevos ciclos formativos tanto de grado medio, como de grado superior para este sector emergente. Necesitamos personal cualificado tanto en el sector del autoconsumo, como en el de la eficiencia energética o en el sector del vehículo eléctrico. Y está claro que no se crearán empresas especializadas si no tenemos profesionales cualificados para ello. Ya perdimos el carro en la formación para el sector náutico, dando prácticamente hoy todos los profesionales cualificados al sector náutico, gente que viene de fuera, profesionales cualificados que vienen de fuera, y esperamos que no nos pase lo mismo con el sector de las renovables, porque ya llegamos tarde, conseller.

En fin, conseller, espero que en sus respuestas se ajuste bastante a las preguntas que le hemos realizado, para despejar toda esta situación de incertidumbre que ha creado, sobre todo en los trabajadores de Es Murterar.

Muchas gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula el representant del Govern, el conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Ballester, per les seves reflexions i també per l'interès que ha demostrat en una qüestió que crec que és cabdal i fonamental per a les nostres illes i li agraeixc, per tant, tenir l'oportunitat que en puguem parlar des d'aquesta tribuna.

Partim en tot cas de quina és la realitat a dia d'avui, a vegades ens costa sempre assumir algunes mancances que tenim i evidentment una de les evidents és que som un territori, aquestes illes, que és altament emissor de tot allò que siguin partícules contaminants vinculades a l'efecte hivernacle, però també en qüestions de salut. Açò és així perquè no hi ha hagut mai un plantejament rigorós entorn aquesta qüestió, no hem fet els deures com a societat i n'hauríem de ser conscients, d'açò. Però no només som una societat per tant, que no ha fet cap passa a favor de les renovables, que no s'ha preocupat per les seves centrals tèrmiques, que ha fet un model fins i tot certament difús a nivell urbanístic i que, per tant, açò provoca certes

problemàtiques i que no s'aclareixen un dia per un altre, que són problemes estructurals.

Però per altra banda també n'hem de ser conscients, tots els experts ens diuen que on més fort pegaran els efectes del canvi climàtic és a la Mediterrània, una de les zones del món on més pegarà, especialment els territoris insulars. I açò crec que si ho lligam a més a més al fet que som una economia de serveis, on el pes turístic és molt important i que bona part del producte que ven el sector turístic és qualitat ambiental, natural, platges espectaculars, qualitat de l'aire extraordinari, llavors començam a veure que la realitat de la lluita contra el canvi climàtic no és només una necessitat o una obligació, jo diria que és també una oportunitat. I més si ho enllaçam amb el fet que el món va cap aquí, i ho dic d'aquesta manera, quan veus els Acords de París, tots els països del món sense excepció, tots, van acordar un calendari d'objectius que ara hem de complir i ja veim les tensions que açò genera a totes les bandes, però que ho feim o si no ho feim anam cap a les penyes. Ho és també veure com el Govern d'Espanya per primera vegada des que hi ha hagut un canvi de govern, realment planteja mesures concretes per lluitar contra tot açò.

Com ho podem fer i què vam decidir que faríem en aquestes illes o quina ha estat la proposta d'aquest govern? La primera, cosa que no havia fet mai cap govern abans, plantejar aquesta problemàtica amb tota la cruïsa i realitat que açò suposa, la necessitat d'abordar aquest plantejament i fixar un full de ruta, un full de ruta, d'aquí a l'any 2050 com ho farem per passar de zero, perquè hi ha un 2% de renovables, al 100%, com ho farem per millorar l'eficiència energètica en un 40%, com ho farem per reduir en un 90% les nostres emissions. I la llei de canvi climàtic és bàsicament açò, un full de ruta per fer-ho possible. Efectivament no és una declaració d'intencions, és un full de ruta i, per tant, si la volem assolir, si volem acomplir els Acords de París hem d'anar fent passes i hem d'anar retirant els combustibles fòssils per fer possible el funcionament amb altres tipus d'energies i ho veim a la llei i vostè ho coneix perfectament, en el transport, bé facem-ho progressivament, 2025 que els diesel nous ja no hagin de circular, en el 2035 que no ho facin la resta de vehicles tèrmics, els nous i, per tant, facem progressivament fins arribar al 2050 que sapiguem que ja per la seva obsolescència tots quedaran retirats.

No ho hem fet només nosaltres, ho està fent mitja Europa, s'hi ha enganxat ara el Govern d'Espanya, ha fixat la data de 2040, per a ells és més complicat perquè és el continent, nosaltres som un territori insular on és més bo de fer. La tecnologia ja està preparat per adaptar-se a la realitat a dia d'avui, ho hem fet amb les empreses, a partir del 2020 hauran de calcular les emissions, a partir del 2025 hauran de fer plans de reducció, 2025, d'aquí set anys, ni la pròxima legislatura. Per tant, hi ha temps per preparar-nos, ho hem fet amb les calderes també, perquè són focus emissors, on a partir del 2025 ja no es permetrà que es puguin instal·lar-ne de gasoil i de diesel, sinó que únicament hagin d'anar amb gas natural, com una primera passa.

I hem anat abordant totes les qüestions i també ho hem fet evidentment amb la part de les centrals tèrmiques, que hem de recordar no és competència nostra, és competència del Govern d'Espanya i de la Unió Europea, i el lògic seria que si hem d'abordar la problemàtica de les centrals tèrmiques, comencem per aquella que és la més contaminant, Es Murterar, i analitzem ben bé què volem fer. Què és Es Murterar? Es Murterar és una central formada per quatre grups, dos d'ells tenen més de 35 anys de vida útil i és també la més contaminant de Mallorca amb molta diferència, el 27% de les emissions de CO₂ de totes les illes surten d'Es Murterar, el 64% de les emissions de CO₂ de les indústries que estan incloses dins el mercat d'emissions surten només d'Es Murterar. És la novena més contaminant de tot l'Estat, està dins el top 100 de les centrals més contaminants de tot Europa, no només per emissions de CO₂, també per emissions de sofre, també per emissions d'òxid de nitrogen.

I per a aquest tipus de centrals què diu la directiva europea? La directiva europea diu que a partir del 2020 aquestes centrals hauran de tancar, o hauran de tancar o hauran de fer inversions milionàries, en el cas d'Es Murterar mínim 60 milions d'euros, i això ho diu la directiva europea, d'obligat compliment per a tothom, aquesta directiva europea té més de vuit anys de vigència ja, tothom sabia que arribaria el 2020.

Què varen fer quan vàrem començar aquesta legislatura? Vàrem proposar un plantejament de tancament que fos racional: "escoltau, els dos primers grups que puguin tancar el 2020, els altres dos grups el 2025, que es facin les obres necessàries als dos grups per arribar el 2025, planifiquem aquesta transició".

I, quina és la resposta del Govern d'Espanya?, fa més de dos anys d'açò, eh?, no hi va haver resposta. Diria que és la resposta més irresponsable de totes, perquè va dir que no tancaria -no tancaria-, però tampoc no faria cap inversió. Si no tanques i no fas cap inversió a partir del dia 1 de gener del 2020 vindrà Europa i et tancarà o et fiblarà a base de sancions i el ministre Nadal no va ser capaç de donar cap resposta. I així va anar passant el temps.

Quin era, per tant, el nostre plantejament? Era aquest, que és el que mantenim i ve el Govern d'Espanya, canviem el Govern d'Espanya. El Govern d'Espanya juga contra rellotge perquè açò és d'aquí a un any, ningú no ha pres cap decisió durant set anys. Què fem ara?, i el Govern diu: "dos d'aquests grups es poden tancar", efectivament perquè n'hi queden els altres dos i als altres dos hem d'estudiar exactament què feim i encara no han donat una resposta.

Per fer açò, què és necessari? Incrementar renovables, efectivament. Tenim més de 200 megavats (...) ja aprovats ja a dia d'avui. Hem demanat una quota específica de renovables per a les Balears, que ja veurà com aviat serà autoritzat tot i que el Govern del PP va ser incapaç de poder-ho fer; hem d'avançar en la construcció del segon enllaç entre Mallorca i Menorca, fonamental -fonamental- i el Govern d'Espanya ja ho ha inclòs dins la planificació estatal, i també obligatòriament hem de resoldre la part laboral.

I vostè diu: "com és possible que el Govern de les Illes Balears bloquegi o retardi un projecte inversor del Govern d'Espanya central?" No és cert, no existeix, no ha existit mai, el Govern d'Espanya mai no ha decidit fer inversions a la central d'Es Murterar. Digui'm..., mostri'm aquest projecte, aquesta afirmació que ha fet, contrasti-la, perquè no hi ha estat.

Nosaltres hem dit (...) estaria bé fer alguna cosa per poder seguir encara, però no hi ha estat en cap moment. El PP no va fer mai..., va dir que no hi invertiria 60 milions d'euros, des del primer dia, no hi ha estat aquest part d'aquí. Per tant, l'afirmació que hi ha bloquejos per part nostra no és certa. I aquest és el plantejament, per tant, que hem fet des de l'inici de la legislatura i que durant tota la legislatura del Sr. Rajoy no ha tingut resposta.

Si el 2016 el Govern d'Espanya hagués vingut a bé fer un calendari que permetés resoldre la directiva d'emissions industrials, en aquests moments estaria en una altra situació i ara anam contra rellotge.

I és cert que no ens hem assegut amb els treballadors... fa dos anys que hi ha aquest debat obert, tractat a la Mesa de l'Energia, amb reunions amb ells, jo personalment, precisament per abordar aquesta qüestió.

És cert, com que hi havia el PP, supòs que tothom pensava que açò no era seriós, tot i que Europa hi era darrere i ara, amb un canvi de govern en l'àmbit nacional sensible a la qüestió de la lluita contra el canvi climàtic, ha creat una certa preocupació, però hem fet reunions, moltes, els vàrem fer fa un any i mig i les feim ara en aquests moments, cada quinze dies, ahir mateix vàrem fer la darrera amb la voluntat de cercar la fórmula que faci possible una transició justa perquè el que volem fer sobretot, i això ho hem manifestat des del primer dia, és garantir llocs de feina i això és fonamental, no necessàriament Es Murterar,...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

...però això és fonamental -i vaig acabant-, i per açò hem creat tres comissions on es reuneixen cada quinze dies on s'aborden... més que tres comissions, s'aborden tres temes molt concrets: la visió del conjunt de Balears de les tèrmiques perquè si tancam Es Murterar, Son Reus i Cas Tresorer que van en gas natural incrementaran la seva producció i per tant, necessitarem més llocs de feina; la qualitat del subministrament com a fonamental i el segon enllaç aquí juga un paper clau; i també obligatòriament la situació laboral d'Endesa dins de tot Espanya, perquè en aquests moments Endesa ja ha dit que vol tancar dues centrals de carbó...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... a la península i això també té repercussions laborals dins la mateixa empresa per les quals nosaltres ens hem de preocupar... sobretot per les d'aquí i és el que estam fent en aquests moments.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, conseller, por sus explicaciones, un discurso muy bonito que es el que llevamos haciendo todos desde hace cuarenta años, pero creo que el discurso sin resultados de nada sirve a la transición energética.

Usted me ha comentado la ley de cambio climático, la Ley de cambio climático no es una hoja de ruta, es una hoja de fechas. Una hoja de rutas pone estrategias con resultados y usted me ha comentado que hace un año y medio se hicieron las primeras reuniones con los trabajadores de Es Murterar, pues desde hace un año y medio hasta ahora no ha habido ninguna reunión con los trabajadores de Es Murterar porque así lo están diciendo los trabajadores de Es Murterar y no creo que los quiera desdecir. Ahora han empezado las reuniones para esa transición... que sea justa porque no se puede dejar a quinientas familias en situación de vulnerabilidad por una decisión política, conseller, porque yo prefiero estar cinco años más esperando a dejar a quinientas familias sin trabajo.

Por lo tanto además... además la organización internacional del trabajo, y lo estamos diciendo una y otra vez, ha aprobado directrices para una transición justa y están basadas en los pilares de la protección social y del empleo y en los derechos laborales y en el diálogo social, conseller.

Mire, conseller, le pedimos que cumpla con estas directrices europeas, está todo ya hecho, aprobado y está todo inventado. Por favor, conseller, no abandone a los trabajadores. Usted no tiene una hoja de ruta para los trabajadores, no la tiene y dentro de un año, en el 2020 usted por su decisión va a cerrar estos dos... la mitad de Es Murterar, la mitad de Es Murterar, conseller, que ojalá se pueda hacer -ojalá se pueda hacer-, pero usted mismo acaba de decir que ni tiene una hoja de ruta, ni tiene una hoja de ruta para los trabajadores -para los trabajadores- y usted mismo acaba de decir que no tienen los 207 megavatios de renovables para substituir al cierre de los dos centros de Es Murterar.

¿Y por que no tenemos los 207 megavatios todavía, conseller? Pues le voy a decir por qué: la introducción de las renovables se está retrasando porque este gobierno no ha hecho los deberes y usted sabe que hemos perdido una importante oportunidad, una oportunidad que usted no supo aprovechar, porque en 2017 el Gobierno central le informó a usted que estaba en fase de estudio la concesión de ayudas por 60 millones de euros de fondos Feder, fondos europeos, para el impulso de parques de energías renovables, una línea de ayudas que los promotores de Baleares estaban esperando desde hacia tiempo y de las cuales no nos ha llegado ni un solo euro. ¿Dónde estaba usted, conseller?, ni un solo euro para los proyectos de Baleares.

En segundo lugar, tanto en 2016, como en 2017 como en 2018 ha habido subastas de renovables, se han adjudicado nada más y nada menos que casi 8.000 megavatios en subasta de renovable para el 2017 y ningún proyecto de Baleares ha sido seleccionado, conseller, ningún proyecto porque los proyectos todavía están en una tramitación muy incipiente.

Por lo tanto, conseller, no tenemos -no tenemos- las renovables necesarias para substituir a los dos núcleos de carbón de Es Murterar y es así y hay que aceptar la realidad.

Nos gustaría que nos dijera si usted cree que sí, que efectivamente del Gobierno central va, en 2020, a cerrar los dos núcleos para dar confianza y para dar... seguridad a los trabajadores y qué plan de reconversión tiene planificado para estos trabajadores.

Mire, conseller, las inversiones para la (...) para cumplir con Europa, la tiene que hacer el Estado central, las tiene que hacer el Sr. Sánchez. Por lo tanto, la tiene que hacer la Sra. Rivera, son del mismo partido.

¿Nos podría decir cómo... qué decisión han tomado ante esta fecha tan importante de 1 de enero de 2020? ¿Se van a hacer las inversiones o no se van a hacer las inversiones? ¿Se van a cerrar los dos núcleos o no se van a cerrar los dos núcleos? ¿Va a mantener los puestos de trabajo o no los va a mantener? Porque usted habla pero al final no acaba de ir terminando nada, no nos dice una medida exacta de lo que va a pasar el 1 de enero de 2020.

Y por otra parte no nos ha comentado nada en cuanto a la movilidad. Miren, en otras comunidades autónomas hace tiempo que ya se han implementado planes Renove para la compra de un coche de emisiones 0 y conseguir la jubilación de los vehículos más antiguos, que son los más contaminantes. Usted, en cuanto a movilidad, también nos ha dicho lo mismo, que ha puesto fechas, pero es que justamente esta interpelación es para que no me hable de las fechas, que me hable de las estrategias. Mire, en otras comunidades autónomas, por ejemplo en Castilla..., en Asturias, tienen ayudas para particulares y para empresas que van desde los 4.000 a los 6.000 euros; en Castilla-La Mancha tienen ayudas para empresas y particulares también que van hasta los 8.000 euros; en Castilla-León, en la Rioja, en Murcia o en Navarra son ayudas para empresas y particulares hasta 5.000 euros. Es

decir, otras comunidades autónomas sí que han ido implementando estrategias para conseguir esas fechas que los políticos han puesto en un papel.

Por lo tanto me gustaría que volviera a explicarnos, por favor, más certidumbres en cuanto a las decisiones de este govern. ¿Qué va a pasar el 1 de enero de 2020, conseller?, ¿qué va a pasar con los trabajadores? ¿Tenemos el suministro garantizado si se cierran los dos núcleos? ¿Tenemos ya esas renovables de 207 megavatios que decía el Sr. Groizard que eran necesarias?, ¿las tenemos ya en marcha o no las tenemos en marcha?, porque si no las tenemos en marcha en un año no creo que se pueda hacer lo que no se ha hecho en cuatro años.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Li..., no li ho explicaré jo, li ho explicarà Comissions Obreres, val? Hem aprovat... estam tramitant la Llei de canvi climàtic, i Comissions Obreres va decidir fer un estudi sobre la Llei de canvi climàtic, "*El empleo potencial de los sectores eólico y fotovoltaico en las Islas Baleares en 2030*", i es basa en la Llei de canvi climàtic per saber el que açò suposarà. "*Conclusiones. -llegesc textualment- El empleo potencial asociado al desarrollo del escenario propuesto para 2030 sería de 10.202 puestos de trabajo totales; de éstos, 6.941 serían empleos directos y 3.261 serían empleos indirectos*". Segueix: "*Por tecnologías, casi el 90% del empleo potencial asociado se concentraría en la fotovoltaica; se podrían crear 6.255 empleos directos y 686 indirectos... y 446 indirectos en la energía eólica*". Diu també: "*El empleo en el sector de las energías renovables es una de las mayores... de mayor calidad que la media del mercado de trabajo español; se caracteriza por una temporalidad baja, una alta cualificación y un equilibrio de género ligeramente superior a la media industrial*".

Sí que hi ha un full de ruta, tant és així que la gent... Sí que hi ha un full de ruta, tant és així que la gent està agafant aquest full de ruta per veure les conseqüències laborals que tindrà. I ens diu aquest full de ruta -i ho diu Comissions Obreres- que si la tiram endavant, si som valent tots de donar suport a la Llei de canvi climàtic, llavors tindrem la capacitat de fer una transformació i un canvi de paradigma que és fonamental.

Hi ha potència instal·lada suficient? L'operador del sistema diu "í tant que sí"; Son Reus, Cas Tresorer, Eivissa, Menorca d'aquí a un any i mig, l'enllaç entre Mallorca i Menorca et permeten una xarxa molt més reforçada per donar una resposta precisament a la demanda necessària. Per tant, sí, es poden tancar aquests dos primers grups el 2020, i ningú no diu que si es tanquen aquests dos ja no estarà garantida. Es posen en escenaris pitjors.

I nosaltres deim 2020, uns, i 2025, els altres. Amb quina idea?, amb la idea que hi hagi el temps suficient per fer possible aquesta transició laboral, que ha de ser justa, que l'hem defensada des del primer moment. Vostès han donat suport al Sr. Rajoy durant tres anys; com és possible que no han tingut mai la valentia de demanar-li que hi hagi una quota específica per a Balears? Efectivament, s'han tret moltes ajudes d'Espanya cap a les fotovoltaiques, i cap no ha vingut a Balears, no perquè no hi hagi projectes, no perquè aquests projectes no estiguin aprovats, sinó perquè les característiques d'aquests projectes no s'adeqüen als requisits que planteja el Govern d'Espanya per a la península; i vostès, calladets; i vostès, votant cada vegada a favor amb el Partit Popular. La mateixa dreta. I ara vénen a demanar-nos explicacions?

Miri, jo li diré que d'aquí a molt poc veuran vostès quota específica de renovables per a Balears. Allò a què vostès es van negar, allò a què vostès van dir que de cap de les maneres, bé...

(*Remor de veus*)

...estalonaven el PP, eren el mateix, més o manco. No són el mateix?, quasi quasi. En aquest cas qui estalonava el Sr. Rajoy?, van ser els únics que el van aguantar mentre va poder. Bé, ens bloquejava, ens bloquejava, senyora..., i per tant crec que val la pena.

En vehicle elèctric, quina estratègia hem adoptat nosaltres?, què és el que et demanen sobretot els fabricants?, que hi hagi una bona xarxa d'infraestructures de punts de recàrrega; més que les ajudes a la compra del vehicle allò important és que hi hagi una bona xarxa de punts de recàrrega, perquè si aquesta no hi és no ens funcionarà. Què hem fet? 10 milions d'euros, ITS, 10 milions d'euros, amb un concurs que sortirà ja, treballat, d'instal·lació de punts de recàrrega, perquè empreses privades puguin posar punts de recàrrega per totes les Balears. Serem... ja som en aquests moments els que més en tenim de tot Espanya per càpita, amb molta diferència, i d'aquesta manera farem un bot molt important cap endavant. I a més a més hi ha hagut 2,5 milions d'euros més només per a *rent a car*, per al sector hotelier i per a tallers de reparacions de cotxes, precisament perquè puguin posar i pugui donar-se aquest subministrament. I açò ha anat acompanyat d'un fet des de fa un mes: la liberalització d'aquests punts de càrrega, allò a què el PP es negava juntament amb vostès, a liberalitzar, i és que qualsevol empresari pugui vendre energia; fins ara estava limitat només als operadors. No, ara no, ara, qui vulgui. Per tant aquesta convocatòria nostra té més sentit que mai. I amb aquesta xarxa de punts de recàrrega treballam sempre a 2035, no ho oblidí, i anam posant recursos econòmics per fer-ho possible.

En aquest sentit, per tant, idò, és com ho estam treballant. El full de ruta encara no està aprovat, que és la Llei de canvi climàtic, però mentrestant ja hi dedicam recursos per anar-nos preparant per a tot açò. Si la pròxima legislatura, hi hagi qui hi hagi, es compromet a seguir fent feina en aquesta mateixa

direcció tindrem aquests 10.000 llocs de feina més, serem una economia molt més reforçada.

I jo li he de demanar: hi estaran d'acord, amb açò?; hi estaran d'acord, amb açò? Estan d'acord a fer una lluita seriosa i rigorosa contra el canvi climàtic?, a fer possible una transició energètica?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

L'hem posada damunt la taula; aprovin-la. Si l'aproven voldrà dir que hi estan a favor; si no, senzillament que fan el que fan a nivell nacional, bloquejar projectes que són estratègics per a aquestes illes.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 14768/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria energètica a l'illa de Menorca, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 13080/18.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 14768/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria energètica a l'illa de Menorca, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 13080/18.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el que sí que realment és estratègic per a les Illes Balears, i en aquest cas per a Menorca, és que es garanteixi el subministrament elèctric, i és una evidència, i tots ho hem reconegut, que el Pla de contingència previst per a Menorca per garantir precisament aquest subministrament elèctric en cas de situacions imprevistes no va ser suficient; no va ser ni suficient ni va ser eficient.

I el conseller Marc Pons, en diferents intervencions, sempre ha dit que el Govern havia exigint millores en aquest pla de contingència. De fet la darrera vegada que així ho va dir va ser a la compareixença de dia 22 de novembre a la Comissió

d'Economia, i deia, diu: "recordem, nosaltres havíem demanat un Pla de contingència més ambiciós, amb més generadors a les sots-estacions i el Govern en aquell moment va creure que no era oportú". Així s'expressava el Sr. Marc Pons, ja dic, en aquesta compareixença de dia 22 de novembre.

Però al final de la compareixença es desdii d'allò que havia dit i afirma, diu: "miri, açò és l'informe de Red Eléctrica de España, de la contingència famós, és justet, és justet, el Govern d'Espanya no me l'ha tramès mai, mai, jo el tenc per un correu, no me l'ha tramès mai, no, perdó, me'l va trametre l'altre dia, fa quatre dies, arran de l'expedient que hem obert, perquè justifiqui com estava tot. Açò nosaltres ho tenim i els ho adjuntarem, ho tenc per un correu electrònic de Red Eléctrica, fel director general. Escolta, açò és el Pla de contingència, aquest, aquest, així ho hem rebut".

Açò era el que deia el Sr. Marc Pons al final de la compareixença de dia 22 de novembre. I jo em faig una pregunta, com podia el Sr. Marc Pons demanar un Pla de contingència més ambiciós si no l'havia vist ni sabia com era el Pla de contingència, ja que ell mateix reconeix que no li van enviar fins fa quatre dies? Com podia demanar més generadors a les sots-estacions si no sabia quantes en tenia previstes en el Pla de contingència perquè precisament reconeix que no l'havia vist?

Però és més, el Sr. Marc Pons continua dient, "però és que també, com que nosaltres no tenim cap capacitat per informar res, perquè aquí no hi ha res reglat de dir, escolta has de demanar al Govern de les Illes Balears informes preceptius vinculants, tot açò sabem l'administració com funciona. Doncs en aquest cas d'aquí devora, escolti, i no he tingut cap advertiment de ningú, de cap tècnic, dient que tot açò no és correcte, perquè si hagués tingut advertiments no en tenguí cap dubte". Llavors si no hi havia cap advertiment de cap tècnic, com podem creure el Sr. Marc Pons quan diu que ell havia demanat un Pla de contingència més ambiciós? Amb quin criteri demanava un Pla de contingència més ambiciós si no havia tingut cap informe tècnic que digués que necessitava un Pla de contingència més ambiciós?, perquè a ell li semblava així, sense cap informe tècnic que ho avalés. I com podíem fer un informe tècnic sobre un Pla de contingència que van rebre fa quatre dies?

Certament és un cúmulo de mentides del Sr. Marc Pons. Diuen que a un mentider se l'agafa abans que a un coix i aquí el mateix Marc Pons és que es va fer un embull, perquè deia una cosa al principi de la compareixença i deia tot el contrari al final. A la mateixa compareixença ens confirma les seves mentides. Ni va demanar mai que es millorés el Pla de contingència, perquè no el tenia, perquè no sabia, perquè ni tan sols l'havia vist, ni va demanar cap reunió del comitè de coordinació, que era l'organisme encarregat de controlar el Pla de contingència. De fet aquest comitè de coordinació és que ni es va reunir mai, el Sr. Marc Pons també ho va reconèixer, mai no es va reunir aquest comitè de coordinació. Tot han estat mentides, falsedats, mitges veritats, tot per intentar sortir airós d'una situació en què per la seva

inoperància, per la seva negligència, 30.000 famílies de Menorca van quedar sense llum ni aigua 56 hores.

I ja que el Sr. Marc Pons no va fer la seva feina en el seu moment, avui demanam en el primer punt de la moció, que tant el Govern d'Espanya, el Govern balear i el Consell de Menorca treballin en un nou Pla de contingència, que tinguin suficients recursos materials i humans i perquè aquesta vegada, sí, garanteixi el subministrament elèctric de tota Menorca davant qualsevol eventualitat.

Aprincipis d'enguany es va anunciar la creació d'un comitè de coordinació amb membres del Govern d'Espanya, del Govern balear i del Consell Insular de Menorca, i tenia dos objectius principals: el control del Pla de contingència i agilitar i accelerar la instal·lació del cable elèctric. Com deia i reconeixia el Sr. Marc Pons, aquest comitè de coordinació ja dic, no es va reunir mai, ni el Sr. Marc Pons ni la Presidenta del Consell de Menorca, la Sra. Susanna Mora, es van preocupar mai que aquest comitè de coordinació funcionés. I per tant, ni van controlar el Pla de contingència, amb les conseqüències que açò va provocar, ni es va dur un seguiment de la instal·lació del cable elèctric. Per tant, el dos primers punts de la moció van de fet en aquesta línia, a tenir un nou Pla de contingència i a instar les tres administracions a agilitar i accelerar la instal·lació del nou cable entre Menorca i Mallorca.

Una altra qüestió que hem plantejat és l'aplicació de l'article 7.5 de la Llei 24/2013, del sector elèctric. Aquest article ve a dir que en zones no peninsulars -i Menorca ho és- en situacions de risc cert per a la prestació del subministrament elèctric, les comunitats autònomes poden intervenir directament i prendre les mesures adequades per solucionar aquesta situació de risc cert. I el Sr. Marc Pons ho va explicar molt bé també en aquella compareixença, perquè és Red Eléctrica la que determina si hi ha un risc cert o no n'hi ha, i ho fa aplicant el factor de seguretat N-1, de forma que un sistema elèctric ha de seguir funcionant, encara que una de les peces del sistema no funcioni. I el conseller Marc Pons deia que a Menorca tenim una central elèctrica amb 11 turbines que produeixen 245 megavats, mentre que el consum punta és de 128 megavats. Si llevam una turbina en queden 10, que produirien 218 megavats, molt per damunt del consum punta de 128. I per tant, es compliria el criteri N-1 i per tant, no es podria considerar una situació de risc cert. I més, a Menorca hi ha dues línies que van de Maó a Ciutadella, també aplicant el factor N-1, si falla una línia, te quedaria l'altra que podria donar subministrament a tota Menorca, també es compliria aquest criteri.

Però el que ha passat a Menorca obliga òbviament a replantejar aquest criteri i entenem que mentre no hi hagi el cable elèctric instal·lat a Menorca, entre Mallorca i Menorca, Menorca hauria de ser considerada zona de risc cert i, per tant, li hauria de ser d'aplicació l'article 7.5 de la Llei del sector elèctric i, per tant, s'haurien de prendre les mesures necessàries, com s'ha fet a Formentera per disposar de suficients generadors per garantir el subministrament elèctric

en qualsevol circumstància. I per aquest motiu plantejam el tercer punt de la moció.

I ja per últim demanam que el Govern obri línies d'ajuts per als afectats de l'apagada elèctrica de Menorca i pels efectes del cap de fibló de dia 28 d'octubre.

Jo crec que s'ha posat en evidència que aquest govern tant amb les riuades del Llevant de Mallorca, com amb el cap de fibló de Menorca, s'ha vist completament desbordat. No ha reaccionat amb la celeritat ni amb la diligència que hauria d'haver-ho fet. No s'havia pres cap mesura de previsió, a fi de minimitzar les conseqüències d'aquests fenòmens meteorològics, els torrents continuaven bruts, no hi havia un Pla de contingència en condicions, descoordinació dels serveis d'emergència. En definitiva, un caos. S'ha demostrat per tant, que el Govern no ha superat la prova d'estrès a què ha estat sotmès aquests dies. Mentre hi ha hagut doblers, mentre poden gastar, mentre hi ha alegria, no hi ha cap problema, tots riuen, tots fan la foto i tranquils. Però a la mínima dificultat, el Govern desapareix, és un govern inexistent.

I el nostre interès, i la moció precisament va en aquesta línia, és sobretot evitar que allò que va passar a Menorca dia 28 d'octubre torni a passar, evitar que Menorca torni a estar tres dies sense llum. Aquesta és la nostra prioritat. Ara bé, també és cert i ho hem de dir, el Govern no ha estat a l'alçada de la responsabilitat que tenia encomanada. El Govern, el conseller Marc Pons en concret, ens ha mentit en seu parlamentària, i ho he demostrat al principi d'aquesta intervenció, com ho va fer també la Sra. Cladera a la seva compareixença per explicar l'actuació del Govern durant les inundacions a Sant Llorenç. Ens han mentit una i altra vegada i reproduïm les paraules del Sr. Rubalcaba: els ciutadans de Balears no ens mereixem un govern que ens menteixi. Per les mentides, per la incompetència, per la manca de previsió, no creuen vostès que algú hauria d'assumir responsabilitats? Perquè dimitir, com diu l'acudit, no és un nom rus, és un verb espanyol, que en algunes ocasions s'hauria d'aplicar, però aquí ningú no ha assumit cap tipus de responsabilitat.

I la pregunta ja final és, què més hauria d'haver passat perquè algú assumís que el Govern es va equivocar, que el Govern va cometre errors, que no hi va haver coordinació, que no hi va haver previsió? Què ha de passar més? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Doncs torn del Grup Parlamentari Mixt per defensar l'esmena [RGE núm. 15181/18](#); té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*. Sus señorías, cuando traje ese tema del aislamiento energético a la sesión de control, le dije al Sr. Pons que si como conseller le importaba poco el caso aislamiento energético de Menorca,

como menorquín esta situación le debería tener sin dormir, no estaba exagerando para nada. Posteriormente y desgraciadamente, de manera lamentable para todos, sucedió que nos quedamos sin luz en la isla de Menorca.

A partir de ahí parece que se ha empezado a correr y, como se sabe, las prisas no son buenas consejeras, y las chapuzas se apoderan de la gestión. Hay que poner un segundo cable, pero perdimos el primero y este segundo cable pasará a ser el primer cable, y aunque nos seguirá faltando, por tanto, el segundo cable. La paradoja, sus señorías, que pongo sobre la mesa es que efectivamente el segundo cable iba a ser soterrado, pero ya existía un tendido eléctrico aéreo con el primer cable. Ahora quedarán las torretas sin cable y un cable soterrado, con un soterramiento que duplica los quilómetros necesarios con el sobre coste pertinente, y unas torres que previsiblemente quedarán abandonadas y a la espera de que otro *cap de fibló* o el propio óxido termine tirándolas. ¿Tenemos prisa por tener un primer cable? Pues reaprovechen el tendido y vayan poniendo soterradamente el segundo cable. No parece tan difícil de entender.

Fundamento este planteamiento en el anuncio realizado por el delegado en las Islas Baleares de Red Eléctrica, Eduardo Maynau, cuando con motivo de la visita de la ministra Teresa Rivera manifestó que la infraestructura de torres actual entre esos dos puntos podría servir para el segundo cable. Déense cuenta del absurdo: valoran usar las torretas para el segundo cable, pero esto la retrasaría hasta 2025, y será entonces cuando tal vez esté obsoleto el tendido aéreo.

Creo que esta enmienda que presento es muy sencilla, muy aséptica y poco concreta, como suele gustar a la mayoría de la cámara; no se determina en qué orden de las cosas se ha de gestionar, es decir, si el tendido aéreo es para el primero o para el segundo cable, poco importa ya, ya que el gasto se ha iniciado; eso sí, la chapuza es evidente, y más costosa y lenta que haber aprovechado el tendido eléctrico olvidado. Probablemente las torretas han de ser reforzadas, pero esto hubiera sido más barato que duplicar los metros necesarios de soterramiento. En cuanto al impacto medioambiental, estamos hablando de unas infraestructuras ya existentes y quedarán como arqueología industrial olvidada, y como mínimo con el mismo impacto visual. Por ello, en pos de agilizar y acelerar los procedimientos, tengan sus señorías en cuenta que si la infraestructura aérea entre Cala En Bosch i la subestación se halla en un estado susceptible de uso debería ser utilizada de manera súbita, y lo demás no sería entendido por la población, que además tampoco entiende por qué el tramo soterrado dobla en metros la distancia que debería efectuarse de manera relativamente lineal, lo que deja muchas especulaciones y sospechas de que una vez más la gestión de la administración nos encarece los costos de ejecución.

Eficacia y eficiencia son las notas que han de brillar en defensa de lo público de la gente del país, porque lo contrario, señorías, es lo que causa una de las muchas causas que causan desafección en la política.

Muchas gracias por su atención.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. 15192, 15193, 15194, 15195, 15196, 15197, 15198, 15199, 15200, 15201, 15202, 15203 i 15204/18. Té la paraula el Sr. Diputat Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Bon dia. Els italians tenen una dita que diu *piove porco governo*. L'hauria pogut inventar el profeta Camps de l'Apocalipsi. L'hem tornat a veure aquí com s'exclama a la tribuna com un Savonarola de Pastorells: per a Camps la culpa de tot el que ha passat amb el cap de fibló - faltaria més- és del Govern. *Piove, porco governo*. I és que el diputat Camps és un polític estràbic, sembla que miri arreu però no hi veu més que d'una banda. A Menorca d'una persona estràbrica deim que mira contra el Govern; ell sempre mira contra el Govern; és guenyó de tanta fòbia. Ha reclamat la dimissió i ha dit mentider, de paraula només, faltaria més, el conseller Marc Pons com qui representa el sainet santjoaner de Foc i fum, poc foc i molt de fum. No pot defraudar la parròquia, però com també dirien en italià, *parole, parole, parole*.

Ens ha presentat quatre propostes rònegues que ens diuen dues coses: una, que la responsabilitat és de qui té la competència, és a dir, Red Eléctrica i en conseqüència el Govern d'Espanya, i per açò la moció proposa solucions que, excepte la d'aconseguir ajudes, que és de tots, són totes competència del Govern d'Espanya i de Red Eléctrica; en tot cas el Govern i el consell estaran al costat de qui s'ha vist perjudicat; qualsevol iniciativa ha de passar, però, pel Govern d'Espanya, i a la fi i d'una vegada per totes el Govern d'Espanya intervé. L'altra cosa que demostra la moció és que no hi veu més enllà de la llargada del pam del nas: les seves propostes per una vegada són concretes i condreteres, no ho negam; deu ser açò que es retira, açò que es retira el deu entendre, al Sr. Camps, i aprofit per desitjar-li de cor molta ventura en qualsevol aventura personal que comenci, que una cosa no lleva l'altra, sempre que no es dediqui, és clar, a la política.

Però hem de mirar una mica més enfora, Sr. Camps, hem de ser més ambiciosos, hem de voler més, molt més del que vostè vol. No basta posar mesures perquè no torni a passar allò que no hauria d'haver passat mai, i a Menorca crec que almanco hem tingut la fortuna de no haver de plorar ningú. Hem de mirar cap al futur immediat i a llarg termini, per açò hem presentat propostes que van més enllà de prevenir les avaries. Mirem d'avançar en la (...) energètica cap a un model sostenible. Fins ara l'única proposta per a Menorca que ens havia presentat el PP era traslladar de lloc la central tèrmica del port de Maó.

Li hem presentat 9 esmenes d'addició, és a dir, volem anar molt més enfora d'allò que ens proposa. Si no ens accepta les esmenes ho seguirem batallant igual, governi qui governi a Madrid. I també li hem presentat 4 esmenes que pretenen

afinar els quatre punts de la seva moció. Vagi dit per endavant, si ens accepta les esmenes de modificació estarem contents; si no les accepta, votarem igual a favor de les seves propostes. Per una vegada són concretes; deu ser que l'entendreix açò de retirar-se. Sort i ventura, Sr. Camps. En el Pla ens trobarem.

Anem per feina. Esmena al punt 1. Qui ha de fer el Pla de contingència són Red Eléctrica i el Ministeri de Transició Energètica, i no el van mostrar al Govern; l'hi van explicar, però no l'hi van mostrar, no ha mentit ningú, no ha mentit ningú. Una cosa és entregar formalment un document i una altra cosa, explicar les línies d'un document, i si m'escolta potser no dirà mentider després al conseller, perquè vostè no escolta, a part de no veure-hi.

El Pla de contingència s'ha de fer -un nou pla de contingència- amb el consens del Govern i el consell. En tot cas s'ha de fer de manera immediata i ha de dotar Menorca dels suficients recursos tècnics, materials i personals per tal que el restabliment del subministrament elèctric quedi garantit de la forma més ràpida possible davant qualsevol eventualitat, sigui l'eventualitat com la del 28 d'octubre o com sigui, més forta o més fluixa, la que sigui. Aquest és el sentit de l'esmena, cap més.

Esmena al punt 2. Qui pot fer passes i fabricar i instal·lar el cable és Red Eléctrica i el Govern d'Espanya; el Govern i el consell han de vigilar que es faci, que es faci bé i amb la màxima diligència; en tot cas ha de ser, hi estam d'acord, abans de final de l'any que ve. La ministra Teresa Ribera ha compromès ja 84 milions i ha concretat la seva utilitat pública i ha ordenat la seva fabricació. I no basta instal·lar un nou cable, en fa falta un segon, el que estava planificat com a segon ha de passar a ser el primer; ara, fa falta afegir-ne un altre, i entenem que s'ha de fer abans de 2025, com estava previst, i si estava previst és perquè era necessari. El segon cable ha passat a ser el primer, però és primordial disposar també del segon, i que sigui quan tocava estar llest, abans de 2025. I, Sra. Seijas, crec que no ha entès molt bé la cosa: estem parlant del cable submarí que connecta Mallorca amb Menorca, no d'esteses elèctriques a l'illa, cable submarí entre Mallorca i Menorca, no esteses elèctriques, ni soterrades ni aèries, cable submarí.

Modificació del punt 3. No es tracta que Menorca sigui considerada zona de risc cert. Segons la normativa -açò ho determina Red Eléctrica a un informe anual- el que necessitam és que Menorca i totes les illes deixin de dependre de la regulació establerta amb caràcter general de risc cert. Hem de tenir un tractament específic, atesa la insularitat, que faci que Red Eléctrica disposi a cadascuna de les Illes, sempre i en tot moment, de tots els mitjans personals, humans i tècnics necessaris, electrogeneradors permanents a totes les estacions per més cars que costin, amb potència i capacitat suficients per atendre de manera immediata les necessitats de subministrament elèctric ordinàries en cas de produir-se qualsevol eventualitat, estiguem en situació de risc cert o no hi estiguem.

Punt 4, modificació. Volem totes les línies d'ajuda que facin falta i que donin resposta i satisfacció suficient i justa a tots els danys materials causats per l'avaria, i volem que les ajudes es tramitin amb diligència i celeritat, que es paguin en un termini màxim de dos mesos des de la sol·licitud. Ara, no estam en condicions de demanar que siguin similars a les del Llevant de Mallorca; si convé que siguin similars, molt bé, però el que convé és que les ajudes siguin justes, no que s'assemblin a unes altres, no estam en una competició. A hores d'ara tenim ajuts de caràcter socials per a famílies amb pocs ingressos, aquest ajut s'articula a través del Consell de Menorca; ajuts per a empreses i comerços, ho articula el Consell de Menorca i el Govern ho complementarà amb fons propis; ajudes agrícoles, on el Govern col·labora amb el consell; ajuts per als habitatges afectats, amb els mateixos criteris que per la torrentada del Llevant de Mallorca, el Govern balear habilitarà un conveni i transferirà els fons perquè sigui el consell que gestioni aquesta ajuda. Similars al Llevant, millors o pitjors, les necessàries i justes.

Mirem, però, cap al futur, no només al passat, 9 punts.

1. Volem que el ministeri impulsi totes les modificacions normatives que facin falta per tal que Menorca i les Illes Balears formin un únic sistema dins el mercat elèctric espanyol; per açò fan falta tramitacions administratives complexes i sobretot fan falta inversions. Per açò hem presentat una esmena demanant que es facin i en una altra concretam les inversions que entenem que com a mínim són necessàries. Aquestes inversions impliquen la reposició de l'enllaç entre Mallorca i Menorca i la construcció del segon enllaç, un segon enllaç entre Mallorca i la península, açò ja ho tenim. Un segon enllaç entre Mallorca i Eivissa, la construcció d'un nou enllaç entre Eivissa i Formentera, només si tenim un doble enllaç arreu aconseguirem un sistema segur i fiable, sempre que a la vegada comencem a invertir en el futur, en un nou model energètic.

Tres, seguretat i confiança passen també pel manteniment. Per açò demanam que de manera immediata s'estableixin tots els protocols de revisió, control i manteniment de les instal·lacions elèctriques tant a Menorca com a la resta d'Illes Balears que facin falta, amb la suficient dotació de mitjans humans tècnics i materials, es tracta de minimitzar el risc d'eventualitats. La nostra condició insular avala la demanda i l'avalen les especials característiques ambientals i climàtiques de les Illes Balears.

Quatre, la moció se centra en els problemes energètics de Menorca, hem de parlar per tant, de la central tèrmica de Maó. Celebram el canvi de posició del PP ja ho he dit, ara almanco callen. L'any passat demanaven, demanava la Sra. Margaret Mercadal, el trasllat de la central de lloc, on, no ho deien, la deu voler vostè a Ciutadella Sr. Camps? O la deu voler la Sra. Mercadal a Alaior? No la regal ni a un ni a l'altre, no la regal a ningú. Volem que es tanqui quan abans millor, no que es traslladi. Fa un any afirmaven vostès que contaminava molt la ciutat de Maó, la solució era que s'havia de dur la central a contaminar a un altre lloc de l'illa. Elemental, Sr. Watson, no volem que central continuï contaminant, demanant al Govern

d'Espanya que acceleri les inversions compromeses, hem de garantir que funcioni de manera segura i eficient a partir de l'any 2020, una vegada entrin en vigor els nous criteris ambientals de la directiva d'emissions industrials. El Govern Rajoy va dir que no hi pensava invertir un duro, el Govern socialista de Madrid ja hi ha compromès 18,5 milions.

Cinc, volem que la central tèrmica de Maó es pugui anar substituint quan abans i progressivament per energies renovables. Per açò demanam que el Govern d'Espanya agiliti l'autorització de la connexió del Parc de Son Salomó al sistema energètic, que no s'enredi més la cosa, hem d'avançar com més ràpid millor en la generació d'energia neta. Hem de reduir la dependència de les energies fòssils. Hem de satisfer els compromisos ambientals contrets i volem que es compleixi el calendari previst de tancament progressiu de la central.

Sis, hem de saber què ha passat amb l'avaria del cap de fibló, qui ha fallat i on i com. S'han de depurar responsabilitats perquè no torni succeir, perquè assumeixi les indemnitzacions qui hagi comès l'error, si és que hi ha hagut negligència. I perquè s'assumeixin les indemnitzacions, per açò demanam al Govern que tramiti amb la màxima agilitat possible tots els expedients que siguin necessaris. Es tracta de garantir el correcte compliment de tota la normativa vigent i de depurar responsabilitats, si és que hi fossin per part de Red Eléctrica i Endesa. I es tracta sobretot de mirar d'extreure les conclusions i arbitrar les solucions, més enllà de les proposades ja en aquestes esmenes, que ajudin a evitar la repetició de les errades que s'hagin pogut cometre.

Set, fa uns dies rebíem una bona notícia, la Unió Europea es comprometia amb Menorca i amb el seu futur energètic, el projecte permetrà que Menorca sigui una illa pionera en el procés de transició energètica, que Menorca es pugui vincular a l'estratègia *clean energy* és una gran notícia. Ara es tracta de fer feina per consolidar el projecte i per complir les fites compromeses. Hem posat l'horitzó 2030, 11 anys i busques hi queden. L'any 2030 la producció d'energia renovable a Menorca ha de ser suficient per donar resposta com a mínim al 85% de l'energia necessària de manera rutinària. Per açò presentam una última esmena, la que fa 13, demanam al Govern d'Espanya que impulsi davant la Comissió Europea, que aquesta materialitzi el seu compromís amb la transició energètica de les illes i que Menorca (...) davanter d'illes on s'ha de desplegar el canvi de model energètic. Es tracta de mobilitzar els recursos tècnics i financers necessaris per fer un desplegament de les energies renovables, infraestructures que permetin aconseguir l'objectiu del 85% de reducció el 2030. Volem que la Unió Europea vegi que Menorca, el Govern de les Illes Balears i el Govern d'Espanya van a la una, que no es tracta de paraules com el Sr. Camps, sinó de compromisos que es compleixen.

Hem d'aprendre dels errors del cap de fibló, sempre estarem exposats a situacions extremes com les que van succeir i cada vegada més, sobretot si no prenem mesures eficients d'execució i d'acció ràpides contra el canvi climàtic, cada dia s'accelera. Mentrestant, la dreta presenta esmenes

contemplatives amb el canvi climàtic i el seu ritme accelerat a la llei que ha presentat el Govern. Si succeeix un altre problema d'envergadura ens ha de torbar preparats, amb una capacitat de resposta àgil i eficient, però també amb un sistema sòlid i segur, que sempre hi hagi un pla B que entri en acció de manera immediata. Per açò demanam la redundància de les connexions entre illes i la península. El pla B ha de ser un pla ple de garanties, un bon pla B. Però el pla A, Sr. Camps, senyors del PP, és canviar de model, accelerar la transició energètica d'una vegada per totes, a Menorca i arreu de les illes.

Esper Sr. Camps que s'hi sumin, com més prest millor, que no tornin fer tard com sempre fan.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Doncs passam al torn de fixar les posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom una altra vegada. Bé, tenim unanimitat del Grup Parlamentari Popular, del Partit Popular, partit que en política energètica no podia donar gaire lliçons, duia a terme una política energètica que consistia en un impost al sol, que limitava l'autoconsum, que el penalitzava de fet, que no permetia que la gent es pogués associar per compartir les seves plaques fotovoltaïques, una política energètica en la qual no es va exigir absolutament res a Red Eléctrica en el tema del cable i que supòs que devien saber qualche cosa del Pla de contingència que ja era insuficient en l'època del Partit Popular.

També hi havia una manca d'exigència a Endesa, perquè Es Murterar es pogués adaptar a la normativa europea i als Acords de París. I que a més permetia un descontrol absolut dels preus en plena onada de fred i això ja ho està estudiant el Govern espanyol en aquest moment. Per tant, crec que per part del Partit Popular no podem prendre gaire lliçons en matèria de política energètica.

Crec que tots els grups de la majoria havíem exigit millores al Govern estatal quan governava el Sr. Rajoy, però crec que la manca de preocupació per les Illes Balears per part del Govern a nivell estatal havia estat crònica, també ho havia estat en matèria de sistema de finançament, en el REB, en el protocol de carreteres i en tantes i tantes coses. Ara pareix que el Partit Popular està d'acord que s'instal·li aquest cable entre Mallorca i Menorca, ho veu com una necessitat absoluta, cosa que ja dèiem nosaltres. De fet, el 12 de març de 2018 vàrem demanar a la conselleria, aquí amb pregunta oral davant el ple, per què s'havia retrocedit 40 anys enrera i s'havia de posar la central de Maó amb un increment del 15% de la seva producció sense aquest cable. És a dir, és una qüestió que hem

reivindicat des del principi, però pareix que s'ha de produir un desastre, com el que es va produir, perquè ara al Partit Popular li preocupa la suficiència energètica de Menorca.

I vostè mateix, Sr. Camps, ho ha reconegut, era Red Eléctrica la que aplicava el factor N-1 i és Red Eléctrica i no és aquest govern. I nosaltres estem d'acord que es pugui replantejar el criteri i que es pugui complir amb la Llei del sector elèctric. Allò que no entenem és que en Comissió d'Economia vostè demanàs la dimissió del Sr. Conseller per una qüestió ambiental, puntual i que digui aquí que dimitir no és un nom rus, M. Rajoy tampoc no és un nom rus i jo no entenc com el Partit Popular no ha assumit responsabilitats a nivell estatal i per una qüestió que escapa totalment a una gestió de govern, que és un desastre natural i que a més obeeix a haver estat les grans oblidades, les Illes Balears per part del Sr. Rajoy, demanin la dimissió del Sr. Conseller.

En tot cas estam d'acord que necessitam aquest cable entre Mallorca i Menorca, però que també hem de ser sobirans a nivell energètic, a més d'aquest cable necessitam un sistema efectivament elèctric únic, però també pensam que necessitam una agència balear de l'energia potent, una inversió anual també per llei i que pugui aconseguir que l'energia torni ser democràtica, perquè és el que passa quan els sectors estratègics estan en mans privades i només obeeixen a la seva voluntat de generar beneficis a nivell privat, que han d'estar al servei general, han d'estar al servei de l'interès general, però només miren pels seus propis interessos; jo crec que aquesta circumstància no s'hagués donat si Red Eléctrica hagués mirat pels interessos generals de les Illes Balears.

Per això, quan el Sr. Conseller va anunciar que es podrien obrir expedients a Red Eléctrica nosaltres vàrem dir que volíem duresa per part del Govern de les Illes Balears en una situació que va ser intolerable, perquè Menorca... part, gran part de... bé, part de Menorca va passar massa hores sense llum, i això és responsabilitat no del Govern de les Illes Balears sinó de Red Eléctrica i també del Govern espanyol que ha d'exigir tant a les comercialitzadores com a Red Eléctrica que aquest sistema elèctric sigui suficient.

Per això, nosaltres no tenim cap problema a votar la seva moció, però sí també votaríem els punts que ha proposat el Partit Socialista; necessitam una revisió del Pla de contingència efectivament, necessitam que es declari la zona de risc cert, necessitam fer totes les gestions necessàries davant Red Eléctrica i sí, entenem que són necessàries línies d'ajuda, però també Red Eléctrica i el Govern espanyol haurien de fer qualque cosa. És a dir, per la manca de previsió del Govern estatal, de Red Eléctrica, d'Endesa, de les comercialitzadores, que es produeixi aquest esdeveniment i al final que qui ho pagui siguem nosaltres que som les principals víctimes d'aquesta falta de previsió, doncs és realment injust. La gent necessita aquestes línies d'ajuda ja, però s'ha de veure de compensar això perquè crec que és totalment injust que s'assumeixi per part de l'administració autonòmica.

Per acabar, crec que ara tenim una oportunitat, i ho he dit abans, amb la Llei de transició energètica i canvi climàtic,

podem ser modèlics com a territori limitat, que en aquest cas sí que és un avantatge per a nosaltres, i dur a terme totes les mesures necessàries per canviar de paradigma en el sistema elèctric, que deixin de prendre les decisions que afecten a tothom quatre persones a les quals els importam poc i comencen a gestionar la nostra energia de forma democràtica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Bé, la situació viscuda el passat 28 d'octubre, fa just poc més d'un mes, a Menorca crec que ens posa sobre la taula i de forma clara i evident l'elevada dependència energètica de les nostres illes, agreujada en el cas de Menorca, en aquest cas, per ser, diguem, una illa encara més aïllada en aquest sentit energètic.

Per part de MÉS per Mallorca ens reforça la nostra aposta que hem fet dins els acords pel canvi per posar la situació energètica de les Illes en un primer pla, la llei de canvi climàtic en tràmit en aquesta cambra és una passa essencial cap a la ruta d'incrementar l'autoconsum, les energies renovables, la transició energètica i la lluita per frenar el canvi climàtic. Hem encetat un nou camí, esperam trobar-los, senyors del Partit Popular, en aquest nou camí.

Aquestes illes són molt vulnerables, nosaltres som molt vulnerables, la gent, en aquest cas, és molt vulnerable a aquesta dependència energètica. Per tant, nosaltres creim, MÉS per Mallorca, que la solució és ser el màxim d'autosuficients.

Des de MÉS per Mallorca evidentment donarem suport a aquesta moció, a aquests punts, ens semblen positius, però també, com ja han dit els que m'han precedit, a les esmenes que ha presentat el Partit Socialista si el Partit Popular les accepta. Creim positiu instar Red Eléctrica a aquest nou pla perquè realment, senyors del Partit Popular i Sr. Camps, crec que Red Eléctrica a la seva moció ha estat com el gran oblidat, no?, quan és l'actor principal i el que té major responsabilitat en aquests fets ocorreguts aquest octubre a Menorca. Vostès l'han anomenat quasi amb la boca petita, quasi ni els hem sentit; no sé, tenen una gran deferència per aquestes grans multinacionals i aquestes grans empreses, els costa, no?, diguem, fer-los i exigir-los responsabilitats.

Des de MÉS per Mallorca volem destacar la feina del nostre govern als acords pel canvi per solucionar aquesta emergència i nosaltres creim que s'ha actuat de forma coherent posant en marxa també per solucionar aquesta emergència, per instar solucions, per posar en marxa ajudes, per pal·liar els danys i per reforçar, per reforçar el sistema elèctric de Menorca.

Però coincidim, coincidim que no és suficient, coincidim que Menorca continua aïllada energèticament, per tant, donam suport a totes aquestes mesures que s'han proposat per solucionar aquesta situació. Per tant, donam suport a revisar aquest pla de contingència actual i que s'incloguin aquestes mesures necessàries i que Red Eléctrica s'hi impliqui. Per tant, creim que el Partit Popular estaria bé que en aquest primer punt inclogués demanar que Red Eléctrica s'hi implicàs.

També estam a favor de disposar d'aquests dos cables elèctrics entre Mallorca i Menorca; en aquest sentit també reiteram el que s'ha dit pel Sr. Borràs, nosaltres també creim que els cables elèctrics han de ser el pla B d'aquí a un futur, el pla ha de ser l'autosuficiència màxima de les nostres illes.

Per tant, consideram que totes aquestes demandes i aquestes esmenes que ha fet el Partit Socialista les veim positives, que aquestes línies d'ajudes als damnificats siguin ràpides, siguin àgils, que es coordinin també amb el Consell Insular ens sembla positiu, que totes les Illes siguin un únic sistema dins aquest mercat elèctric també ho veim positiu perquè en aquest cas ha estat Menorca, però també hi hagués pogut ser el cas d'una altra illa, també hagués estat possible. Per tant, creim que aquestes mesures s'han de traslladar al màxim a totes les Illes del sistema balear.

Per tant, creim que reforçar aquests enllaços entre totes les Illes i que millorin els protocols de revisió ho veim en positiu. Les inversions en les centrals elèctriques ja he vist que hi havia un debat entre menorquins, que si no s'havien fet inversions, si vostès havien demanat que la central s'havia de traslladar... bé. Nosaltres creim que hem de transitar cap a aquesta emissió zero i les centrals també, però en aquest cas sí que hem de demanar, i crec que aquí hi ha d'haver unanimitat en aquesta cambra, per demanar que es facin les inversions necessàries perquè aquesta central compleixi amb la directiva d'emissions europea.

Evidentment, donam suport a aquesta esmena presentada pel Partit Socialista d'obrir expedient a Red Eléctrica i esbrinar, perquè hem d'esbrinar totes aquestes responsabilitats; i reiter, crec que ha estat un oblit, Sr. Camps, que vostès hagin demanat responsabilitats a Red Eléctrica a aquesta moció o si no és un oblit... no sé, vull dir, a mi em sembla significatiu perquè nosaltres creim que Menorca ha de tenir un suport de tots i no només del Govern balear sinó també del Govern espanyol i també els hem de donar suport a aquesta proposta, a aquest projecte d'illa pionera en transició energètica perquè en el 2030 pugui tenir un 85% d'energia renovable. Creim que aquest és el camí, és un camí a seguir i a seguir no només per Menorca, però que també ens ha de servir d'exemple.

Bé, com a MÉS per Mallorca creim que, veig que no hi ha ningú del partit de Ciudadanos, però crec que s'encalquen, no?, Partit Popular i Ciudadanos es van encalçant en aquesta demagògia pel tema de transició energètica. Fa quinze dies només hi havia aquí el debat d'interpel·lació del Partit Popular que ha conduït avui a aquesta moció sobre matèria energètica,

la setmana passada ja debatiem una proposició no de llei del Partit Popular sobre el tema d'Es Murterar, un tema energètic. Però nosaltres volem fer una lectura en positiu de totes aquestes iniciatives, tant de Ciudadanos com del Partit Popular, avui Ciudadanos també ha fet una interpel·lació sobre transició energètica i supòs que també prest haurem de veure una moció sobre aquesta interpel·lació.

Nosaltres també creim que aquest gener el que hem de fer és aquesta ponència per la llei de canvi climàtic que creim és l'eina i l'instrument essencial per transitar en tema energètic de les nostres illes. Per tant, això sí que ho celebrarem... celebrem primer, en primer lloc que s'hagi, com ja ha dit el company Sr. Saura que l'impost del sol s'hagi derogat finalment, una cosa que havíem reclamat totes, moltes forces que estan en aquesta cambra perquè això ha conduït a tot l'Estat espanyol i a aquestes illes a un retard en aquest avanç en el tema d'energies renovables, que feim tard, però bé, encara que facem tard i ens ha retardat hem de ser caparruts i hem de seguir endavant perquè la nostra ruta és aquesta transició d'energia sostenible. Per tant, celebrem tots aquests debats en aquesta cambra sobre transició energètica, que sigui una prioritat. Volem entendre que això vol dir que no volen fer demagògia; volem entendre que realment estan preocupats per la transició energètica. Per això he dit que MÉS per Mallorca vol fer aquesta lectura positiva.

De fet, he de dir que la intervenció del Sr. Camps no m'ha semblat que anàs per aquest camí. M'ha semblat molt demagògica i no m'ha semblat que realment fos una preocupació de la transició energètica que pateix Menorca. Ha estat..., crec que ha estat una demagògia política, però bé, nosaltres celebrem que facem aquests debats en aquesta cambra, que transitem cap a unes illes més autosuficients, esperem ser-hi tots en aquest camí, més respectuosos amb les emissions i que també siguem illes pioneres per combatre la nostra vulnerabilitat perquè el cert, senyores i senyors d'aquesta cambra, és que som molt vulnerables i tan sols l'autosuficiència ens farà sortir d'aquest camí amb reforç i amb ganes i amb garanties realment... cap als nostres ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Doncs torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo, Sra. Campomar, crec que el que fa és vergonya haver de parlar d'això avui aquí o a mi, després dels anys d'estar en política, que són molts, és per treure'ns els colors a tots -per treure'ns els colors a tots- i pensar que la llei de canvi climàtic resoldrà

el problema de la transició energètica és una quimera total i absoluta.

No em convencerà, a la meua edat ja no menj segons quins granots, perquè nosaltres haguéssim pogut fer molt per aquesta qüestió i fins i tot hem perdut poder posar plaques solars a Santa Cirga perquè l'empresa es veu que torna enrere. Ni hem fet les que havíem de tenir vora Es Murterar, que estan sol·licitades des de fa dotze anys, catorze anys, perdó, no hem acabat cap projecte de fotovoltaica així com toca. És a dir, si vos voleu repetir els altres cinquanta-sis aquesta *cantinela* els tres d'El Pi no volem jugar a aquesta *cantinela* perquè això és fals, això va bé per a nosaltres, per aquí, per retroalimentar-nos, perquè les cariatides diguin si som millors o pitjors dels que hem passat per aquí, però estam enganant, estam enganant...

Senyors del PP, han governat sis anys a Madrid i no varen tenir la santa barra ni d'autoritzar la modificació perquè la central de Maó pogués complir amb emissions de... de tot el que és tòxic i dolent a la central de Maó, no varen fer una sola passa per a això.

Li vaig fer una pregunta al conseller que s'indignà amb el ministre que hi havia en aquell moment, un d'aquells dos germans que tenien càrrecs importants dins el PP, no record els noms... nadals, res de res, *zero patatero*, aquests, zero!, un desastre, per molts de màster que tenguin i set carreres. Si un té set carreres i és ase, és un ministre ase, i aquest va ser un ministre ase, així de clar, perquè després s'ha demostrat que allò que li dèiem al Sr. Pons fa ara set mesos en una pregunta, i també a la presidenta, que podia passar un desastre a Menorca, ha passat. Per tant, suspesos!, estan suspesos, uns i altres, perquè hi tenien competència. Això per una primera part que seria allò de Maó.

L'altra qüestió, Sr. Conseller, suspès vostè també, suspès vostè també perquè aquí hi ha una llei que vostè sap perfectament que els articles 135 i 137 parlen de les sol·licituds per aturar una instal·lació com és el cable, definitiva fa un any, aturada en fa dos i després hi ha el que és l'informe previ perquè realment es pugui aturar, i aquí no hi ha cap informe del Govern que digui que no podien aturar o que si aturaven hi havia d'haver un pla de contingència, pla de contingència que si em diuen que és el que surt en aquesta reunió que varen tenir vostès amb el Sr. Groizard, que sembla que ho ha d'arreglar tot aquest i començ a pensar què és el que ha fet aquest home en la seva vida apart de planificar...

(Remor de veus)

...perquè és important fer, eh?, a part de saber planificar has de saber fer i tenc por que també a part d'embullar-lo a vostè embulli el Govern central.

Vostès aquí dia 11 de gener del 2018 deien que "*Red Eléctrica activa el plan para blindar la isla ante apagones*", i quin és el pla de contingència? És clar, aquí tenim tota una sèrie de qüestions que planteja el PP i nosaltres lògicament hi votarem a favor i si s'aclareixen vostès amb totes les esmenes

també hi podrem donar suport, però la realitat -la realitat- és que les incògnites que teníem abans que passàs el cap de fibló, la preocupació que hi va haver després del cap de fibló, avui amb un altre cap de fibló tendríem la mateixa situació, la mateixa situació.

I aquí és el que els vàrem dir, dic, tanta sort, estam contents que amb els companys d'El Pi, maldament siguem pocs encara a Menorca, però hi som, vàrem poder amb el Sr. Pedro Massa, poder visitar, i els nostres dos regidors, la PIMEM i també el Cercle d'Economia i els varen dir que estava clar el que s'ha de fer, que és el mateix que fa Red Eléctrica a Formentera, el mateix, el mateix!, és que és el mateix. Vostè diu que no, però s'equivoca. Això hauria de ser així i de futur lògicament tot allò altre que faci falta, però perquè si hi ha un cap de fibló demà no passi..., hem de menester els mateixos generadors en la proporció que toca a cada subestació com té Formentera, bé, aquesta és la diferència entre vostè i jo...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...en l'hivern no té generadors, lògicament, perquè només té un problema a l'estiu i s'activen a l'estiu que és el que va demanar Red Eléctrica en aquell moment a Endesa que és el subministrador i està obligada a tenir-los allà i paguen tot l'any, que són 7 o 8 milions d'euros, per funcionar els sis mesos d'estiu que és quan hi ha les puntes que si es rompessin els dos cables la central que hi ha no és suficient. La mateixa situació que si es rompia el cable de Menorca i hi havia un problema no hi havia generadors.

Avui aquí tots parlem de com hauria de ser el pla de contingència, però és molt senzill, són generadors suficients per posar en marxa a cada subestació la corrent que es dona i si això costa 12 o 14 milions d'euros, no ens hem de preocupar perquè això va a tarifa i si la resta de l'Estat espanyol paga 0,03 cèntims, cada espanyol, per a Menorca ben pagat serà!, perquè segurament nosaltres pagam no sé quants de cèntims per als punyeters AVE que van a tota la península i no arriben aquí. És que a vegades som tan esquiterells, volem ser..., a vegades ens miram tan la guixa, volem fer un petit país, però en segons quines coses ens falta dimensió de mirar lluny, que pagui qui hagi de pagar.

Sr. Conseller, aquesta qüestió és així de senzilla, igualment que si vostè, si la corrent se'n va a casa seva, haurà de posar piles, espelmes o generadors, un altre pla de contingència. No n'hi ha d'altre, ni a casa seva ni a casa meua i casa seva i casa meua és igual que tots els habitatges de les Illes Balears, per això necessites generadors, que és la solució ..., que té nassos aquest de Red Eléctrica, són *la pera* -són *la pera*-, exigeixen a Endesa que ho faci a Formentera i no s'ho exigeixen a ells que són els que són els amos del cable, perquè el cable quan Endesa..., no, no, no, no, Sr. Conseller, el coneixem bé, el tema, el coneixem tant o més que vostè, miri què li dic, aquest tema, i ho vaig amb "xuleria" si és necessari per una qüestió...

(Remor de veus)

...per una qüestió...,no, no, m'és igual perquè el problema no és aquest, Sr. Conseller, el problema és que vostè sap que quan Endesa va vendre el cable a Red Eléctrica perquè hi va haver un moment donat que el cable era d'Endesa, si això hagués passat... i era d'Endesa, no li parlaria de Red Eléctrica, el responsable seria Endesa, però a partir que es passa el cable a Red Eléctrica, Red Eléctrica té obligació de tenir el pla de contingència en marxa, però és que el 135 i el 137 d'aquesta llei marquen que hi haurà d'haver els informes preceptius tant al Govern de la comunitat que es veu afectada com per part de Red Eléctrica i ningú no ha ensenyat un sol informe que digués que no era suficient.

I Nadal, aquest, el que era el ministre, se'n va tocar els nassos, se'n va fumar un *puro* del Partit Popular, un *puro* se'n va fumar, i la responsabilitat és compartida.

Davant aquesta situació podem aprovar mocions, però el que hem de dur són generadors a Menorca demà matí, perquè pot tornar passar i esperem que el cap de fibló no entri per Maó i que no rompi els dos cables que van a la central de Maó perquè en aquest cas no hi hauria corrent a cap municipi de Menorca. És greu el problema, eh?, jo no sé si en són conscients. Això és el que hi ha.

Li votarem a favor, però a veure si despertam, a veure si despertam, a veure si despertam, assumim un *mea culpa* que no hem estat a lloc, punyetes!, tant per part del PP i del Govern en aquest sentit, perquè a mi no em contin que ara farem un cable el 2020 i vaja, 2020, i per al 2020 encara hem de passar dos Nadals i si és dia 29 del 2020 n'hauréu passat tres de Nadals, podem anar a Menorca a dir que podem passar dos Nadals esperant el cable? No en parlem més del cable, és que l'han de fer per nassos el cable, és la seva obligació. No ens vanagloriem que ara faran el cable, ens hauríem de vanagloriar que demà matí hi hagués generadors a Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President i bon dia a tothom. Llegint el *Diari de Sessions* de la interpel·lació de la qual surt aquesta moció, una es queda amb la sensació d'haver presenciat un teva, meva la culpa, i aquesta sensació s'acaba d'agreuja un cop he sentit el Sr. Camps. La culpa, la responsabilitat de la penosa situació energètica de Menorca és més que repartida i els puc ben assegurar que aquest joc dialèctic no soluciona l'abandonament de l'illa de Menorca.

Tot i que ja avanç que donarem suport a aquesta moció, em permetran que faci una pregunta adreçada tant al PP com al PSIB. Per què van votar en contra de l'esmena als pressuposts generals de l'Estat de l'any passat, presentada a petició de MÉS per Menorca, a la qual demanàvem 200 milions d'euros

per al cable submarí? Què va passar perquè consideressin que no calia votar a favor d'aquesta esmena? És cert, Sr. Pons, que vostè va provar de donar una explicació a seva compareixença, que trob que (...) segur. Però el que sí que és ben cert és que la preocupació que sentíem a Menorca no era una sensació compartida als escons del Congrés ni al Govern d'Espanya. La Sra. Mercadal demanava al conseller Pons que demanés perdó, idò mirin, jo els deman a tots dos partits per aquesta manca de lleialtat que demanin perdó. Ciutadans de tercera, deia també la Sra. Mercadal, i jo afegiria que ho som gràcies que partits estatals voten una cosa en aquest parlament i responen a la veu del seu amo quan arriben a Madrid i se n'obliden que són els representants d'aquesta comunitat al Congrés. La realitat és que Menorca va quedar aïllada durant 56 hores en ple segle XXI.

Primera evidència, des d'octubre de l'any passat Menorca es troba desconnectada de Mallorca per la caiguda del cable submarí i fins l'any 2020 no es restituirà.

Segona evidència, els pitjors auguris del que podia passar en una situació de vulnerabilitat energètica, han passat. Com és normal, i com diu la llei de Murphy, si alguna cosa dolenta pot passar, passarà.

Tercera evidència, més d'un any desconnectats i davant d'aquesta situació Red Eléctrica, en reunions amb les institucions il·lenques, va assegurar que invertiria a Menorca amb un pla extraordinari de manteniment. Açò es mereix un moment de silenci i reflexió, cal estar en situació de vulnerabilitat màxima perquè Red Eléctrica Española consideri necessari invertir a Menorca. Com diria aquell: "*no hase falta desir nada más*". Un pla extraordinari de manteniment que no completava disposar de generadors, ni de grua, unes torres d'alta tensió que suporten 120 quilòmetres/hora a l'illa del vent. Aquesta és l'autèntica realitat del que saben del nostre territori, res.

Volem posar en evidència una vegada més la manca d'inversions i el maltractament de Red Eléctrica Española y de l'Estat cap a Menorca, cap a les illes en general, és clamorós i ens indigna. Farts, així és com ens sentim, farts de saber que només existim quan arriba l'estiu i llavors, sí, llavors tothom se'n recorda de Menorca. És que resulta que a Menorca hi vivim 90.000 persones, l'habitam cada dia, sigui hivern o sigui estiu i l'estimam, perquè estimam la nostra roqueta i patim contínuament aquests greuges.

Els reconec que trob lamentable haver de fer aquest debat i ho és perquè es posa tant de manifest la manca d'inversió que fa oi. Sí, estic cansada d'haver de reivindicar contínuament un tracte igual per part d'un estat, amb tendències paternalistes, però que com molts de pares, tenen fills preferits i és ben clar que no ens trobam entre els seus fills predilectes. Ho he dit abans, donam el nostre suport a aquesta moció, però tant de bo no l'haguéssim de votar, tant de bo els partits que han governat el Govern central ens haguessin tingut més en compte, o senzillament en compte.

Pel que fa les esmenes presentades pel Grup Socialista, esperam que les puguin acceptar, ja que consideram que enriqueixen i molt la moció. Un matís, Sr. Font, una de les esmenes presentades pel Sr. Borràs sí que demana un generador a cada subestació. Per açò pensam, com ja hem dit, que aquestes esmenes s'haurien d'acceptar per completar la moció.

L'esmena de la Sra. Seijas no l'acab d'entendre, llavors no m'hi puc posicionar.

I un darrer prec, partits amb representació al Govern central, sigueu més lleials amb els vostres territoris, respecteu les comunitats que representeu i sigueu bons servidors públics, va!, que no és tan difícil.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Doncs torn de paraula del grup proponent de la moció. Per tant, té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Hi ha una qüestió que em preocupa i és determinats tics totalitaris de determinats portaveus, i em referesc en aquest cas al portaveu de Podem, que sembla que ara ja no podem parlar d'energia elèctrica, ja no podem parlar d'educació, no podem parlar de medi ambient, no podem parlar d'assumptes socials, no podem parlar tampoc d'energia elèctrica, ... arribarà que no podrem parlar de res. Però els que ens donen lliçons del que podem parlar o no, són aquells que van mantenir a 30.000 persones 56 hores sense llum. Aquells que ens donen lliçons del que podem parlar i del que no podem parlar són els mateixos que van tenir 30.000 afectats, 30.000 famílies sense llum durant 56 hores. Totes aquestes famílies sap de qui se'n recordaven? Del Sr. Marc Pons, del Sr. Marc Pons i de la presidenta del Consell Insular, la Sra. Susanna Mora.

I ho diré també, ho reiteraré, el Govern de les Illes Balears no és el responsable del cap de fibló, no ho és, ho podem posar per escrit i ho podem aprovar, si volem, ara amb una esmena, podem fer una esmena i posar que el Govern de les Illes Balears no és el culpable del cap de fibló. Però sí, sí que és el responsable de no haver fet o de no haver pres cap mesura per minimitzar les conseqüències d'aquell cap de fibló. A açò ens referim nosaltres, el Govern no va preveure que pogués passar aquesta qüestió, no va tenir cura que el Pla de contingència fos efectiu, fos eficient i suficient. D'açò ens queixam.

És més, i ho he dit abans, el Sr. Marc Pons anuncia que hi haurà un Pla de contingència el mes de gener. I a la darrera compareixença reconeix que no va tenir cap Pla de contingència fins fa 4 dies. Despreocupació total,

despreocupació total del que podia passar, és igual, tenim un Pla de contingència? Bé, m'han dit que sí, però no sabem ni què posa, ni què diu, és igual, ja veurem. Açò és aquest govern i d'açò ens queixam. Hi havia un comitè de coordinació, no es va reunir mai ni es van preocupar que es reunís o no es reunís, demanar reunions, és igual, ja veurem, que passi el temps. Açò és el Govern. Per tant, d'açò és del que ens queixam.

És més, si tenim en compte la credibilitat del Sr. Marc Pons, ... mirin, jo ara els llegiré una nota de premsa, sortia dia 20 d'abril de 2011, el Sr. Marc Pons era president del Consell Insular de Menorca. Deia: "*Red Eléctrica renovará 200 torres de apoyo y las subestaciones. El presidente de la compañía Luis Atienza anuncia que la instalación del cable submarino con Mallorca empezará en 2013 -empezará en 2013- y concluirá dos años después con una inversión de 60 millones.*" Roda de premsa del Sr. Luís Atienza i del Sr. Marc Pons. Com ens hem de creure el Sr. Marc Pons quan ens diu que aquí faran plans de contingència, que faran transició energètica? No té credibilitat perquè ja dic, no tenia credibilitat quan era president del Consell Insular i molt manco ara.

Compartim en qualsevol cas que Menorca pugui ser qui lideri el model de transició energètica. Estam completament a favor, no només perquè ho digui el Partit Socialista, no, no, no, perquè precisament la que primer ho va dir, la que primer ho va posar per escrit i que la primer ho va demanar va ser la presidenta del Partit Popular de Menorca, la Sra. Misericòrdia Sugrañes. Efectivament, aquesta és la realitat, al cap de tres dies ho va dir la ministra, sí, però la realitat és aquesta. Comprenc que a vostès açò els sorprengui...

(Remor de veus)

En qualsevol cas, benvingut el Partit Socialista a aquesta transició energètica...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Benvinguts a açò que nosaltres ja fa estona que demanam...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Però, és clar, per poder fer aquesta transició energètica és necessària una qüestió fonamental, un pla A, i aquest pla A és canviar de govern, perquè és evident que amb vostès, quan lleves les fotos, quan lleves els anuncis i quan lleves les rodes de premsa, darrere no hi queda res, no hi ha res, són vostès un govern inexistent.

I ja em referiré a les esmenes. Nosaltres aprovaríem, aprovaríem no, és a dir, estaríem a favor de les esmenes o de considerar les esmenes de la Sra. Seijas, la número 1 i la número 2 del Partit Socialista no les acceptaríem, primer de tot per una qüestió de pura lògica, hi ha un comitè de coordinació, aquest comitè de coordinació és l'encarregat de controlar el pla de contingència i és l'encarregat d'agilitar la tramitació del cable submarí, aquest comitè de coordinació està format per membres del Govern central, del Govern balear i del Consell Insular de Menorca, per tant, és en aquest comitè de coordinació on té responsabilitat també el Govern i té responsabilitat el Consell Insular al qual ens hem de referir, no donar tota la responsabilitat només al Govern i a Red Eléctrica, també el Govern balear i el Consell tenen responsabilitat.

Per tant, la número 1 i la número 2 no les acceptaríem. Acceptaríem la resta, però el que faríem seria una petita excepció a la número 10, a la número 12 i a la número 13 que en tot cas afegiríem al final, si li sembla bé al Sr. Borràs, afegiríem al final "sense posar en risc el subministrament elèctric de l'illa", o una cosa així, o "sempre i quan no es posi en perill el subministrament elèctric de Menorca o de l'illa..."; és a dir, sí que volem una transició energètica, però aquesta transició energètica entenem que s'ha de fer amb seny i amb seguretat i evitant sempre que hi pugui haver condicions d'aprovisionament elèctric de l'illa. Per tant, aquesta seria... si accepta la modificació, doncs, hi votaríem a favor.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sr. Borràs, accepta la transacció a les esmenes 15202, 15203 i 15000?

EL SR. BORRÀS I BARBER:

President, ja que hem hagut de sentir que un comitè de coordinació és qui aprova inversions, acceptarem les esmenes del Sr. Camps. Ja no ve d'aquí.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, accepta votació separada dels punts? Sí? Doncs, passam a la votació. O votació conjunta de tots els punts? Votació conjunta? Sí?

Doncs, el punt 1 serà amb l'esmena 15192/18, no perdó, el punt 1 tal com està redactat; el punt 2 amb l'esmena 15181/18, de la Sra. Seijas; després hi haurà el punt 2 bis amb l'esmena 15194/18, del Partit Socialista; el punt 3 amb l'esmena 15195/18, del Partit Socialista; el punt 4 amb l'esmena 15196/18, del Partit Socialista; després tendriem el 4 bis amb l'esmena 15197/18, del Partit Socialista; 4 ter amb l'esmena 15198/18, del Partit Socialista; el 4 *quater* amb

l'esmena 15199/18, del Partit Socialista; després tendriem el punt 5 *quinquies* amb l'esmena 15200/18, del Partit Socialista; 4 *sexies* amb l'esmena 15201/18, transaccionada; després 4 *octies* amb l'esmena 15203/18, del Partit Socialista, transaccionada; el punt 4 *nonies* amb l'esmena 12204/18, del Partit Socialista, transaccionada. Per tant... la 15202 me l'he botada? I 4 *septies* amb l'esmena 15202/18.

Per tant, passam a la votació. Votam.

(*Aplaudiments*)

El resultat de la votació: 54 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

IV. Elecció d'un membre del Consell de Direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a l'elecció d'un membre del Consell de Direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. Procediríem a l'elecció d'un membre del Consell de Direcció de Radiotelevisió de les Illes Balears, atesa la renúncia de la Sra. Maria Bau Rodríguez.

Dia 26 de novembre el Grup Parlamentari Podem Illes Balears proposà la Sra. Gina Garcías Sansaloni, amb l'escrit RGE núm. 13647/16 -silenci, per favor- i adjuntà el seu currículum *vitae* per tal d'acreditar que té la qualificació, experiència i mèrits professionals rellevants per al càrrec, així mateix ha presentat...

(*Se sent una veu de fons que diu: "president"*)

... una declaració que no incorre... Bé, així mateix ha presentat una declaració que no incorre en cap dels supòsits que preveu l'apartat 1.d), de l'article 17, de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, modificada per la Llei 9/2015, de 16 de novembre, i que no ha estat separada del consell de direcció conformement amb els procediments establerts als apartats 2 i 3 del mateix article.

La Mesa, en sessió de dia 28 de novembre de 2018, acordà transmetre la candidatura i la resta de documentació esmentada als grups parlamentaris per tal que tenguessin els elements de judici necessaris abans de procedir a la votació. L'elecció serà secreta, mitjançant papereta. Per això, us demanam que utilitzeu els folis que hem deixat als escons on haureu de marcar l'opció adient. Seran admeses i considerades vàlides les paperetes que continguin exclusivament el nom de la candidata o el candidat, també les paperetes en blanc. La secretària primera anomenarà els diputats i les diputades per tal de dipositar la papereta a l'urna corresponent.

Per tant, torn de la secretària primera, Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Salvador Aguilera i Carrillo.
 Andreu Alcover i Ordinas.
 Olga Ballester i Nebot.
 Maria Elena Baquero i González.
 Gabriel Barceló i Milta.
 Damià Borràs i Barber.
 Margalida Cabrer i González.
 Laura Camargo i Fernández, absent.
 Antoni Camps i Casasnovas.
 Maria José Camps i Orfila.
 Sílvia Cano i Juan.
 Enric Casanova i Peiró.
 Josep Castells i Baró.
 Gabriel Company i Bauzá.
 Juli Dalma i de Mata.
 Sandra Fernández i Herranz.
 Josep Ferrà i Terrasa.
 Jaume Font i Barceló.
 Patrícia Font i Marbán.
 Miquel Gallardo i Esgleas.
 Jaume Garau i Salas.
 Álvaro Gijón i Carrasco.
 Antoni Gómez i Pérez.
 María Consuelo Huertas i Calatayud.
 Alberto Jarabo i Vicente.
 Juan Manuel Lafuente i Mir.
 Silvia Limones i Costa.
 Marta Maicas i Ortiz.
 María Tania Marí i Marí.
 Nel Martí i Llufríu, absent.
 David Martínez i Pablo, absent.
 Josep Melià i Ques.
 Margaret Mercadal i Camps, absent.
 Aitor Morrás i Alzugaray.
 Rafel Nadal i Homar.
 Conxa Obrador i Guzmán.
 Antònia Perelló i Jorquera.
 Xavier Pericay i Hosta.
 Margarita Prohens i Rigo.
 Sara Ramon i Roselló.
 Antoni Reus i Dardar.
 Maria José Ribas i Ribas.
 Maria Núria Riera i Martos.
 Carlos Saura i León.
 Montserrat Seijas i Patiño.
 Vicent Serra i Ferrer.
 Misericòrdia Sugrañes i Barenys.
 Maria Antònia Sureda i Martí.
 Santiago Tadeo i Florit.
 Xicu Tarrés i Marí.
 Agustina Vilaret i González.
 Francina Armengol i Socías.
 Pilar Costa i Serra.
 Baltasar Picornell i Lladó.
 Vicenç Thomàs i Mulet.
 Joana Aina Campomar i Orell.
 Miquel Àngel Jerez i Juan.
 Miquel Vidal i Vidal.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs resultat de la votació de..., són 55 vots emesos, comptant dins aquests 55 vots un vot telemàtic; per tant tenim 50 vots a favor; cap en contra i 5 abstencions.

Per tant, la Sra. Gina Garcías i Sansaloni ha obtingut 55 vots a favor; perdó, 50 vots a favor.

Torn rectificar. Són 50 vots a favor; cap en contra i 5 abstencions.

Doncs havent obtingut la majoria superior a tres cinquenes parts dels membres de la cambra, aquesta presidència proclama elegida la Sra. Gina Garcías i Sansaloni com a membre del Consell de Direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

El nomenament com a membre del Consell de Direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears serà publicat al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i en el *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears*. La Sra. Gina Garcías i Sansaloni prometrà o jurarà el seu càrrec davant la Mesa del Parlament de les Illes Balears després d'haver-se'n publicat el nomenament en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

V. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret llei 4/2018, de 23 de novembre, de concessió de crèdits suplementaris per atendre despeses inajornables derivades de sentències judicials pendents de pagament en l'àmbit de la Llei 4/2008, de 14 de maig, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2018; i de modificació del Decret llei 2/2018, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen ajudes i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges intenses i les inundacions de dia 9 d'octubre de 2018 a la comarca de Llevant de Mallorca (escrit RGE núm. 14780/18, del Govern de les Illes Balears).

Per tant passam al cinquè punt de l'ordre del dia de la sessió plenària, que correspon al debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret llei 4/2018, de 23 de novembre, de concessió de crèdits suplementaris per atendre despeses inajornables derivades de les sentències judicials pendents de pagament en l'àmbit de la Llei 4/2008, de 14 de maig, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2018; i de modificació del Decret llei 2/2018, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen ajudes i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges intenses i les inundacions de dia 9 d'octubre de 2018 a la comarca de Llevant de Mallorca.

Per tant passam al torn d'intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el

decret llei ha estat promulgat. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. El passat 23 de novembre el Consell de Govern va aprovar el Decret llei 4/2018, de concessió de crèdits suplementaris per atendre despeses inajornables derivades de sentències judicials de pagament en l'àmbit de la Llei 4/2008, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de 2018.

El debat que ens pertoca avui és el de la convalidació del Decret llei 4/2018, l'eina administrativa que permetrà el tràmit d'un crèdit extraordinari per poder afrontar el pagament de les indemnitzacions previstes, més els seus interessos corresponents, per diverses sentències judicials que han esdevingut fermes a favor dels subjectes afectats per l'aplicació de la Llei 2/2018

Aquest decret llei 4/2018 també aprofita per aportar modificacions molt puntuals al contingut del Decret llei 2/2018, pel qual s'estableixen ajuts i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges intenses i les inundacions de dia 9 d'octubre de 2018 a la comarca de Llevant de Mallorca, modificacions que res tenen a veure amb l'habilitació de crèdit extraordinari per cobrir el cos de les ajudes, que com bé saben ja va quedar recollit en el Decret llei 3/2018, debatut i ratificat per aquesta cambra.

Segons el marc normatiu, l'habilitació corresponent per a l'aprovació d'aquests crèdits extraordinaris ja es preveu a la Llei de finances de la comunitat autònoma pel cas que hi hagi compliment..., o en els casos de compliment de resolucions judicials que determinen obligacions a càrrec de la hisenda de la comunitat autònoma, i també preveu que en el cas de despeses urgents o d'interès públic inajornables per a les quals no hi hagi crèdit adequat o suficient o que no sigui possible dotar-les a través de cap altre tipus de modificació de crèdit s'hauria de tramitar un crèdit extraordinari amb l'aprovació del projecte de llei corresponent.

També els he de recordar la idoneïtat de l'adopció de mesures legislatives com és el decret llei en casos d'extrema i urgent necessitat com la que tramitam o tractam avui.

La situació que motiva la promulgació d'aquest decret llei es correspon a la notificació de diverses sentències judicials fermes durant 2018, que han suposat la condemna al pagament d'indemnització i interessos per desclassificació urbanística de terrenys a causa de l'execució de la Llei 4/2008. La Conselleria de Territori, Energia i Mobilitat no disposa de crèdit suficient per afrontar les obligacions derivades de l'execució de les sentències, i per aquest motiu ha sol·licitat l'habilitació d'un crèdit per poder-les tramitar. En consonància amb la demanda, la Direcció General de Pressuposts i Finançament de la Conselleria d'Hisenda i

Administracions Públiques ha duit a terme diferents expedients de modificació de crèdit; aquestes operacions han permès afrontar el pagament d'algunes d'aquestes sentències fermes.

D'acord amb la Llei de finances, les ampliacions de crèdit es poden finançar amb càrrec al fons de contingència o a baixes d'altres crèdits, però a punt de concloure l'any 2018 no és possible tramitar un expedient de modificació pressupostària per pagar de manera imminent una de les sentències fermes, la que du el número de procediment 407/2015, per valor de 86,7 milions d'euros, atès que el crèdit del fons de contingència està pràcticament exhaurit. Tampoc no és possible la baixa d'altres crèdits dels estats de despeses sense afectar els serveis públics essencials a causa del volum de la indemnització que s'ha d'atendre, segons l'informe preceptiu de la Direcció General de Pressuposts i Finançament. I a més tampoc no serà possible el pagament de les altres dues resolucions judicials amb major probabilitat d'esdevenir fermes pròximament, les sentències referides als números de procediment 371/2013 i 34/2010.

Per tant la quantificació de l'import que serà necessari per atendre les despeses derivades dels pagaments de les resolucions judicials serà de 142,7 milions d'euros. D'aquesta quantitat es preveu aconseguir 9,8 milions d'euros a través de donar de baixa una partida del pressupost de 2018, concretament de la secció del deute, mentre que la resta de suplement de crèdit, 133 milions d'euros, s'haurà de finançar a través de la contractació d'un nou endeutament a llarg termini en el pressupost d'ingressos de l'any 2018. Aquests 142,7 milions d'euros es desglossen en 106,4 milions com a quantia o quantitat principal, i 36,3 milions d'euros d'interessos ja meritats.

El Decret llei 4/2018 també proposa modificacions puntuals del Decret llei 2/2018. Se suprimeix l'exigència d'executar i justificar les obres de reparació o de rehabilitació que es facin en el cas de la destrucció parcial de la construcció malgrat no afectin l'estructura de l'immoble, i una modificació que també afecta els preceptes corresponents al Decret 33/2018, de determinació d'ajudes urgents i de caràcter excepcional per reparar i pal·liar pèrdues i danys per les inundacions de dia 9 d'octubre al Llevant de Mallorca.

En aquest punt cal afirmar amb rotunditat que les operacions de concertació de crèdit extraordinari autoritzades pel decret llei no suposaran un increment del deute públic de la comunitat autònoma a finals de 2018 en referència als de 2017. Balears mantindrà el deute estable en termes absoluts i mantindrà la baixada en termes relatius, el que durà a finalitzar l'any dins el marge màxim del 29,1% permès per l'estat d'indicador de deute. En termes absoluts el deute acabarà amb 8.800 milions d'euros, tal com estava el deute l'any 2017, i en termes relatius o en termes de PIB el 2018 acabarem amb un nivell de deute d'un 28,1%, per sota del 29,1% autoritzat pel ministeri.

En aquest punt també vull recordar que a principis de la legislatura aquest percentatge de deute estava fixat en el

30,5% del PIB, i que preveim acabar l'any 2019 al voltant del 27% i per tant amb una baixada de 3 punts, amb una baixada en termes relatius important del volum de deute d'aquesta comunitat.

Les condicions bàsiques que ha de tenir l'operació d'endeutament a llarg termini que la comunitat autònoma ha de contreure per import de 133 milions ja ha estat aprovada o ja ve marcada pel Consell de Govern de dia 30 de novembre. L'import de crèdit es podrà assolir amb una o més operacions; les operacions seran de deu anys amb dos de carència, els períodes de vigència dels interessos i el pagament de les amortitzacions serà variable, i el cost de l'operació tindrà un límit màxim que vendrà marcat pel principi de prudència financera marcat per la Llei d'estabilitat i les mesures de sostenibilitat financera de les comunitats autònomes.

La formalització de l'endeutament resta condicionada a l'obtenció de l'autorització per part del Consell de Ministres, que ja està sol·licitada, i la convalidació del Decret llei 4/2018, que és el present, és molt important. Es tracta de mesures necessàries i urgents, d'igual manera que ho eren els 45 milions d'euros del crèdit extraordinari per atendre despeses inajornables derivades de les inundacions del Llevant, que va ser ratificat el 13 de novembre passat. En aquest cas d'avui ens trobam amb un cas d'urgència i excepcionalitat similar, atès que la comunitat autònoma ha de respondre obligatòriament a l'acompliment d'unes sentències judicials condemnatòries fermes que no poden ser ateses de cap altra forma que no sigui a través d'un crèdit extraordinari, i que a més generen interessos de demora si es retarda el seu pagament.

Els vull fer notar que aquest crèdit extraordinari s'ha d'imputar als comptes de l'exercici 2008, pressupostari 2008, fet pel qual l'aprovació i les operacions respectives s'han de produir amb efectes anteriors a 31 de desembre de 2018, ja que és en aquest exercici on ens trobam amb aquest marge pressupostari necessari per no incomplir la normativa bàsica en matèria d'estabilitat pressupostària. La política prudent del Govern en matèria financera permet afrontar aquestes circumstàncies amb marge suficient perquè no es converteixin en rèmora per als comptes públics de la comunitat autònoma.

Justificada la urgència i demostrada la solidesa de les finances de la comunitat, que poden assumir sense que s'incrementi el deute públic, crec que també és important que els faci una reflexió final sobre l'objecte últim del pagament de les indemnitzacions que ha motivat la promulgació d'aquest decret llei 4/2018. Com els he dit, aquesta norma que els present per a la seva convalidació pretén complir en temps i forma les obligacions de diferents sentències judicials que han atribuït al Govern en aplicació de la Llei 4/2008, de mesures urgents per desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears. Fa deu anys aquesta llei va servir per desclassificar 1.500 hectàrees de terreny a Balears, entre les quals hi havia 7 quilòmetres de costa. Es va evitar que es consolidassin 14 urbanitzacions en espais que requerien la consideració d'espais naturals protegits; es va apostar per

preservar el paisatge d'una manera global tenint en compte els seus valors ecològics, socials, estètics o culturals.

La Llei 4/2008 va derogar la llei que permetia el desenvolupament urbanístic al voltant dels camps de golf i va introduir una novetat normativa que permetia la possibilitat de denegar l'interès general per construir nous camps en base a criteris paisatgístics, territorials i d'afectació de recursos naturals; amb aquesta llei precisament es va aturar el projecte del camp de golf de Son Baco a Campos. En aquell moment es va actuar de manera decidida per aturar un urbanisme desbocat que implicava més massificació, noves infraestructures i més pressió per al territori, sobretot amb capacitat de construir en zones emblemàtiques.

És evident que tota acció comporta repercussions, i en aquest cas el canvi de criteri jurídic ha comportat l'assumpció d'indemnitzacions més altes corresponents a les sentències que ara dicta el Tribunal Suprem. La indemnització resultant ha crescut en base al grau de desenvolupament de la urbanització que s'hi projectava, i al mateix temps la modificació processal ha fet que per raons d'economia processal el Suprem ja no entri a valorar el fons de la cassació presentada si es poden trobar precedents recents en sentències de caire similar. Durant tots aquests anys hi ha hagut sentències favorables als postulats de la llei de 2008; basta recordar que fa unes setmanes es va arxivar la demanda de desclassificació de la urbanització de la zona de Muleta de Sóller, en la qual es demanaven 100 milions d'euros d'indemnització; o el cas de Cala Carbó, que s'ha resolt amb indemnitzacions molt inferiors a les demandes originalment demanades pels denunciants.

Naturalment ens trobam l'altre costat de la balança amb la sentència condemnatòria per haver aturat la urbanització de Punta Pedrera a Eivissa, amb un cost de 86 milions d'euros, enorme, i que a més mediàticament s'ha barrejat amb altres projectes immobiliaris del mateix promotor fora de Balears que res no tenen a veure amb l'interès general dels ciutadans de les Illes Balears. També les indemnitzacions són copioses en els casos de desclassificacions de Biniorella, Benirràs i Roca Llisa, però el resultat final a dia d'avui és que aquests indrets, en alguns casos de gran valor paisatgístic, han quedat lliures de ciment, mantenint el seu caràcter original. Protegir territori en un entorn fràgil i finit com són les Illes Balears és complicat, perquè cal fer front a grans pressions demogràfiques, urbanístiques i econòmiques. En canvi, el benefici que comporten les polítiques proteccionistes en matèria de territori, suposen un bé incalculable que es transmet al futur de les pròximes generacions de ciutadans de les Illes Balears, un benefici social per a tots, no un negoci privat per a uns pocs a costa del bé comú.

Aquesta és la mirada llarga amb la que convé que encarem avui la convalidació d'aquest Decret llei 4/2018. Per tant, no em queda més que demanar el seu vot positiu a la convalidació d'aquest decret llei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Intervencions dels grups parlamentaris en torn a favor del decret. Torn del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Avui el Govern ens du aquí la convalidació d'un decret llei amb una tècnica parlamentària molt allunyada de l'ètica i l'estètica que s'espera de qualsevol govern. De ver, de ver, Sra. Consellera, tenia la necessitat d'ajuntar en un sol decret els crèdits suplementaris per al pagament de sentències judicials i la modificació del Decret 2/2018, d'ajudes urgents per a la catàstrofe de Sant Llorenç? De ver no tenien cap fórmula més elegant? Tot val, Sra. Consellera, per tapar les seves vergonyes de la Llei 4/2008, del segon govern socialista. Tan poca confiança tenen en aquestes alçades en aquest parlament, que ens han d'obligar als grups a fer un vot conjunt de dues matèries que res no tenen a veure?

La vergonyosa Llei Carbonero, que és la llei més perjudicial que ha existit per a les butxaques dels ciutadans de Balears i les ajudes de la pitjor catàstrofe que hem viscut mai a les nostres illes, amb les recents inundacions del Llevant de Mallorca, que encara ens dol a tots, que han deixat 13 víctimes. Vostès saben cert que cap grup d'aquesta cambra no s'oposarà a les ajudes de Sant Llorenç, que tots hem demostrat responsabilitat i alçada de mires i que ningú, que els grups de l'oposició van votar a favor de tramitar el Decret 2/2018 com a projecte de llei, precisament amb ànim constructiu, per poder fer-hi les modificacions i millores sense necessitat d'un mes després aprovar un altre decret. I vostès s'hi van oposar.

Però el que saben sobretot vostès és que ningú, ningú no s'hagués atrevit a utilitzar -i ja pot riure, Sra. Consellera-, ningú no s'hagués atrevit a utilitzar el decret de les ajudes, per obligar els grups a no oposar-se a les conseqüències de la seva llei urbanística, perquè és creuar una línia vermella, perquè és influir de manera barroera en els vots dels grups parlamentaris i perquè és utilitzar els consens polític i social en el tema de Sant Llorenç per aconseguir el suport parlamentari. És la història de sempre, tot val si ho fa l'esquerra, tot ho criminalitzen si ho feim els altres. Pensen per un moment, Sra. Consellera, què ens haurien dit vostès si és que encara són un poc conscients que les seves incoherències i dobles vares de mesurar estan a punt de passar-los factura més aviat que tard.

Però deixant de banda la modificació del Decret de mesures per la catàstrofe de Sant Llorenç, que evidentment des del Grup Popular hi estam d'acord, per si algú de vostès encara té la temptació d'anar una mica més enllà i tergiversar les nostres paraules o el sentit del nostre vot, vull centrar la meua intervenció amb allò que amaga, o millor dit, deixa al descobert realment aquest decret que avui validaran. Avui duen a aquest parlament la constatació de la primera de les lleis

Frankenstein de la història socialista d'aquesta comunitat, la constatació que vostès fan i desfan lleis, jugant amb els doblers dels ciutadans, sense que això els importi el més mínim.

I que el seu debat de protegir no té preu, no s'aguanta de cap banda i no pel caire dels doblers, sinó pel caire de la protecció. La Llei 4/2008 no era un llei de protecció, com sí ho van ser les lleis del Partit Popular, per cert ara el Sr. Saura no hi és, però d'això el Partit Popular sí que en pot parlar i en pot parlar amb la cara ben alta, sense admetre lliçons de ningú: Llei d'ordenació i protecció d'àrees naturals d'especial interès (ANEI), Partit Popular 1984; Llei d'ordenació territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Partit Popular 1987; Llei de disciplina urbanística, Partit Popular 1990; LEN, Llei d'espais naturals i àrees d'especial protecció, Partit Popular 1991; Llei del sòl rústic, Partit Popular; les DOT 1999, Partit Popular; la LECO, Llei per als espais de rellevància ambiental, 2005, Partit Popular: o la LOUS, 2014, Partit Popular.

Aquestes lleis eren lleis de protecció, la llei que causa aquestes indemnitzacions no era de protecció, era un atac frontal a la propietat privada, perquè quan es desclassifiquen d'un dia per l'altre terrenys amb carrers asfaltats, amb claveguerams, amb faroles, no es tracta de protegir, es tracta d'un atac a la propietat privada i de carregar-se qualsevol principi de seguretat jurídica. I aquesta decisió política i arbitrària és el que provoca aquestes indemnitzacions, no els sòls que passen a rústic per ser protegits, sinó aquest tipus de sòl. Mirin si no el que diu una de les sentències escandalosament milionàries que ara hem de pagar tots: *“El deber de indemnizar los daños y los perjuicios causados a las actoras, quienes se vieron privadas del ejercicio del ius edificandi, como consecuencia de la desclasificación de la parcela operada ope legis, pasando de ser suelo urbano con urbanización consolidada, a nada menos que suelo rústico protegido ANEP”*.

Els ho repetesc per si no els ha quedat clar, això ho diu un jutge no ho diu el Partit Popular, que tanta befa en fan vostès cada cop que ho repetim: *“suelo urbano con urbanización consolidada, a nada menos que suelo rústico protegido ANEP”*.

I repassem una mica què va passar amb aquesta llei i les conseqüències que ara ja tenim damunt la taula i que vostès se n'han rigut durant tants d'anys i que ara que són reals, avui amb aquest decret intenten amagar. Mirin, ja els vam advertir en el debat i deia llavors el portaveu del Partit Popular que aquesta llei suposaria indemnitzacions per 150 milions d'euros. I deia en aquell debat el 2008 el portaveu del Partit Socialista, que el Partit Popular feia ciència-ficció. I tenia raó, 150 milions d'euros eren ciència-ficció, ens hem quedat molt curts perquè parlam de més de 200 milions d'euros a costa de les butxaques dels ciutadans.

La desclassificació de tot una sèrie de sòls que eren urbanitzables o fins i tot urbans, varen passar a ser sòl rústic protegit, ANEI en la majoria dels casos i dona peu a totes

aquestes reclamacions per part dels afectats, perquè quan tocaren els annexos de la LEN no ho van fer de forma acurada i afectaren sòls que estaven totalment transformats. Per tant, a dia d'avui tenim ANEI que res no tenen a veure amb aquest paisatge idíl·lic que vostè ha vingut aquí a vendre-nos que val la pena protegir.

La legislatura passada, actuant amb responsabilitat i amb l'interès general, es va fer una regulació que intentà minimitzar l'efecte d'aquesta llei, l'efecte d'aquestes indemnitzacions, reconeixent el caràcter urbà de molts d'aquests sòls afectats, a fi d'haver d'evitar haver de pagar fortes indemnitzacions per a sòls que estaven realment urbanitzats i fins i tot edificats. Aquesta regulació es va concretar finalment a la disposició addicional sisena de la LOUS i en base a ella, molts de plets que estaven en marxa es varen intentar reconduir a fi de no haver de pagar indemnitzacions, ja que els sòls reunien els requisits d'aquesta disposició i tenien la condició d'urbans. Dos plets es varen resoldre aplicant aquesta normativa amb els resultats, Sra. Consellera, de zero indemnitzacions, zero doblers acosta dels ciutadans.

Amb el canvi de govern vostès varen suspendre l'aplicació de tot un seguit de normes, entre aquelles aquesta disposició addicional sisena de la LOUS, que finalment va ser derogada amb l'aprovació de la LUIB. Això va suposar que tots els plets que estaven vius s'han acabat jutjant amb la Llei 4/2008, i això s'ha traduït en totes aquestes sentències que a poc a poc han anat sortint i que ens condemnen a pagar fortes indemnitzacions, que es veuen incrementades per interessos des de 2009. Aquestes sentències del TCJ es varen recórrer davant el Tribunal Suprem, però com era de veure els recursos estan essent desestimats o inadmesos. No bastava el mal que varen fer a les butxaques dels ciutadans el 2008, sinó que es varen haver de coronar derogant la disposició addicional sisena del Partit Popular. La LOUS també volia acabar amb els creixements en urbà, un frau de llei consentit durant dècades, i per això es limitava a la classificació per consolidació de l'edificació i regulava aquesta disposició sisena.

Per tant, què tenim ara? Tenim aquestes darreres sentències que sumen indemnitzacions de més de 120 milions més els interessos meritats des de l'any 2009, i avui es veuen obligats a fer aquesta ampliació de crèdit de 142 milions.

Senyores i senyors del pacte, són vostès conscients del que s'hagués pogut fer amb 142 milions d'euros que hauran de pagar els ciutadans per una decisió política seva, Sra. Consellera? Té vostè, Sra. Consellera, el coratge de sortir al carrer i explicar-ho als ciutadans? El Govern dels barracons, quantes escoles s'haguessin pogut fer? El Govern del transport públic, caòtic i obsolet, quanta inversió s'hi hagués pogut fer? El Govern de la manca d'infraestructures, el Govern de la manca d'habitatge mentre els preus del lloguer puguen més que mai, quants d'habitatges de protecció oficial hagués pogut fer? No, al preu que vostè va comprar el solar de l'IBAVI a Campos, a 20 milions d'euros, Sra. Consellera, que un dia ens explicarà aquí o a una altra banda, n'hagués pogut fer pocs,

d'habitatges de protecció oficial. No hi pensaren, Sra. Consellera? Això no ho tenia escrit, però d'això...

(Remor de veus)

...d'això vostè n'haurà de donar explicacions, li repetesc, aquí o a una altra banda, d'aquest solar, un dia.

Sra. Consellera, el problema és que a vostès els preocupa molt poc endeutar-se i endeutar novament aquesta comunitat autònoma. Vènen a aquest parlament, convaliden un decret llei i se'n van a ca seva tan tranquils, perquè vostès no s'hi juguen el seu patrimoni, vostès no s'hi juguen ni un sol euro de la seva butxaca amb aquestes indemnitzacions, i vostès a més, a mig any d'acabar la legislatura, fan política de terra cremada perquè saben que d'aquí a sis mesos vostès no seran aquí ni se'ls esperarà.

A més aquest crèdit que avui aprovam i, com dic, nosaltres hi votarem a favor perquè han utilitzat una tècnica parlamentària, com dic, barroera però els ha funcionat, vostès d'això en saben molt més que nosaltres, nosaltres mai no ens haguéssim atrevit...

(Xivarri)

No, mai no ens haguéssim atrevit, Sra. Consellera, però resten un parell de plets més, i el *quantum* que s'aprova avui no és el total del que hauran de pagar. Parlam de més de 220 milions d'euros d'indemnització, Sra. Consellera, per una decisió política del govern del pacte de progrés el 2008 i per una decisió política del seu govern de derogar la disposició addicional sisena.

Per tant, Sra. Consellera, crec que vostè, com a responsable de comptes públics, que ja sabem... nosaltres o jo li he de dir que no ens ha decebut, nosaltres coneixíem de la seva gestió a l'IBAVI i coneixíem el forat que va deixar a l'IBAVI, per tant no ens decepa la gestió que ha fet dels doblers dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, i vostè avui és aquí, el màxim exponent, i ho és el seu govern i els seus governs anteriors, el màxim exponent d'allò que va dir un dia la que és ara vicepresidenta del Govern d'Espanya: que els recursos públics no són de ningú. Ben trist i ben irresponsable, Sra. Consellera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Diputadas, diputados, que la deuda espere; lo llevamos diciendo por activa y por pasiva desde principio de legislatura, que espere esta deuda de casi 9.000

millones que mantiene las finanzas de la comunidad autónoma como si fuese la obra viva de un barco, por debajo de la línea de flotación.

Esta deuda hace que siempre estemos los ciudadanos y las ciudadanas de las Islas Baleares presupuestariamente hablando en un sin vivir en cuestiones de políticas educativas, sanitarias, sociales, pues ya que debido a ella arrastra un pago anual de amortización de casi 1.000 millones de euros, que suponen aproximadamente un 22% del presupuesto de esta comunidad, toda una lacra. Por eso hemos planteado desde Podemos la comisión parlamentaria de auditoría de la deuda, pues esta pretende identificar, analizar i analizar las políticas autonómicas que puedan haber tenido un impacto negativo sobre la ciudadanía de las Islas Baleares, no sólo desde la perspectiva económica sino también de desigualdad de género, social o medioambiental. Esos casi 1.000 millones de euros al año supone el pago diario de unos 2 millones 700; lo venimos diciendo, como he dicho, desde el principio de la legislatura. Con esa amortización, si esa espera dos días, si se espera el pago de esa deuda dos días, se podría construir un colegio; si se espera tres días, podríamos tener una residencia con servicios sociosanitarios; y si se espera treinta días el pago de esa deuda se podría financiar la construcción de 511 viviendas de protección oficial.

(Remor de veus)

El Govern tenía previsto amortizar anticipadamente una deuda por valor de 178 millones de euros, y aplicando lo dispuesto en el artículo 56 de la Ley de financiación de las Islas Baleares no se hará, ya que existe la posibilidad de destinar ese dinero a otras partidas en función de su consideración de urgentes y necesarias. Hay necesidades en esta comunidad autónoma que requieren del dinero y que podrían ser financiadas con los fondos con que se va amortizando la deuda, y más si se trata de cantidades destinadas a amortizarla anticipadamente. Éstas no hace falta que se abonen destinándolas a amortizaciones anticipadas; hace falta a la comunidad como consecuencia, en este caso, de la protección de territorio y para prevenir políticas especulativas que sólo fomentan cemento en nuestras costas, como ya están sirviendo para ayudar también de igual forma a la gente de manera directa.

Y el debate de hoy es una prueba más de que el dinero destinado a la deuda puede y debe servir para hacer frente a las necesidades de las islas y sus gentes. Así, 45 de estos 178 millones de euros ya se han destinado a ayudas para las y los conciudadanos de la zona de Llevant que el pasado 9 de octubre sufrieron las consecuencias dramáticas, personales y materiales, de las inundaciones de la zona, y que necesitan una inyección económica que les permita retomar con la mayor normalidad posible y dentro de sus posibilidades familiares y materiales su día a día. También este grupo parlamentario dará apoyo a este decreto que hoy debatimos para solventar una necesaria modificación técnica que mejora el decreto 33/2018, de 19 de octubre, que declaraba las ayudas con destino a las familias afectadas por estas inundaciones de Llevant, para que sean éstas más ágiles y adecuadas. Esta

cantidad de 45 millones, aunque ya se realizó la concesión de crédito suplementario en el Decreto 2/18, de 18 de octubre, guarda relación conceptual sobre la amortización de la deuda y su espera en el pago, con lo que tratamos de la aprobación de concesiones de crédito suplementario que hoy convalidamos mediante este decreto.

Por medio del decreto que hoy debatimos, se destinan 133 millones al pago de indemnizaciones que se derivan de políticas de protección del territorio, es decir, la deuda deberá esperar tan sólo 49 días, deberán esperar sólo 49 días, a cambio de aplicar la Ley 4/2008. Sin duda compensa, ya que con la Ley 4/2008, se llegarán a proteger para siempre de la construcción de espacios con gran valor medioambiental, mediante su desclasificación, 1.500 hectáreas aproximadamente, que implican también 7 quilómetros de costa. Es una extensión considerable.

Que lo deseable hubiera sido que dichas indemnizaciones no hubieran tenido que ser?, pues claro, pues claro que es lo deseable. Pero lo cierto también es que de los malos augurios por las sentencias que había de 500 millones, tan sólo habrá que pagar desgraciadamente 200. Más o menos la mitad.

¿Y en todo esto qué ha ganado la sociedad balear? Pues ha ganado en que se ha actuado sobre lugares altamente presionados por el desarrollo urbanístico, se evitó consolidar 14 urbanizaciones y se aprobó por primera vez una ley en las Islas Baleares que ponía freno al desarrollo urbanístico. Es todo un acierto desde el punto de vista medioambiental, con la mirada 10 años después, que podríamos visto estos 7 quilómetros de costa totalmente destruidos por la construcción, por el ladrillo inconsciente y poco solidario con el paisaje y con la calidad de vida en las Baleares. Compensa, compensa la protección del territorio, aunque cueste dinero, aunque cueste dinero antes y también después de legislar. 140 millones, no sé ahora porque no lo tengo dividido, cuántas escuelas serían o cuántos centros sociosanitarios, pero lo que estoy seguro es que no da para muchos más palacetes y da para muchas escobillas, escobillas de baño a 300 euros Sra. Prohens. El Palma Arena ha costado algo similar y sin embargo no ha repercutido igualmente en la ciudadanía.

Por otro lado también, por lo visto no va a haber turnos de réplica, si algún grupo tiene tentaciones de buscar similitudes con la legislación actual que ha aprobado este pacto y respondiendo a la polémica creada en la disposición transitoria 14^a, la que se llamó disposición Matutes y a la que Podemos presentó una enmienda, una enmienda que lo único que hacía era, a pesar de lo que se ha intentado decir en medios de comunicación, lo único que intentaba era mantener y preservar el interés general expresado por las asociaciones empresariales y sociales ya en 2013 cuando precisamente se proponía una legislación similar a la original de esta legislatura de la transitoria 14^a. Y no es comparable por ejemplo, Sra. Prohens, con la sentencia que ha leído usted, que si no me equivoco son unos terrenos de Sa Punta, porque efectivamente estos terrenos estaban ya totalmente urbanizados, eran considerados urbanos y, bueno, lo que estaba

dirimiendo la sentencia es si tenían derecho a la indemnización o no, derivado a que se habían comenzado antes o después de que terminase el plazo de poder realizar la obra, en función de la licencia que les había dado el ayuntamiento.

Ahora, lo que habrá que pensar es también cómo evolucionará la mentalidad de las islas, una mentalidad que hoy por hoy y en poco tiempo además, se aprobará presumiblemente una ley altamente novedosa y valiente, como es la de sostenibilidad de la isla de Formentera, que pretende limitar la entrada de vehículos en la isla. También se hace por primera vez, como la 4/2008. Pero tenemos que ver dentro de diez años si seguramente los ciudadanos y ciudadanas de Baleares, la sociedad balear habrá reconocido esta previsión que están teniendo los y las legisladores de esta cámara en el 2018, habrá que verlo en el 2028.

Ya para acabar, los efectos adversos que pueda tener la deuda excesiva sobre el medio ambiente y territorio por imposibilidad económica de hacer políticas, que lo preserven, se puede mitigar si se retrasa parte del pago de esa deuda y se prioriza la prelación en el pago, se priorizan las políticas medioambientales, aunque sean derivadas de indemnizaciones.

Sra. Consellera, mire de hacer lo propio, tal como le permite el artículo 56 de la Ley de financiación de las Islas Baleares, con las necesidades también urgentes y necesarias para la población de estas islas, como son las políticas destinadas a mejorar las condiciones de la sociedad y su calidad de vida, a través de políticas educativas bien dotadas o de políticas sociales con suficiente inyección económica. Que esperen la deuda, Sra. Consellera, la gente primero.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morras. Torn de paraula pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. En primer lloc em toca reivindicar el conseller Biel Vicens, que va ser qui va impulsar la llei evidentment del segon pacte de progrés, amb el Partit Socialista, amb el Bloc, amb Unió Mallorquina, però no va ser la del conseller Carbonero, com deia la Sra. Prohens, sinó que va ser la del conseller Biel Vicens i des de MÉS per Mallorca creim avui que és necessari reivindicar aquesta Llei 4/2008, que coincideix amb el Decret Llei 4/2018.

Aquesta llei de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible de les Illes Balears, una llei que com s'ha dit, va suposar la protecció, va salvar de la urbanització o de distints projectes, unes 1.500 hectàrees de Mallorca i Eivissa, 7 quilòmetres de la nostra costa són i continuaran sent així com estan, sense transformació, gràcies a aquesta llei, 7

quilòmetres de costa que també són de tots. Evidentment els doblers són de tothom, també els doblers que varobar el Partit Popular també eren de tothom, però els 7 quilòmetres de costa també són de tothom.

A més la portaveu del Partit Popular, la Sra. Prohens, s'ha referit a la intervenció de..., no ha dit el nom concret del portaveu del Partit Popular que va intervenir l'any 2008, supòs que per ser qui era, no ha volgut dir el nom concret, però el cert és que una llei que va tenir bastant de consens. Cap grup parlamentari no va votar en contra d'aquesta llei, dels articles i annexos que feien referència a les àrees protegides, fins i tot el Partit Popular s'hi va abstenir i va demanar l'ampliació d'algunes zones, de fet es varen transaccionar i es varen incloure algunes zones a l'illa d'Eivissa.

Perquè cal posar el context, érem a l'any 2008, el punt àlgid de la bombolla immobiliària, la construcció anava fora corda, espais emblemàtics estaven en perill de ser urbanitzats o de quedar totalment desfigurats per projectes, com ara camps de golf o altres projectes. I en aquell moment estam convençuts que calia protegir. I fins i tot el Partit Popular ho va entendre en aquell moment i en aquell moment fins i tot es feien fotos darrere una pancarta demanant la protecció de Cala Blanca, tot i que havia estat el mateix Partit Popular que havia propiciat aquesta situació en passades legislatures. Però el fet és que com deia, ningú no es va oposar a aquestes proteccions, votaren a favor d'alguns articles tots els grups, per unanimitat, s'abstingué el Partit Popular en la majoria i de fet només es va votar en contra d'alguns apartats de la disposició derogatòria perquè entre altres coses la Llei 4/2008, també derogava la Llei de camps de golf, la llei del 88, que també era del Partit Popular, vull dir que la LEN és del Partit Popular, però la Llei de camps de golf del 88 també és del Partit Popular, la llei que considerava que els camps de golf eren d'interès general i eren l'excusa per posar 450 places turístiques en sòl rústic, però al marge, com deia, d'aquesta disposició derogatòria, cap grup no va votar en contra de la llei.

I gràcies a aquesta llei impulsada, com deia, pel conseller Gabriel Vicens, avui a Mallorca està preservat Alcanada a Alcúdia, Son Real a Santa Margalida, Caló d'en Marçal a Felanitx, Regana a Lluçmajor, Can Vairet i altres finques confrontants a Calvià, Cala Blanca i Biniorella a Andratx, Montport també a Andratx, El Vilà a Pollença, Cala Carbó i Cala Botana a Pollença; i a Eivissa, Benirràs a Sant Joan, Punta Pedrera a Sant Josep, Roca Llista a Santa Eulàlia i Cala d'Hort a Sant Josep.

Evidentment que se sabia que protegir tenia un cost. De fet la mateixa llei, a l'article 9, ja parlava d'eventuals responsabilitats patrimonials que es poguessin donar en el marc del Consorci de reconversió territorial i paisatgística, que serien assumides pel Govern. Les sentències és cert que han estat variades, n'hi ha hagut tant de favorables com de desfavorables, i s'ha de dir que en alguns casos, com era la interpretació que es venia fent, aquesta era que s'havia de compensar el promotor només per les despeses efectuades sense tenir en compte el que es denominava el lucre cessant, que venia a ser la interpretació que s'anava imposant, però per

desgràcia en alguns casos, i ha estat la línia que s'ha seguit darrerament, aquesta interpretació ha variat i s'ha considerat que s'ha de compensar el promotor en el que ha deixat de guanyar, el que deia que s'anomenava lucre cessant, i nosaltres no podem compartir aquesta interpretació; evidentment s'ha d'assumir, però és evident que també els canvis legislatius que s'han anat succeint tampoc no ens han afavorit, i evidentment aquest ball de normativa i d'interpretacions judicials que han canviat era difícilment previsible, però nosaltres considerem que la Llei 4/2018 va ser encertada, considerem que era necessària, i si avui en dia ja tenim problemes de pressió humana en el territori, tenim problemes d'abastament d'aigua, tenim problemes de sanejament, com estaríem si aquestes urbanitzacions s'haguessin executat. Tindríem avui un impacte ambiental i paisatgístic inassumible. És més, en un moment en què el debat sobre la saturació i la sobreexplotació de les Illes Balears és més viu que mai, qui pot imaginar-se avui urbanitzat, ple de xalets o d'apartaments, Cala Carbó, Muleta, Cala Blanca, El Vilà o el Caló d'En Marçal?

No m'allargaré molt més. Els crèdits, com ha dit la consellera, d'aquest decret llei no suposaran l'incompliment de l'estabilitat pressupostària ni dels objectius de deute. Aquest decret llei, a més, vull dir... no estam amb el decret llei..., la Sra. Prohens pareixia que plantejava com si el decret llei ara avalàs o no avalàs el que es va fer amb la Llei 4/2008; quan s'havia d'avaluar la Llei 4/2008 el PP es va abstenir, això és la realitat. La realitat és que és un decret llei per fer front a unes sentències que evidentment s'han de pagar. No aprovar avui el decret llei té dues conseqüències, totes dues indesitjables: una, que es demori el pagament de les sentències i que haguem de pagar més interessos, o, dues, que s'hagin de retallar partides de serveis públics per tal de poder fer front a l'actual pressupost. Per tant evidentment, per responsabilitat, aprovarem aquest decret llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari El Pi votarà favorablement aquest decret llei, si bé anunciam que demanarem al seva tramitació com a projecte de llei per una qüestió de coherència, i compartesc en aquest sentit la crítica que ha fet el Grup Parlamentari Popular. Aquest decret llei tècnicament mescla dues coses que no tenen res a veure, i per tant hagués estat més lògic utilitzar dos instruments diferents per a aquests dos àmbits materials del decret llei, perquè una cosa és el tema territorial, les indemnitzacions fruit d'aquestes sentències, i un altre tema són les correccions que es fan en relació amb el sistema d'ajudes per als afectats de la catàstrofe del Llevant.

Com ha dit la Sra. Prohens, el nostre grup parlamentari evidentment també ha de tancar files amb la unanimitat i amb l'acord existent en relació amb el fet que qualsevol ajuda, qualsevol via per facilitar la vida als afectats del Llevant ha de rebre el nostre suport; dit això també hem de reconèixer que vostès mateixos s'estan corregint amb aquest decret llei. Per tant vostès mateixos estan rectificant les seves decisions, que aquesta rectificació té a veure amb el que he demanat, que és la tramitació com a projecte de llei, perquè els vàrem implorar que ho tramitassin com a projecte de llei, perquè poguéssim fer correccions que vostès han de fer ara a través d'un decret llei. Perquè vostès, que són els reis del diàleg i els reis de la participació, a tots els decrets llei d'aquesta legislatura mai no han deixat participar altres grups parlamentaris, mai no han permès que es tramitin com a projectes de llei i poguéssim fer esmenes i millores. Això és el seu diàleg real.

I també hem de dir que en relació amb el tema territorial hi ha una manca de previsió pressupostària, perquè aquests plets, diguem-ho així, tots sabem el que dura un plet; el plet no va començar el febrer i ha acabat l'octubre; el plet dura molt, i per tant quan es fan els pressupostos ja se sap que existeixen uns plets, és a dir, ja es pot fer una previsió pressupostària que hi haurà unes indemnitzacions a pagar, i per tant també hem de criticar en part que la seva previsió pressupostària no ha estat adequada, i per això vostès han d'aprovar aquest decret llei.

Dit això no em puc contenir de fer algun comentari al tema de fons plantejat. Nosaltres, sincerament, aquest debat de blanc i negre, o les 1.500 hectàrees es protegien o no se'n protegia cap, crec que això té molts de matisos, sincerament, i vistes les sentències, tot i que no compartim en absolut aquesta esmena a la totalitat que ha fet el Grup Parlamentari Popular, sí que és vera que en determinats àmbits per ventura s'haurien pogut delimitar d'una altra manera les àrees naturals d'especial protecció; o algun d'aquests àmbits per ventura no s'hauria d'haver inclòs en aquesta llei, la qual cosa per a nosaltres seria excepcional, perquè en general és evident que l'aposta per la protecció és una aposta en teoria compartida per tota la cambra, i per tant aquesta aposta, com també s'ha dit i en això estic d'acord, té riscos, i ara estam pagant alguns d'aquests riscos. Ho deia el Sr. Reus, el criteri ha canviat, etc., etc.

El que no acab de veure tampoc és que la disposició addicional sisena de la Llei d'ordenació i ús del sòl fos la solució a aquesta situació, sincerament ho dic; no ho era, la solució. Per què?, per una raó molt simple, perquè aquesta disposició addicional es remetia al planejament general, no era una solució real i directa per part de la disposició, sinó que feia falta la intervenció del planejament general. La intervenció del planejament general tots sabem com és: anys; si els plets duren anys, el planejament general encara en dura més. Per tant això, diguem, a efectes de poder aturar les indemnitzacions, no veig que tengués viabilitat, sincerament ho dic, i per tant... La qüestió era que es va prendre una decisió, per ventura en determinats àmbits i en determinades delimitacions, massa agosarada, les sentències han estat desfavorables, i ara hem de fer front a aquesta situació.

Ja dic, el nostre grup parlamentari donarà suport a la convalidació, demanarem que es tramiti com a projecte de llei, pensam que les ajudes en matèria dels afectats del Llevant són millorables, que els procediments previstos són millorables, esperam que aquesta vegada ens permetin també a nosaltres fer alguna correcció i no hagin de ser només vostès els únics que facin correccions a les seves decisions, i les sentències s'han de pagar, perquè el que em fa gràcia -i ho he de dir i amb això acab- és que quan sent el portaveu de Podemos dic "aquest de cap manera pot votar favorablement el decret llei", perquè la conclusió del seu discurs és "per què hem de pagar 200 milions d'euros o 140 milions d'euros als perversos promotors?; que esperin, com el deute; si el deute pot esperar que esperin els promotors i dedicam els doblers als serveis generals". No, és que això, el fil conductor del seu discurs és aquest, i aquesta és la realitat. Però no, vostès, que al final són els xotets de cordeta del Govern, donaran suport al decret llei perquè aquests doblers vagin a la butxaca dels promotors, que en teoria això és la seva contradicció més culminant.

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Passam al torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Respecte de la modificació del Decret Llei 2/2018, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen les ajudes i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges del 9 d'octubre. Lògicament el nostre grup li dóna tot el suport, així ho vam expressar en el seu moment i en aquest cas la modificació permet simplificar i aclarir justificacions relacionades amb matèria d'habitatge i, per tant, tindran el nostre suport.

Jo centraré la meua intervenció en canvi en la concessió dels crèdits suplementaris per atendre despeses inajornables, derivades de sentències judicials. En aquest sentit jo crec que bé, el Partit Popular fa un discurs, nosaltres sense cap dubte coincidim amb el discurs cent per cent ecologista que ha expressat MÉS per Mallorca, però en farem la nostra visió, la nostra interpretació més menorquina.

En aquest cas com bé s'ha dit els crèdits extraordinaris que s'aproven en aquest decret llei tenen un import de 142, quasi 143 milions d'euros, imputats al pressupost de 2018, aniran destinats per pagar sentències a favor de tres, en aquest cas, afectats, que són Metron SL, que són quasi 87 milions, Mar i golf Eivissa que seran 22 milions, i Jaume Rosselló que seran quasi 54 milions. El que no és diu, però és la part positiva, és que amb el decret del 2008 o amb la llei del 2008, o decret del 2007 i la llei del 2008, es va aconseguir protegir Punta Pedrera a Sant Josep a Eivissa, Rocallisa a Santa Eulària a

Eivissa, o Biniorella d'Andratx a Mallorca. Per tant, Déu n'hi do! Jo crec que val la pena destacar-ho.

Però també val la pena fer una passa enrere, recordar que la llei del 91 d'espais naturals va significar sense cap dubte una llei, una fita transcendental per protegir els espais més valuosos de les Illes Balears, va establir un règim urbanístic de les àrees que pels seus valors naturals i paisatgístics havien de ser objecte de protecció especial i així es va fer. També és cert però que la llei del 91 ha estat modificada reiterades vegades tant per ampliar-se, ampliar-ne el contingut, com per restringir-lo, i aquí el Partit Popular que s'ho faci mirar. En qualsevol cas però les institucions de les illes van, jo crec que amb molt d'encert, valorar que encara hi havia espais dignes de ser protegits, especialment i singularment en el litoral, que en aquells moments eren susceptibles de transformació urbanística.

La competència, val la pena també recordar-ho, d'ordenació del territori, és una competència dels consells insulars, que els atorga la Llei 8/2000 i la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, és una competència pròpia dels consells insulars. Aquesta citada llei era el marc pel qual es podia dur a terme aquesta nova ordenació, aquesta desclassificació. I així ho va fer a Menorca, des de la seva història i compromesa voluntat de preservar el territori, que li va merèixer el 1993 ser declarada per la UNESCO Reserva de la Biosfera. Menorca va iniciar un procés de desclassificació que es va concretar, es va materialitzar amb un PTI aprovat l'any 2003, un PTI que té el reconeixement de tothom, fins i tot el Premi Nacional d'Urbanisme l'any 2005. I què feia aquell PTI? Doncs utilitzar, crear nous instruments, en aquest cas crear àrees protegides a través de noves figures, les àrees naturals d'interès territorial i les àrees d'interès paisatgístic, que amb una semblança, una protecció similar al que eren les ANEI de la LEN, varen incrementar la protecció en un 21,3% el sòl protegit, que s'afegia al 42% que protegia la LEN i, per tant, arribàvem al 63,3% del territori protegit.

Efectivament per tant, el PTI va servir per omplir els inexplicables buits, per tant, la LEN molt bé, però alerta, els inexplicables buits de la Llei d'espais naturals del 91. Per exemple, Macarella, per molt que diguin, no la protegeix la LEN, la protegeix el PTI. La vorera oest del barranc d'Algendar no la protegeix el PTI. El Camí de Cavalls avui és una realitat, no gràcies a la Llei d'espais naturals, sinó gràcies al PTI. En definitiva, el PTI redueix el nombre de places, unes 50.000 places turístiques, es redueix la pressió en sòl rústic, es protegeixen espais emblemàtics que no havien estat protegits per la LEN.

Lamentablement però, com passa en el tema d'avui, algunes d'aquelles desclassificacions per motius diversos, però especialment pel que ja s'ha explicat, un canvi de doctrina jurídica en aquest àmbit, per allò que si només s'ha de pagar el dany emergent, o la quantitat de doblers invertits, o en canvi, també el lucre cessant, és a dir, el benefici que s'esperava guanyar, han donat com a resultat sentències indemnitzatòries en contra del Consell Insular de Menorca.

Han estat poques, bastant poques si ho comparam amb els 63,3% del territori protegit, però sense cap dubte fan mal, fan molt de mal a les finances públiques de la màxima institució menorquina. Avui per açò Menorca està pagant dues sentències, una la del contenciós 821/2003, avui coneguda com Cescarden, i una segona que és la sentència 372 del Tribunal Superior de Justícia, que és a favor de l'empresa mercantil Princesa Son Bou, per quasi ... la primera, que m'ho he deixat, per quasi 28 milions d'euros, i la segona, aquesta darrera de quasi 6 milions d'euros, tant en amortització com en interessos.

Aquest mateix procés de desclassificació, iniciat el 2003 a Menorca, es va impulsar a la resta d'illes, a la resta de consells insulars, a través de mecanismes i processos diferents. Dins aquest context, però, dia 23 de novembre del 2007 el Govern de les Illes Balears aprova un decret llei, el Decret Llei 1/2007, de mesures cautelars, que suspèn tots els actes de transformació urbanística a tot un seguit d'àmbits territorials situats a Mallorca, 10 zones a Mallorca i a Eivissa 4 zones, fins que entrés la llei que tothom ha esmentat avui, la futura Llei de mesures urgents per al desenvolupament sostenible, que el Parlament aprova el maig del 2008. Mitjançant aquesta llei es pretenia ampliar, el que va fer igual Menorca, és ampliar l'àmbit de protecció de les àrees naturals d'especial interès. No en tinguin cap dubte que ho van fer bé, molt bé i per a mi en aquest sentit, efectivament la llei o el decret llei impulsat per Biel Vicens que va permetre protegir més de 1.600 hectàrees i 7 quilòmetres de costa, va ser una decisió absolutament encertada.

En tots els casos es tractava de zones amb inqüestionable valor natural, paisatgístic i patrimonial que exigia la seva preservació i defensa i en tots els casos es tractava d'àrees que patien una pressió urbanística per ser transformades urbanísticament. El resultat de les votacions d'aquell decret llei -i ho torn dir, ho han dit alguns companys- va ser molt clar, 36, cap no, el Partit Popular no va votar en contra d'aquell decret llei, ni tampoc de la llei després, i 28 abstencions. Al debat de la Llei 4/2008, el Partit Popular va ser molt clar, perquè em sembla que s'inventen un *Diari de Sessions* inexistent. Literalment deia el Sr. Juan i Cardona, deia: "el Partit Popular comparteix absolutament la filosofia d'aquesta llei", *Diari de Sessions*, mirin-lo. Vull dir amb açò que hi havia un ampli acord amb aquelles desclassificacions, tant és així que com molt bé ja s'ha dit, el Sr. Juan i Cardona proposava anar un poquet més enllà en alguns casos. A la banda sud de Rocallisa, proposava ampliar una zona que es diu Cales del Sud, a Eivissa la coneixeran millor, o Cap Martinet. Açò ho proposava el Partit Popular, per tant, ara no facin tantes passes anques enrera, que tampoc no era així.

De les desclassificacions dutes a terme per la via del decret llei del 2007 o la llei del 2008, que afecten Eivissa i Mallorca, també s'han derivat, com deia, indemnitzacions, en alguns casos més grans perquè estaven en una fase més avançada d'execució. Però en aquest cas la diferència és que les assumeix el Govern de les Illes Balears, lògicament per ser l'impulsor de la mesura desclassificatòria.

Per què he explicat tot açò?, on vull anar? Per a nosaltres és evident que cada institució ha de respondre de les decisions que va prendre i en aquest cas per les indemnitzacions que s'hagin derivat de les desclassificacions. Ara bé, és evident que els camins seguits per uns i altres, el Consell de Menorca viareglamentària, exercint la seva competència i d'altres com el de Mallorca i Eivissa, per via legislativa, pels motius que siguin, són -entre cometes- circumstancials. I quines són aquestes circumstàncies? Dues: una, que Menorca va iniciar el procés de protecció amb les corresponents desclassificacions el 2003, a través del PTI, ho va fer primer que ningú, va ser pioner en aquest sentit, i posant en marxa els mecanismes, aquí hi ha gent que ha estat al Consell de Menorca, i, per tant, coneix els mecanismes de convenis de compensació per evitar indemnitzacions, etc., no hi entrarem. I, en segon lloc, l'altra consideració és que alguns van seguir un altre procés i vam arribar al 2007, 2008, efectivament, on hi tornava haver una forta pressió urbanitzadora i especuladora que es va resoldre i s'havia de resoldre, perquè estic d'acord amb l'objectiu que era protegir aquell territori, via decret i via llei. Menorca no hi era el 2008, perquè ja havia fet els seus deures.

Pels dos camins ens hem topat amb sentències indemnitzatòries, però amb una gran diferència, unes les assumeix el Consell de Menorca i la resta les assumeix el Govern, simplement pel fet que a Menorca s'havia avançat en la protecció i la sostenibilitat del territori. Les indemnitzacions no hi ha cap dubte, s'han de pagar, per tant no serem nosaltres que ens hi oposem, lògicament, a la validació d'aquest decret llei, i ho hem de fer amb la convicció que, malgrat la càrrega que suposa per a les nostres hisendes, va valer la pena. Ara bé, arribat el moment final, que és aquest, el d'avui, d'ordre de pagament per part del jutge, cal fer un acte jo crec que de justícia històrica i redistribuir el pes de les indemnitzacions de forma equitativa, i no castigar qui va ser pioner en el desenvolupament sostenible.

Perquè Menorca també forma part de la comunitat autònoma de les Illes Balears, les desclassificacions fetes a Menorca també han de ser tingudes en comptes, malgrat que no derivessin de la Llei del 2008, perquè Menorca, com dic, el 2008 ja havia fet els seus deures.

En definitiva, què proposam? Proposam que es tinguin en compte les sentències indemnitzatòries que avui assumeix en solitari el Consell Insular de Menorca, assumides parcial o amb la consideració que es considera, i formar part del debat, però que formin part també de la responsabilitat que assumeixi el Govern de les Illes Balears, i em referesc, sense cap dubte, a Cescarden, SL, i Princesa Son Bou, fins i tot, tal vegada diria més Princesa Son Bou perquè Cescarden encara es troba en un recorregut, tot i que efectivament es comença..., bé, és així, però és així la realitat, tot i que, efectivament els 28 milions, pràcticament la meitat estan ja assumits i pagats per part del consell insular.

Per tant, no ens oposam, insistesc, a la validació del decret llei, però sí que demanarem, estarem d'acord amb la tramitació del text com a projecte de llei, per intentar

negociar i introduir aquells aspectes que puguin anar en la línia d'aquest objectiu que hem proposat, que Menorca no estigui aquí assumint en solitari una cosa que en una altra circumstància hagués estat inclosa dins el Decret del 2007 o la Llei del 2008, però no va ser així, i no va ser així, no per una deixadesa, sinó per tot el contrari, i és per ser pioner en la protecció del territori, i ho dic amb molt d'orgull, es va fer molt bé el 2003 a través del PTI, es va fer molt bé a través de la Llei del 2008, però crec que avui ens toca fer justícia i redistribuir el pes d'aquestes indemnitzacions derivades d'un objectiu que compartim, que és la protecció del nostre territori.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs, torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Bon dia. Convalidarem avui un decret llei que és conseqüència, en part, de la necessitat d'afinar alguns punts del Decret de les ajudes per les pèrdues i els danys de les pluges brutals i les inundacions del dia 9 d'octubre, es tracta de poder fer front amb equitat a les despeses necessàries per pal·liar, en la mesura que és possible, que mai no ho és del tot possible amb casos tan dramàtics com aquest, quan el drama és tan punyent, per fer front, deia, a les despeses derivades de les inundacions, a les indemnitzacions amb l'import ja consignat de 45 milions d'euros, amb agilitat, amb rigor, amb justícia i amb equitat.

El crèdit necessari també per atendre les despeses derivades d'algunes sentències urbanístiques, les sentències obliguen i obligaran el Govern a compensar econòmicament decisions que va prendre aquest Parlament, quan va aprovar, ara fa deu anys i mig, la Llei 4/2008, de mesures urgents per al desenvolupament territorial sostenible, aprovada sense cap vot en contra, hem de recordar-ho constantment.

L'exposició de motius del decret llei ens aporta les causes d'haver de recórrer a aquesta via i també ho ha explicat la consellera d'Hisenda, no hi insistiré gaire. Segons la Llei de finances, el Govern té tres mesos, d'ençà de la sentència, per pagar el creditor, a partir d'aquí es produeixen interessos, i s'ha de recórrer a un crèdit extraordinari, a un suplement de crèdit, el projecte deia de presentar-se al Parlament en els dos mesos següents a la notificació de la resolució judicial. I si és necessari, si es necessita d'una modificació pressupostària, el procediment ha d'acabar dins els tres mesos següents de la notificació. (...) a final d'any, no podem recórrer al fons de contingència o cercar baixes en altres crèdits sense afectar serveis públics essencials, per tant, només tenim la via parlamentària, concretada en aquest decret llei per raons de temps i d'oportunitat, tot açò, amb independència que estiguem o no d'acord amb les decisions judicials, que no hi

estam sobretot amb les estimacions econòmiques, ni amb el criteri, nou criteri de tenir en compte el lucre cessant i no només les inversions i despeses efectuades.

Aquí no barregem res, el PP diu que està d'acord amb la part que afecta Sant Llorenç, supòs que també està d'acord que s'han de pagar les sentències, i com abans millor, poden no estar d'acord, però diuen que no estan d'acord amb la decisió que les origina, no les ha originades aquest govern, però les ha de pagar, com ha hagut de pagar pels acomiadaments de Company i de Bauzá i, per tant, és herència del propi PP.

Es va acusar el Govern de provocar un increment de deute a causa d'unes sentències sobre decisió parlamentària de l'any 2008, lliga i compromet qui ho fa a haver d'assumir com a propi tot el seu passat, tot el seu passat, amb alguns increments de deute anteriors, molt més punyents que les quantitats econòmiques i els motius que les que van causar les que ara debatem. Si aquest govern, com s'infereix de l'actitud del PP, és responsable de les decisions preses el 2008, el Grup Popular d'avui ha d'assumir com a propi l'escarni del Palma Arena, les malifetes robatòries de Matas, de Juan Cardona, precisament portaveu en aquesta llei del PP, les de les Soprano, i de tota la banda criminal, fins arribar al túnel de Sóller, amb la diferència abismal que ningú no s'ha hagut d'averkonyir mai per voler protegir la seva terra, i no ens n'averkonyim ni ens n'averkonyirem per protegir la nostra terra, ben el contrari, qui protegeix el territori, fins i tot quan és condemnat pels tribunals amb una sanció econòmica per haver protegit la seva terra, pot anar arreu amb la cara ben alta.

Poden dir el mateix vostès amb el feix tan feixuc de tantes sentències condemnatòries en companys seus que tan aplaudien alguns que avui seuen aquí a la presó? Ningú no podia preveure quan, dic quan arribarien les sentències. La modificació de la Llei de la jurisdicció contenciosoadministrativa ha motivat que el Tribunal Suprem hagi canviat els criteris a l'hora d'acceptar recursos de cassació, ara només els admet quan considera que el cas té interès cassacional objectiu a l'hora de crear jurisprudència, mentre que fins a la modificació darrera, acceptava tots els recursos sobre sentències que superassin els 600.000 euros.

En conseqüència, les conseqüències han arribat abans del que era previsible, les raons d'haver de recórrer a la via del decret llei estan prou motivades, la Llei de pressuposts diu que els crèdits per pagar despeses derivades de sentències són ampliables, però si algunes de les sentències pendents es dicten enguany i són contràries a l'interès públic, els crèdits disponibles seran insuficients i no es podran suplementar a través de baixes en altres crèdits, tot i que de produir-se les sentències adverses, no en seran tantes ni molt manco com volen fer creure algunes veus interessades i com ho vol fer creure el PP, que sembla (...) més interessada de totes que al Govern li vagin en contra les sentències, com pitjor millor, sol ser sempre així, és l'estil marca de la casa, sobretot quan les sentències són conseqüència de plets derivats de decisions lligades a protecció del territori i el paisatge, de voler frenar el creixement urbanístic desmesurat, de maldar salvar el litoral i el sòl rústic, el paisatge rural i marítim, de protegir

allò que és la primera font d'ingressos de la nostra economia, allò que genera la gran majoria de llocs de feina. Els turistes venen a viure experiències, d'acord, però moltes de les experiències possibles no ho serien sense el paisatge, sense unes condicions ambientals decentes. Protegir el territori és invertir, invertir en present i sobretot en futur.

El PP només armarebombari amb les sentències adverses, el PP només s'escandalitza quan els tribunals condemnen el Govern a pagar per haver volgut protegir el territori, però calla quan el resultat és el contrari, quan qui guanya és la protecció. Els tribunals han arxivat la demanda per la desclassificació de Muleta a Sóller, ho va fer amb la Llei 4/2018, la mateixa de les sentències que debatem avui, tantes vegades com n'hem parlat de Muleta en aquest Parlament, i ara el PP calla sobre Muleta. Muleta està protegida i el PP en silenci, formidable, i com va anar la cosa a Muleta?

El conseller Company va pactar amb el promotor, amb l'excusa d'una possible indemnització, d'esquena a l'Ajuntament de Sóller. Segons l'acord firmat per Company, Muleta II era sòl urbà a tots els efectes, a canvi, el promotor, Matthias Kühn, havia de retirar el contenciós que tenia contra el Govern, 100 milions demanava, demanar és de franc. Company volia obligar l'ajuntament a modificar el pla general per convertir Muleta en sòl urbà i després autoritzar les obres de dotació d'infraestructures, i parlen d'autonomia local. Si l'ajuntament s'hagués plegat a la voluntat del conseller Company, haurien regalat 37.443 metres quadrats a Matthias Kühn per fer-hi xalets, però l'ajuntament no va cedir a la imposició, al xantatge de Company, no va modificar el pla general, l'alcalde va ser molt més valent que el conseller Company. Una cosa és bravejar i una altra tenir coratge, coratge per protegir el territori, o no es tractava d'una qüestió de manca de coratge l'acord de Company amb Kühn, val més pensar que sí que era falta de coratge.

I tenim també casos que han acabat amb indemnitzacions ínfimes, mínimes, com Cala Carbó, on només s'han de pagar les despeses i no el lucre cessant, com pretenien els promotors.

Per no parlar dels casos on passa al revés, que també n'hi ha, quan els tribunals han condemnat governs del PP per permetre urbanitzar allà on no es podia i per fer-ho, endemés, amb arguments espuris com els que va perpetrar. I no parlem també de la generosa amnistia com la que va perpetrar l'inefable Sr. Company a través de la Llei agrària, o de la seva letal generositat en valorar quines sofrien dotacions de serveis a l'hora de convertir en urbanització il·legal el sòl urbà.

N'hi havia gairebé prou, segons el Sr. Company, en obrir un camí, no podem dir que no sigui generós, açò sí, a segons qui només, amb el territori i el paisatge gens ni mica, al futur ni aigua, en sentit literal.

Hi ha polítics que a l'hora de protegir el territori i el medi ambient són capaços d'arriscar-se, tot i que les seves decisions puguin acabar essent qüestionades pels tribunals. Podem posar aquells polítics a la mateixa balança que aquells

altres polítics les decisions dels quals acaben essent castigades pels tribunals per haver deixat fer allò que no es podia fer, per haver deixat urbanitzar on no es podia? Podem posar a la mateixa balança la decisió de desclassificar, per exemple, Punta Pedrera, que la que va implicar, també per exemple, donar un interès general, un interès turístic, per construir un parc aquàtic en una ANEI, sí, en una ANEI, Punta Prima a Menorca?, i havent, com hi havia, sòl rústic abastament al voltant de l'ANEI i amb interès general atorgat, endemés amb informes externs fets tan a mida com li feien els vestits, les jaquetes a Francisco Camps, el dandi corrupte, i és que tots els informes dels tècnics del consell eren desfavorables i van haver de cercar informes externs a mida.

L'interès general es va donar amb l'excusa que el parc aquàtic ajudaria a desestacionalitzar, parc aquàtic a descobert, i hem de posar de baixa evidentment el tobogan sempre ha estat tancat des del primer dia, no és el mateix protegir que destruir, la voluntat de protegir, la necessitat de desclassificar ha vingut sempre motivada perquè abans algú ha decidit que s'havia deixat construir encara més i més, matxucar més el litoral i el sòl rústic. S'ha de protegir perquè algú ha decidit abans que encara no n'hi havia prou, que encara no ha après prou la lliçó. Per a la dreta d'aquest país l'interès particular d'uns pocs val molt més que l'interès general de les ciutadanes i ciutadans d'avui i val molt més, i sobretot, que l'interès de les mallorquines i mallorquins de demà, i de les eivissenques i eivissencs de demà, i de les menorquines i dels menorquins del futur, i de la gent de Formentera d'ara i de demà; continuar destruint el territori i el paisatge és expropiar el futur, el benestar i la prosperitat de les generacions que ens succeiran.

La Llei 4/2018 va desclassificar 1.500 hectàrees de terreny a Mallorca i a Eivissa, més de 7 quilòmetres de costa, en espais d'un gran valor ambiental, a indrets molt pressionats des de feia temps pel creixement urbanístic al galop, en espais, el 2008, ja feia estona que notàvem les conseqüències de la pressió urbanística, el medi ambient ja en patia les conseqüències; el 2008 es va evitar la consolidació de 14 urbanitzacions a indrets que reclamaven a crits la necessitat de ser convertits en espais naturals protegits, el paisatge s'ha d'entendre i s'ha de protegir com a un tot, globalment, no només parlem d'ecologia, sinó també de valors socials, culturals i econòmics, d'inversió de futur, protecció del present.

La Llei 4/2008 va frenar la massificació, la necessitat de més infraestructures, d'exercir més pressió sobre el territori, noves carreteres, més depuradores, més dessaladores, més energia, més escoles, més hospitals, més ampliacions d'aeroports, necessitat de més i més immigració per donar cobertura a més demanda de serveis i, en conseqüència, sant tornem-hi, encara més infraestructures i més població un altre cop en una frenètica escalada letal cap al precipici.

Fins quan haurien aguantat les costures d'aquesta terra si el creixement urbanístic al galop hagués continuat, fins quan hagueren resistit els pulmons de Mallorca o d'Eivissa si les brides urbanístiques haguessin continuat a mans del PP, a mans de Company desbocat, per no parlar dels camps de golf,

la Llei 4/2008 va derogar la norma que permetia els usos residencials o turístics amb nous camps de golf, i ara es pot denegar l'interès general per criteris territorials, paisatgístics i d'afectació de recursos naturals. Gràcies a la Llei 4/2008 s'han aturat projectes, com per exemple el de camp de golf de Son Baco a Campos, i no prohibia els camps de golf la Llei, no els prohibia, no confonguin, s'han pogut seguir fent allà on el PTI corresponent ho permetia, ho permet, ara, els camps de golf van perdre les seves prerrogatives urbanístiques, com les han perdut també els camps de polo del Sr. Company i la seva Llei agrària.

Avui tenim protegides, salvades, entre d'altres, Roca Llisa, Punta Pedrera, Cala d'Hort, Ses Feixes, Sa Porrassa, Cap Llebrell i Cap Martinet, Cap Llentrisca, Sa Talaiassa i Cala Bassa i Benirràs, tot açò a Eivissa; i a Mallorca, Son Baco, Muleta, Cala Carbó, Montport, Port des Canonge, Can Rullan, Bens d'Avall, la urbanització Xopin de Valldemossa, Cala Tuent, Es Verger, Cala Marçal, Ses Dunes de Son Real, Punta Nega, Cala Mitjana, Sa Marina de Llucmajor, el Cap des llamp, el Cap de Cala Figuera i Rafeubetx, per orgull de totes i tots, excepte uns quants que seuen en aquella banda.

No es tracta de créixer o de no créixer, no és aquesta la qüestió, es tracta de mesurar el creixement en relació amb la nostra realitat, realitat territorial, però també realitat humana. Vivim en territoris fràgils, molt febles, massa amenaçats massa vegades; haver de pagar per protegir no fa vergonya, cap vergonya ni una, és fruit d'una decisió política responsable i compromesa amb el futur. El Govern d'avui i el Govern del 2008 poden anar amb la cara ben alta, acusar el Govern de fer créixer el deute per les sentències és no tenir memòria ni tenir vergonya.

Bauzá i Company van gairebé duplicar el deute i l'únic que van fer va ser retallar drets i serveis, i no ha inflat el deute el Palma Arena, o la maqueta de l'Òpera...

(Alguns aplaudiments)

... o la VISA viciosa de Casa Alfredo i el peatge a l'ombra d'Eivissa i l'ombra del peatge del túnel de Sóller, la primera gran corrupció demostrada pels tribunals.

Pagar per protegir no fa vergonya, arriscar-se a haver de pagar per protegir allò que encara no s'ha destruït del tot de la nostra terra és una opció política legítima i digna, molt digna, i valenta, el que és indigne i covard és robar.

Han fet i fan tard sempre a tot, han negat el canvi climàtic i segueixen negant la necessitat de protegir el territori, de preservar el medi ambient. ¡Hágase!, va dir Matas. Que es protegeixi la fragilitat del territori, el medi ambient de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera han dit sempre els governs progressistes, que se salvaguardi el patrimoni dels ciutadans i ciutadanes de demà, dels nostres hereus, ells també tenen dret a viure en un entorn decent, tenen dret a poder viure feliços i pròspers allà on han nascut. La prosperitat no passa per més, sinó per millor, molt més

cares surten sempre, molt més cares a la llarga, la destrucció i la misèria.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Doncs, passam a la votació de si es valida o no el decret llei debatut, els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació i els negatius favorables a la derogació. Per tant, passam a la votació. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Doncs, un cop validat el decret llei, perdó... S'ha emès un vot telemàtic per part de la diputada Sra. Sílvia Tur, per tant, són 54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Doncs, un cop validat el decret llei, em pertoca demanar si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei i en cas afirmatiu la sol·licitud serà sotmesa a la consideració de la cambra. Per tant, algun grup ho demana?

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, Sr. President, el Grup Parlamentari d'El Pi demana la tramitació com a projecte de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a la votació. Votam.

Són 27 vots a favor; 26 en contra i cap abstenció.

Atès que també s'ha emès un vot telemàtic de la Sra. Sílvia Tur, són 28 vots a favor; 26 en contra i cap abstenció.

VI. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 16726/17, de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca.

Doncs passam al sisè punt de l'ordre del dia que consisteix... silenci, per favor!, que consisteix en el debat del dictamen de la Proposició de llei RGE núm. 16726/17, de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca.

En primer lloc passarem al debat de les esmenes que es mantenen a la proposició de llei, passam a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, tant Gent per Formentera com Ciutadans, les RGE núm. [9261](#), [9262](#), [9263](#), [9264](#), [9265](#), [9266](#), [9267](#), [9269](#), [9270](#), [9271](#), [9272](#), [9273](#), [9274](#), [9275](#), [9277](#), [9278](#), [9280](#), [9281](#), [9283](#), [9284](#), [9285](#), [9286](#), [9287](#), [9288](#), [9289](#) i [9294/18](#), i també per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, RGE núm. [8653](#) i [9124/18](#), té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

President, senyores i senyors diputats, bon dia de nou, deixin-me dir d'entrada, ja que la diputada Sílvia Tur no és aquí, que les esmenes de Gent per Formentera queden defensades en els seus propis termes, tal com ella m'ha demanat.

I dit això entrem en matèria. Mirin, el que avui debatem, més que una proposició de llei és una metamorfosi de llei. Em diran que qualsevol projecte o proposició de llei sofreix una transformació durant el procés de tramitació, això evidentment és veritat, però la que ha sofert aquesta proposició de llei és digna d'estudi, digna de passar a la història, a la història evidentment dels despropòsits.

Teníem una iniciativa que provenia del Consell de Mallorca que havia estat gestada, per tant, allà mateix i que estava pensada lògicament per a l'illa de Mallorca. En tot cas, la llei tenia un marc territorial que era justament aquesta illa, i ja des del principi hi va haver dos grups parlamentaris que varen considerar que això no havia de ser així: un d'ells fidel als seus interessos particulars, va postular a través de les esmenes presentades que havia de ser també una proposició de llei per a l'illa de Menorca; l'altre grup parlamentari va considerar, també a través de les seves esmenes, que la llei havia de ser una llei vàlida per a totes les Illes Balears o si ho prefereixen que havia de ser o que havia d'afectar tots els consells insulars i no només el de Mallorca.

Com és natural tant un com l'altre hi tenien, i hi tenen, tot el dret, només faltaria. De fet, el portaveu de MÉS per Menorca ja va anunciar al debat de presa en consideració les seves intencions, a pesar de disposar Menorca, com també va recordar, d'una llei referida ja al Camí de Cavalls, fins i tot va afirmar, i cit textualment que "els mecanismes que preveu aquesta llei serien perfectament extrapolables a la totalitat del territori de les Illes Balears", són paraules del diputat Castells, però és clar, el que avui tenim damunt la taula no és una llei de camins de totes les Balears, només de Mallorca i de Menorca.

Què passa amb Eivissa i Formentera? Idò supòs que passa que els seus consells no estaven preparats, no estaven avisats, no tenien res a punt per afegir-hi, no ho sé, com sí va passar al cas del Consell Insular de Menorca.

I jo em deman si realment això és seriós i crec que no és una manera seriosa de fer feina. De totes maneres també és veritat que a aquestes alçades difícilment hi ha alguna cosa seriosa en el procés que hem seguit en aquesta llei, des de l'origen mateix.

Vostès, senyors i senyores de la majoria, fan i desfan les lleis així com volen, bé, les fan, però en realitat no les fan, només les embasten i llavors durant el tràmit parlamentari hi afegeixen tot allò que no han estat capaços d'acordar amb anterioritat. El resultat normalment és una peça deforme plena de sargits i això evidentment no té a veure només amb aquesta llei, sinó amb moltes altres que s'han aprovat aquí, una peça, per tant, a la qual s'ha afegit en aquest cas en què ens trobam

tot allò que MÉS per Menorca i altres grups hi han traslladat amb el beneplàcit o no del Consell Insular de Menorca.

Com comprendran fer feina en aquestes condicions com a mínim per als partits que formen part de l'oposició no és gens fàcil, és més aviat difícil i de vegades és literalment impossible.

La llei tal com va arribar del Consell Insular de Mallorca tenia ja un vici d'arrel, era una llei de part, construïda a partir dels interessos d'una part dels ciutadans que componen aquesta comunitat i de les forces polítiques que aspiren a representar-los o els representen. O sigui, una llei feta per a aquells que consideren que la propietat privada és un accident de la història i no justament la condició necessària perquè un individu sigui lliure, com va deixar escrit el Sr. Chateaubriand fa bastants anys a les seves memòries d'ultratomba.

Per altra banda, aquesta era una llei que contradeïa una vegada més aquella divisa que l'actual govern i els partits que li donen suport han pretès fer seva o com a mínim han utilitzat tantes vegades, la de la recerca del consens a través del diàleg. Ni abans ni més endavant ni ara els grups parlamentaris que l'abonen han cercat aquest consens ni tampoc aquest diàleg.

Aquesta és una llei feta d'esquena als propietaris de les finques rurals, o sigui, d'esquena als propietaris de les terres per on passen molts d'aquests camins públics. Aquesta és una llei feta d'esquena també al sector agrari, que és qui treballa i conserva, juntament amb aquests propietaris des de fa segles, moltes de les terres per on passen aquests camins. Aquesta és una llei feta d'esquena als ajuntaments també que són els que hauran de carregar amb les conseqüències d'ordre administratiu que la llei preveu. I aquesta és una llei, en fi, que atempta contra la sostenibilitat mateixa del territori ja que no eludeix tampoc en cap moment la necessitat d'elaborar informes d'avaluació ambiental, sobretot quan un dels efectes previsibles de la llei serà l'augment d'usuaris d'aquests camins amb tot el que això comporti.

Més enllà de totes aquestes qüestions la llei no preveu cap inversió en manteniment llevat de les que puguin sorgir de les sancions que s'hi preveuen, de tota manera són quantitats que, com és natural, no tendran, no seran finalistes, sinó que aniran a la caixa comuna de l'administració.

Les esmenes de Ciutadans que encara queden vives, unes vint-i-cinc en total, les aprovades o transaccionades no passen de cinc i moltes tenen a veure amb qüestions menors o en qüestions fins i tot d'estil, aquestes esmenes -deia- van totes en el sentit d'intentar pal·liar aquestes omissions flagrants que han convertit aquesta proposició de llei, com va dir el diputat Melià a la comissió crec, al debat de comissió, en un bunyol, perquè la tramitació de la llei, no crec que faci falta precisar-ho, no ha servit per a res en aquest sentit, com a mínim per ares que tenguí relació amb la necessitat de donar un poc de coherència a (...) propòsit inicial, al contrari, m'atreveria a dir que no ha fet que empitjorari el que ja teníem inicialment.

I ja per acabar, m'agradaria fer un darrer prec, que no sé si té molt de sentit, però en tot cas demanaria als grups de la majoria que reconsiderin la seva postura i acceptin com a mínim aquelles esmenes essencials dels grups de l'oposició que encara queden vives i que són moltes, però també, no m'enganaré a aquestes alçades, crec francament que insistir en això és bastant inútil.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS per defensar les esmenes RGE núm. 9436, 9438, 9439, 9440, 9441, 9442, 9443, 9446, 9448, 9449, 9450, 9451, 9452, 9453, 9454, 9456, 9458, 9460, 9461, 9465, 9466, 9467, 9468, 9473, 9474, 9475, 9476, 9477, 9481, 9482, 9487, 9488, 9489, 9490, 9491, 9492, 9493, 9494, 9495, 9496, 9499, 9500, 9502, 9508, 9513, 9515, 9519, 9521, 9522, 9523, 9524, 9525, 9538, 9539, 9541, 9544, 9545, 9546, 9547, 9548, 9549 i 9554/18 i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades pels altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Com ha quedat palès tenim un grup important d'esmenes a aquesta llei.

El Grup Parlamentari El Pi va considerar que s'havia de tramitar aquesta llei en el debat de presa en consideració amb l'esperança, segurament ingènua, que seríem capaços de millorar el text durant la seva tramitació parlamentària. Com bé ha dit el Sr. Pericay, això no ha estat així, ans al contrari, el text ha empitjorat substancialment en la seva tramitació parlamentària, per la qual cosa si ja era un text que ens plantejava dubtes i que no ens agradava evidentment el resultat final encara és més rebutjable des del nostre punt de vista polític.

I ho és, evidentment jo no relacionaré una a una les nostres esmenes, ho és per raons fonamentals que estan en coherència amb les esmenes presentades. La primera raó per la qual nosaltres aquesta llei no ens satisfà, és l'àmbit territorial, perquè nosaltres consideram que els camins públics de les Illes Balears han de tenir un règim jurídic comú a tots els camins públics, la qual cosa no vol dir que no hi pugui haver especificitats, que no hi pugui haver particularitats per a determinades illes fins i tot per a determinats camins, camins tan significatius com el Camí de Cavalls a Menorca, que entenem que n'hi pot haver, però el règim jurídic general ha de ser de les Illes Balears. Això és de sentit comú perquè això passa a quasi totes les matèries, no feim un règim jurídic de residus per a cada illa, no feim un règim d'activitats per a cada illa, no feim un règim jurídic d'urbanisme per a cada illa, no ho feim, no ho feim mai, només ho hem fet amb els camins. Per tant, totes les bondats que els grups que donen suport a la majoria, ara ens explicaran a la llei, són bondats per a Mallorca i per a Menorca, però no són bondats per a Eivissa

i Formentera, que aquests no s'han de beneficiar d'aquestes bondats pel que es veu, pel que es veu han de quedar aliens a totes les bondats que ens explicaran que conté aquesta llei.

Jo crec que això ja és un punt de partida negatiu, que era un punt de partida que es podia entendre per d'on venia la proposició de llei, que era el Consell de Mallorca, això encara ho podia entendre, no necessàriament el Consell de Mallorca ha de fer una proposició que només afecti Mallorca, però bé, podríem entendre aquest punt de partida; el que no podem entendre és que durant el tràmit parlamentari això no es rectificui, perquè aquest és un parlament balear i encara que hi hagi institucions que tinguin capacitat de fer proposta legislativa no vol dir que el Parlament balear no l'hagi d'adaptar a la seva configuració geogràfica i territorial. Per tant, aquest és un primer defecte per a nosaltres molt greu d'aquesta llei.

Un segon defecte del text és el poc respecte al dret de propietat, i ho deia també el Sr. Pericay. Nosaltres entenem que aquesta llei, a part que no s'ha fet amb consens i que no agrada als propietaris, als pagesos, als sectors que interactuen i que seran afectats per aquesta llei, preveu coses que per a nosaltres no tenen cap sentit; la zona de protecció no té cap sentit, perquè la zona de protecció té sentit a les carreteres per una qüestió de seguretat, de visibilitat, però no té cap raó de ser a un camí destinat bàsicament al passeig, al senderisme i no a la velocitat i a la comunicació. Per tant, nosaltres entenem que la zona de protecció s'hauria d'haver eliminat, i tenim esmenes al respecte. Com entenem que s'hauria d'haver eliminat la possibilitat d'expropiació per a les rutes senderistes perquè entenem que les rutes senderistes si han d'existir i han de passar per nous traçats o per camins privats, evidentment això ha de passar per un acord amb la propietat privada i no per la imposició per part de l'administració pública, que és al final el subterfugi i el maquillatge el que passa amb aquesta llei perquè és veritat que durant el tràmit parlamentari han llevat la paraula expropiació, però la facultat del propietari ha quedat intacta en el text de la llei.

Una tercera raó és que nosaltres consideram que les servituds públiques de pas no haurien de formar part de la llei, haurien d'anar a la normativa sectorial reguladora i especialment, en aquest cas, a la normativa de costes, que ja fa una descripció i que ja fa el seu règim jurídic.

Un quart aspecte important per a nosaltres és el tema dels plans especials. Els partits que donen suport a la majoria són molt aficionats a remetre-ho tot a futuribles plans especials; més de trenta anys d'experiència ens demostren que aquestes remissions als plans especials estan cridades en el 99,9% dels casos al fracàs perquè al final no hi ha capacitat d'aprovar tants de plans especials per a tantes qüestions. Per tant, la postura de la nostra formació, del nostre grup parlamentari era que hi hagués una planificació única, d'un únic instrument, que era el Pla sectorial de camins i que aquest fos el que ho recollís tot, però no dedicar-nos a tot remetre-ho a uns plans especials que tanmateix la immensa majoria, *sotto voce*, això sí, sap perfectament que no es produiran i que no s'aprovaran, com

passa amb tantes altres qüestions que hi ha previsions de plans especials que al final no funcionen.

Una cinquena raó, molt important al nostre entendre, és que aquesta llei no respecta l'autonomia local, no respecta les competències dels ajuntaments, aquesta llei erigeix el consell insular en amo i senyor dels camins, dels que són del consell insular i dels que no són del consell insular. I nosaltres que el consell insular sigui l'amo i senyor dels seus camins ens sembla lògic, però que ho sigui dels camins municipals no ens sembla gens bé, no té cap sentit aquesta tutela continuada, repetitiva al llarg de la llei sobre la tasca que facin els ajuntaments amb relació als seus camins que ni tan sols connecten diversos termes municipals, perquè si encara hi ha un camí municipal que connecta amb altres termes municipals la intervenció del consell la podríem entendre, però si aquest camí no connecta aquesta tutela, aquesta necessitat d'obtenir informes favorables vinculants del consell insular, a aprovació del consell insular, no l'entendem de cap manera. No és la seva competència i haurien de ser molt més municipalistes; aquí només som municipalistes de boqueta, però al final la majoria sempre acaba granant les competències dels ajuntaments.

I una sisena raó molt important també és el tema de l'agilitat, de la rapidesa, de la bona gestió, de trobar solucions eficaces; aquesta perspectiva de simplicitat no existeix, al contrari, he dit, m'he referit als plans especials que són un clar exemple d'aquesta permanent burocratització, d'aquesta permanent dificultat de la gestió del territori i, en aquest cas, dels camins. Nosaltres entenem que això no resoldrà els problemes que tenim de camins, i encara que alguns vendran aquí, i ja ho varen a la comissió, i diran que és una eina per recuperar tots els camins que han estat usurpats; no, els camins que estan usurpats o que hagin pogut ser usurpats, que no n'hi ha tants, però els que hi hagi, en tot cas ja existeixen instruments jurídics perquè siguin recuperats per l'administració competent. I ja vaig explicar a la comissió, i ho vull reiterar, que el domini públic, i els camins públics són un domini públic, és imprescriptible, no es pot adquirir encara que s'hagi usurpats fa molts d'anys. Per tant, la capacitat recuperadora de l'administració existia abans d'aquesta llei i després d'aquesta llei, aquesta llei en aquest sentit no innova gairebé res. Per tant, no em vinguin amb aquesta justificació perquè aquesta justificació no té cap sentit.

Haurien pogut fer una bona llei, El Pi vol que existeixi una llei de camins públics a les Illes Balears, a les Illes Balears i per a totes les Illes Balears, però aquesta llei no va enlloc i aquesta llei és un fracàs i aquesta llei només provocarà problemes i cap solució. Per això, hem presentat, mantenim totes les esmenes enumerades pacientment pel president i evidentment no tenim cap fe que vostès tinguin capacitat de rectificar i vulguin anar cap al camí del seny, de la proporcionalitat i del respecte a l'autonomia local, als propietaris i fer un règim jurídic per a totes les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular RGE núm. 9559, 9560, 9561, 9562, 9564, 9565, 9566, 9567, 9568, 9570, 9571, 9573, 9574, 9576, 9577, 9579, 9581, 9584, 9585, 9588, 9589, 9590, 9591, 9593, 9594, 9597, 9599, 9600, 9601, 9602, 9603, 9604, 9605, 9607, 9608, 9609, 9610, 9611, 9612, 9613, 9614, 9615, 9616, 9617, 9618, 9620, 9622, 9626, 9627 i 9628/18; i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per altre grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, la que va entrar en aquest parlament com a proposició de llei de camins i rutes d'interès excursionista de Mallorca ha esdevingut ara en proposició de llei de camins públics i rutes senderistes de Mallorca i Menorca, i així arriba avui a aquest plenari per a la seva aprovació. La llei es fa extensiva a l'illa de Menorca mitjançant la tècnica legislativa consistent a substituir on deia Mallorca per Menorca, i on deia Consell Insular de Mallorca per consell insular, com es pot veure una tècnica molt depurada, molt rigorosa, dit amb tota la ironia possible perquè en quedi constància per escrit, i que ja anuncia quin serà el producte que avui s'aprovarà.

I no es tracta ja que tinguem una llei només per a dues illes, deixant al marge Eivissa i Formentera en una qüestió com és el règim jurídic dels camins públics, que la lògica més elemental diu que hauria de ser comú a tot el territori balear, sinó que es tracta d'una llei que si ja en la seva versió original patia d'una notable falta de consens i de diàleg amb els principals sectors afectats, què hem de dir amb la que ara se sotmetrà a aprovació i que s'aplicarà a Menorca sense que hi hagi hagut cap procés previ de consulta o participació que permeti saber què n'opinen els menorquins al respecte?, perquè aquí l'únic que consta és un acord no unànim del Consell Insular de Menorca, i sobretot el que vol MÉS per Menorca.

Quin és el resultat? Novament una llei a la balear, com ja ens tenen acostumats aquesta legislatura, perquè en lloc d'intentar millorar una proposta que ja era bastant deficient d'origen, ja que es notava que havia estat redactada per dos departaments diferents, pel de la Sra. Garrido la part de camins, el de la Sra. Espeja la de rutes excursionistes, no gaire ben coordinats ni tan sols comunicats, el que han fet ha estat ara empitjorar el panorama i contribuir a fer una llei que de segur plantejarà problemes en la seva aplicació, una llei que s'haurà elaborat i aprovat d'esquena i en detriment dels propietaris de les finques afectades, del sector primari i dels mateixos ajuntaments, que en el seu territori se subjecten a un constant tutelatge per part del consell insular en una mostra més de la seva poca estimació a l'autonomia local.

Podem reiterar avui el que ja vàrem dir en el debat de presa en consideració, i és que no fa falta cap llei que reguli el règim jurídic dels camins públics, perquè si no hi ha dubte

sobre la titularitat pública d'un camí l'administració titular té un ampli ventall de facultats per defensar aquesta titularitat i per recuperar la possessió perduda davant il·legítimes usurpacions. Existeix un ampli cos legal estatal i fins i tot autonòmic que dona cobertura a qualsevol actuació en defensa d'un camí públic que vulgui dur a terme l'administració titular, per la qual cosa aquesta llei res no aporta i, a més, resulta ridícula quan entra a regular aquest tema de forma territorialment parcial.

L'objectiu real de la llei en realitat és facilitar a l'administració que pugui considerar com a públics camins que tal vegada no ho són, obviant que les controvèrsies sobre titularitat no les resol l'administració ni s'acaben mitjançant la simple inclusió d'un camí en un catàleg o inventari administratiu. En aquest sentit resulta molt eloqüent que totes les esmenes presentades per aquest grup dirigides a deixar clar que les facultats que la llei reconeix a l'administració només poden ser exercides quan consti de manera fefaent el caràcter públic del camí han estat rebutjades.

I així, per exemple, es manté que l'administració pugui acordar l'obertura immediata del camí sense necessitat d'audiència de les parts afectades en base simplement al fet que té informació o simple constància que el camí és públic; o que és la resolució de l'expedient d'investigació que tramita la mateixa administració la que dictamina si el camí és de titularitat municipal. I a partir d'aquí tot són limitacions: la previsió d'una zona de protecció amb una amplada de tres metres a banda i banda del camí sense que encara avui haguem pogut esbrinar la raó de ser d'aquesta zona, atès que no estam davant una carretera i no és extrapolable a un camí el previst a la normativa de carreteres, i on els usos que es puguin dur a terme se subjecten a autorització, que en la seva tramitació requerirà d'un informe favorable, preceptiu i vinculant, de l'administració titular del camí. Com poden dir que això no és una expropiació encoberta sense dret a indemnització?

Basta veure l'abast d'aquest informe o la previsió mateixa que els plans especials de camins podran fins i tot ampliar aquesta zona per veure clarament quines són les intencions reals de la llei i la situació d'indefensió en què es pot trobar qui tengui la desgràcia de ser titular d'una finca confrontant amb un camí o, pitjor, per la qual passi un camí. Aquests propietaris, a més, tampoc no tenen dret a la intimitat, perquè es manté la redacció de l'article 36, que prohibeix expressament els nous tancaments de qualsevol tipus que limitin el camp visual del paisatge per damunt d'un metre d'altura. Aquest article, que va ser rebutjat en ponència, finalment va ser recuperat en comissió mitjançant un vot particular del PSIB. No tots han sabut mantenir la coherència durant la tramitació d'aquesta llei.

I què dir de l'operació de maquillatge duta a terme a l'article 26, on se substitueix la menció a la legislació sobre expropiació forçosa per la pròpia d'ordenació del territori i urbanística en un intent un poc infantil de diluir la realitat que la previsió dels plans directors sectorials i dels plans especials de camins du implícita la declaració d'utilitat pública dels terrenys necessaris per executar-lo. Sobra dir que

les esmenes d'aquest grup dirigides a preveure que la disponibilitat dels terrenys ha de venir preferentment de l'alienació o cessió voluntària dels seus propietaris, de convenis de col·laboració, essent l'expropiació només el recurs excepcional, tampoc no han prosperat.

Hem de destacar també la poca atenció que la llei dedica al sector primari, fins i tot després de la tramitació parlamentària, on s'ha afegit alguna menció però manifestament insuficient i contradictòria en alguns casos. No és moment d'entrar en detalls ni el temps ho permet, però sí diré que la regulació final a vegades permet una cosa i a continuació la restringeix a només algunes activitats descuidant les altres, per exemple en tema d'accessos; o parteix de conceptes que no defineix i que poden crear certa inseguretat en l'aplicació de la llei, com ara la previsió que les activitats agrícoles i ramaderes no se subjecten a autorització a la zona de protecció però només les tradicionals, la qual cosa ens du a demanar-nos quines són aquestes: les que empren arades o tractors del segle passat?, perquè, clar, són les úniques que queden excloses. I si afegim que segons l'article 38 en aquesta zona només es permet l'ús i la gestió agrícola i forestal, però no la ramadera, ja em diran com queda la cosa.

La realitat és que malgrat les escasses aportacions fetes, la llei que avui arriba en aquest plenari denota poca preocupació per les activitats agràries, l'agricultura, la ramaderia, la silvicultura i la cinegètica, principalment, i una manca absoluta de coneixement de la realitat rural, oblidant que aquestes activitats agràries són les que han gestionat el territori, mantingut el medi ambient i la biodiversitat, i modelat el paisatge del qual vostès fan bandera.

Finalment la llei manté totes les obligacions inicialment previstes per als ajuntaments, fins i tot minva encara més la seva autonomia, malgrat que es tracta en la majoria dels casos de camins que discorren pel seu territori. I es continua afavorint la litigiositat a compte dels particulars i en contra del parer de l'ajuntament suposadament titular del camí, carregant sobre les arques municipals el desorbitant premi per aquesta actuació, premi que ara passa a denominar-se compensació, com si el simple canvi de terme obviés la realitat del que regula, que no és altra cosa que el pagament de fins al quàdruple de l'import de les costes processals causades a costa de l'ajuntament.

Com veuen la llei és tot un prodigi, però on resulta més flagrant és en la regulació que fa de les rutes senderistes, on es nota la mà "podemita", perquè l'atac a la propietat privada és evident. No podem perdre de vista que aquí ja no parlem de camins públics, sinó de simples rutes excursionistes, i si bé a la tramitació parlamentària s'ha afegit a l'article 49 que la disponibilitat dels terrenys derivarà preferentment de l'alienació o la cessió voluntària de les persones titulars de les finques per on aquestes puguin descórrer, el cert és que la llei preveu que la simple aprovació dels projectes de rutes senderistes quan obtenen l'homologació provisional per part del consell insular ja dur implícita la declaració d'utilitat pública dels terrenys necessaris per executar-la, i això

significa ni més ni manco que els terrenys es podran expropiar malgrat la burda maniobra de distracció que s'ha volgut fer una altra vegada en substituir la referència a la legislació sobre expropiació forçosa.

A parer nostre s'ha de suprimir tota referència a la declaració d'utilitat pública implícita en l'aprovació dels plans i projectes a efectes d'expropiació forçosa de forma que un terreny de titularitat privada només es pugui incorporar a una ruta senderista si el propietari ho consent. No hi ha aquí *causa expropriandi* que justifiqui l'expropiació a diferència del que passa als camins.

I també aquí els consells insulars són els grans protagonistes en obviar els ajuntaments dels municipis per on pugui discórrer la ruta en qüestió, que per no poder no podran ni senyalitzar-la com vulguin perquè serà el consell qui uniformi també en això. Ens agradaria saber que n'opinen els ajuntaments, d'això, sobretot els menorquins que igual a hores d'ara encara no s'han assabentat que la llei també els afectarà.

Per tant, per totes aquestes raons mantenim les esmenes sobre... en particular també les relatives a la constitució i l'extinció de les rutes senderistes perquè consideram que milloraven tècnicament la llei almanco des del punt de vista procedimental i que preveuen entre altres coses l'emissió d'informes de caràcter vinculant per part dels ajuntaments afectats pel traçat de la ruta o la supressió de l'homologació de la ruta senderista quan del que es tracta és que el consell insular, bé d'ofici o a proposta dels ajuntaments, la constitueixi i manca de sentit parlar d'homologació un cop s'ha suprimit del text la referència a les rutes d'interès excursionista.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Doncs, passam al torn d'intervencions a favor o en contra de la proposició de llei, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, president. Molt bon dia de nou a tothom, gràcies també als representants del Govern del Consell de Mallorca aquí presents per impulsar aquesta iniciativa legislativa, també a la representant Sra. Salord del Consell de Menorca.

Hem de recordar el primer de tot que els consells també són una institució de govern, tal i com diu el nostre estatut al seu article 47.2 i convé recordar-ho sovint.

I just sis mesos després de la presa en consideració per aquest parlament d'aquesta llei de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca, abordem avui la seva aprovació definitiva.

Entenem que des de la ponència d'aquest parlament hem respectat la llei que se'ns proposava des del Consell de Mallorca i la seva voluntat -insisteixo- la del Consell de Mallorca, fruit d'un llarg procés participatiu i de diàleg amb totes les entitats implicades i relacionades amb aquesta normativa, Sra. Perelló.

Al nostre grup -i ho he de dir clarament- li hauria agradat que la llei s'hagués treballat per a tot l'àmbit territorial de les Illes Balears i així ho vàrem anunciar des del primer moment, però també hem de dir que com a diputat autonòmic m'hauria agradat un procés tan participat a Menorca com el que s'ha desenvolupat a Mallorca, però en tot cas sigui benvinguda la presència de Menorca amb la incorporació per a l'aplicació d'aquesta llei, Sr. Castells; una llei amb esperit d'estima a la nostra terra i amb la intenció imperiosa de preservar la nostra xarxa de camins públics existents, un dels patrimonis més importants que tenim. A més, és una preservació que acompanya la declaració fa unes setmanes també de la pedra en sec com a Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat per la UNESCO i hem de donar l'enhorabona també al Consell de Mallorca per aquesta fita que entenem que és històrica i que entenc que ha enorgullit especialment el nostre director general Pep Manchado que va presenciar també allà en directe aquest moment amb especial emoció.

D'aquí que... bé, ens emociona parlar de Pep Manchado, volia dir més coses de la seva ocupació de la Dragonera, però evitarem també caure en aquestes sensibilitats. La qüestió és que Pep aquí és i aquí continua aportant la seva sensibilitat en pro de la sostenibilitat ecològica en contra del maltractament continuat per l'especulació urbanística liderada especialment, per suposat, pel Partit Popular. D'aquí que no ens hagi sorprès que quan es presenten iniciatives per tenir cura del nostre territori el Partit Popular ni tan sols voti a favor de la seva presa en consideració.

Per molta enumeració que hagi fet la Sra. Prohens abans dels seus esforços legislatius per protegir el nostre territori la realitat de les nostres illes és tossuda i tampoc no ens ha sorprès que Ciutadans vagi de la mà del Partit Popular en aquesta cambra després de vetar els interessos d'aquesta terra a la Mesa del Congrés dels Diputats.

Amb l'excusa de la defensa del dret a la propietat únicament recorden la protecció de la propietat privada i sempre obliden la defensa de la propietat pública, que és la de tots els nostres ciutadans i és per la qual principalment hauríem de vetllar en aquesta cambra. Es diu interès general que serveix per recuperar el que era de tothom per a tothom, per tornar per a tots el que un dia algú va decidir que era propietat seva, i aquest interès general s'enfronta al desig d'apropiació d'uns pocs del que és de tots. Per això el Sr. Matas està multisenenciat pels tribunals, per això el Partit Popular ha estat condemnat també per la justícia i per això el Partit Popular no governa ni aquestes illes ni el Govern de l'Estat. En paraules que vostès entendran millor que ningú: *todo el mundo sabe que cuanto peor, mejor para ustedes y cuanto peor para todos mejor, mejor para el PP, al suyo beneficio político y económico.*

La transformació històrica de l'ús dels camins ens ha portat a una evolució cap a les carreteres que va conduir a la pèrdua d'aquests camins i va provocar que moltes persones també passassin a sentir-se conductores, i ara hi ha una reivindicació social de gaudir dels nostres camins públics, hi ha una consciència mediambiental, hi ha una necessitat també de desestacionalitzar el turisme i molts d'aquests camins que ja des de l'inici es varen usar per al turisme, per connectar poblacions amb llocs de culte des dels pobles de Mallorca, la majoria de camins que arribaven a Lluc -ho va recordar aquí el Sr. President del Consell de Mallorca-, per la via de la peregrinació i també seguint el... idò el (...) del camí de Santiago o del Kumano Kodo japonès i ara aquests camins recuperen la seva essència turística des d'una perspectiva més laica i de connexió amb la natura.

També ho avançava la Sra. Garrido en la seva intervenció en aquest parlament, aquests camins són eines bàsiques i necessàries per sostenir el món rural, i aquesta llei va adreçada també a mantenir el nostre món rural on el factor agrari evidentment juga un paper essencial i cohesionador.

Tant el consell insular com nombrosos ajuntaments han fet un esforç notable per recuperar i defensar els camins públics i s'ha pogut constatar que aquesta tasca no resulta suficient sense implantar un règim específic jurídic, i és precisament per aquestes mancances, per aquesta dispersió normativa que neix aquesta llei, una llei que ha de ser una eina de servei principalment dels ajuntaments per regular aquest nou context i aquests nous usos a què em referia abans. I una de les fórmules per ajudar els ajuntaments són les sancions, Sr. Melià, el que no es pot consentir és que un propietari tanqui un camí públic de manera unilateral i que la ciutadania hagi d'esperar anys, fins i tot dècades, per poder-ho recuperar i hem d'evitar aquesta temptació.

I s'ha d'arribar al consens amb propietaris, ja li dic que sí, com a principi bàsic i general, que és el que marca aquesta llei i el diàleg és essencial, però al mateix temps hem de facilitar la restitució i rescabalar els danys i perjudicis que s'hagin pogut ocasionar. Ho deia també la consellera Espeja durant el debat de presa en consideració. Aquesta no és una llei recaptadora, és una llei que té com a objectiu conservar el nostre entorn, garantir el dret a caminar per camins no asfaltats, potenciar la recuperació de camins públics tancats i la posada en marxa de rutes senderistes perquè tothom - tothom- pugui gaudir de Mallorca d'una manera molt més sostenible i per això es regulen les rutes senderistes per primera vegada a l'àmbit de la comunitat autònoma i itineraris per gaudir d'allò nostre i s'obri la possibilitat de crear noves rutes per evitar o per no afavorir, com declama el PP, la possible congestió de la Serra de Tramuntana. Ara semblen preocupats per la saturació de la nostra serra.

Nosaltres pensam que hi ha molta més gent que vol caminar que gent que vol tancar camins, ho deia el Sr. Saura també al debat de presa en consideració i... també sabem que hi ha més homes que volen un món igualitari que *machirulos* que volen eliminar les lleis en favor de la igualtat entre homes i dones i també hi ha més famílies necessitades de ser

rescatades que grans famílies d'empreses o d'empresaris amb necessitat que els baixin els impostos, com reclama el Sr. Company.

Quant a les esmenes que queden vives, el Partit Popular planteja principalment tres objeccions que no han resolt a la ponència, els preocupa la saturació, la suposada desprotecció del medi natural; nosaltres no tenim ni obsessions ni arbitrarietats amb aquesta llei, el que vostè intenta amb la seva ironia i fins i tot jo diria que fins a un punt d'insult quan ha dit que els menorquins no s'havien assabentat que participaven d'aquesta llei, a mi m'ha semblat un tant punyent, podríem dir.

No és cert que els propietaris no hagin de reclamar, de demanar, no han demanat llicència per emprar les zones de protecció; no hauria de fer aquestes interpretacions tan tergiversades de la llei.

I el sector primari, que vostè ha dit que puntualment apareix a la llei, és un eix vertebrador d'aquesta llei, perquè ho ha de ser, perquè ho ha de ser.

Quant a El Pi, totalment d'acord que aquesta llei hauria de ser balear, Sr. Melià, i així ho varem reclamar i per això hem incorporat totes les seves esmenes que anaven adreçades en aquesta línia, no som culpables que tots els consells no s'hagin volgut incorporar a aquesta llei; quan un consell com el de Menorca s'hi ha volgut incorporar evidentment s'ha pogut incorporar. Ens hagués agradat més consens a Eivissa i a Formentera.

Podríem estar d'acord quant a la possible eficiència dels plans especials, clar que hi ha moltes mancances en aquest sentit. I podria coincidir també amb la Sra. Perelló que serà necessària una quantitat, un increment a les partides pressupostàries perquè aquesta llei es pugui aplicar per part dels ajuntaments, però és que el Partit Popular precisament, i ho varem veure en un debat que varem tenir aquí amb molts de batles de les nostres illes han patit molt les seves polítiques quant al finançament dels ajuntaments. Ja li dic que nosaltres tenim molt a favor que l'Estat pugui reduir les seves quantitats de pressuposts generals i passin més als ajuntaments que permetria que aquesta llei també es pogués aplicar amb més eficiència.

Sr. Melià, hi ha regidors d'El Pi que estan a favor d'aquesta llei; jo sé que vostès han tengut un debat important. I aquesta llei que vostè insisteix que no respecta l'autonomia local, s'ha parlat amb tothom, s'ha parlat amb al FELIB, s'han incorporat aportacions de propietaris i del sector agrari; vostè diu que no innova, és una llei pionera perquè sí que permet als ajuntaments tenir una regulació més clara i no la dispersió que hi havia fins ara. Per tant, escolti aquests regidors que estaven a favor d'aquesta llei i que reclamaven que donàs suport a aquesta llei, vostè ho ha fet a la seva manera.

En fi, com a coordinador de la llei sí que he de donar les gràcies a la Sra. Perelló, de la qual hem pogut admirar també les seves aportacions tècniques i algunes d'elles s'han aprovat,

les polítiques evidentment no les compartim i no enren part de la voluntat del Consell de Mallorca. Al Sr. Melià també, per escoltar i hauria d'escoltar més a alguns dels seus regidors, ho ha fet a la seva manera. Al Sr. Castells per haver-se esforçat tant a estendre aquesta llei també a Menorca. Al Sr. Gallardo per intervenir en els moments també més difícils de la negociació. I al Sr. Borràs, una persona socialista decent al que admir encara més després d'aquesta ponència i amb el qual em sent orgullós de formar part també majoria parlamentària. També al lletrat que ha hagut d'aguantar les dificultats de la negociació d'aquesta llei.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, per favor, vagi acabant.

EL SR. JARABO I VICENTE:

I, per acabar, lògicament al govern del Consell de Mallorca i especialment a la consellera Sandra Espeja i al seu equip per impulsar aquesta llei, una altra més, de la qual ens hem de sentir orgullosos i per la qual ha valgut la pena aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Miquel Gallardo.

EL SR. GALLARDO I ESGLEAS:

Gràcies, Sr. President. Diputades, diputats, públic present, activistes defensors dels camins públics i autoritats del Consell de Mallorca, administració impulsora de la proposició que avui votarem, i també benvinguda la Sra. Vicepresidenta del Consell de Menorca. Benvinguts avui.

Quan en el mes de juny d'enguany el president del Consell de Mallorca va venir a aquesta cambra a intervenir per presentar la proposició de llei de camins públics un dels principals punts a destacar és que aquesta proposició venia avalada per un ampli procés participatiu amb molts dels sectors interessats, es va parlar amb tothom que va voler parlar, és complicat dialogar amb qui no vol dialogar, tot i això es va intentar.

Per altra banda, aquesta llei és fruit de molts d'anys de reivindicació de múltiples entitats i plataformes d'associacions que han reivindicat la recuperació, la conservació i la defensa dels camins públics. A més, aquesta llei ha arribat al Parlament amb el consens dels grups que formen part de l'equip de govern del Consell de Mallorca, encara que cal destacar també que durant el procés de tramitació, com bé s'ha dit, des del Consell de Menorca i des

de bona part de la societat civil menorquina s'ha demanat per incloure també aquesta illa dins l'àmbit d'aplicació de la llei, afegint especificitats evidentment. Benvinguda sigui Menorca en aquesta llei.

El Pi a moltes de les seves esmenes ha fet èmfasi que volia una llei que abraçés les quatre illes, fins i tot afirmant que el règim jurídic general en temes urbanístics ha de ser d'àmbit de les Illes Balears. Des del nostre punt de vista aquesta llei hauria d'anar cap aquí, cada illa, però, ha de mantenir les seves pròpies especificitats, tant de bo la resta d'illes acabin adherint-se a aquesta llei o en tinguin una adaptada a les especificitats.

Abans de seguir, per això vull tornar a presentar una esmena *in voce* que ja havia intentat debatre tant en ponència com en comissió, es tracta d'una esmena que proposa afegir una nova disposició addicional, seria la disposició addicional setena *quater*; el sentit d'aquesta esmena és donar solució a un problema molt concret en què es troben determinats camins públics que tenen part del seu traçat ocupat per una carretera, fet que posa en perill la seguretat dels vianants que han de transitar per allà, es tracta de facilitar que devora el vial quan el terreny sigui propietat del consell insular es pugui habilitar un pas segur per tal de donar continuïtat al camí. Aquesta esmena, beneficiosa per a la seguretat, com ja he dit, també permetrà ampliar la xarxa de camins públics de manera que s'esponjarà la pressió que a dia d'avui pateixen determinats camins amb un alt nivell de trànsit.

Aquest és el text: "En aquells casos on part de la traça d'un camí estigui ocupada per una carretera, el consell insular, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor, determinarà i planificarà les actuacions adients que permetin donar continuïtat al recorregut complet dels camins tradicionals, tot garantint la seguretat dels vianants i sempre i quan els terrenys on s'hagin de dur a terme siguin de titularitat del consell insular en el moment d'aprovació d'aquesta llei. La conservació i el manteniment d'aquestes vies serà a càrrec del consell insular".

Agrairia molt la quiescència de tots els grups parlamentaris a l'hora de permetre votar afegir aquest text al redactat final de la llei. Realment és un afegitó que agradi més o manco a la resta del contingut de la llei convindran que millora el seu contingut.

Durant la seva tramitació s'ha definit aquesta llei per part d'alguns partits de l'oposició amb termes com bolivariana, com que no respecta el dret de la propietat privada, que és una excusa per expropiar camins, però al mateix temps també s'ha dit que és un bunyol i que és innecessària. Aquesta diferència entre la manera de qualificar-la no permet que quedi clar com s'hauria de definir, agrairia un aclariment. En tot cas, res a veure amb el text i esperit d'aquesta llei, l'esperit d'aquesta llei és regular, donar cobertura legal a totes les actuacions que s'hagin de fer sobre els camins públics. Només en aquells casos en què els camins històricament públics han estat tancats es pot parlar de mesures d'aquest calat, mesures que,

per altra banda, vénen ja regulades per la legislació en matèria d'ordenació del territori i urbanisme.

Els camins públics de Mallorca i de Menorca constitueixen una xarxa de vies extensa i arrelada amb la funció històrica bàsica d'enllaçar els diferents indrets de l'illa, en especial els nuclis tradicionals, que ofereix al conjunt de la població una accessibilitat generalitzada a tot el territori insular. Aquesta llei, per tant, recull el dret a la lliure circulació i al desplaçament pel territori, bé sigui per una motivació social o econòmica concreta, com per una inquietud o desig personal de contacte amb l'entorn.

Aquesta llei també regula els nous usos de lleure, com les activitats del senderisme, tan arrelades a la societat mallorquina, no només com a infraestructures per satisfer necessitats de comunicació pròpies i específiques del món rural, sinó també com a infraestructures al servei de tota la societat. Per tant amb aquesta llei es dona una protecció real i jurídica el senderisme.

També s'estableixen els mecanismes per catalogar un camí com a públic i defensar-lo davant possibles usurpacions. La llei estableix per tant el règim jurídic dels camins públics i les rutes senderistes i n'incorpora els principis generals, que es poden resumir en la defensa i conservació del patrimoni viari de Mallorca, potenciant-ne l'ús responsable com a mitjà per accedir a l'entorn rural més immediat per a la ciutadania. La llei de camins públics, al contrari del que alguns anuncien, contribuirà a regular, a canalitzar fluxos i a ordenar. Aquesta llei pretén protegir i recuperar una xarxa viària històrica de Mallorca i Menorca, els camins públics, una xarxa que es va anar teixint durant segles, principalment per connectar poblacions de diferents municipis i altres nuclis, i la recuperació de camins públics i l'obertura de camins públics tancats és una prioritat i una reivindicació històrica durant les darreres dècades, una reivindicació social que han dirigit diverses plataformes i entitats pro camins públics.

Per això des de MÉS per Mallorca defensam l'esperit, i durant el procés previ de debat en ponència i comissió s'ha respectat bona part del redactat de la proposició de llei que va fer arribar a aquest parlament el Consell de Mallorca, i s'ha enriquit amb el que s'ha pogut, per exemple establint una homogeneïtzació de la senyalística, i també tractant els casos en què els camins o rutes senderistes transcorren per espais de la Xarxa Natura 2000. Som conscients que és una llei que no ho resoldrà tot, però és una primera gran passa per posar ordre.

La llei, com no podia ser d'altra manera, es remet a la normativa comuna respecte de la definició de domini públic, és a dir, pontifica l'acord i el consens amb els propietaris com a principi bàsic i principal. En tot cas, i sempre en darrera opció, es podrà recórrer a allò que altres lleis ja preveuen, que és l'expropiació. Pel que fa a la noció de camí públic es parteix d'un concepte que atenent la realitat abasta qualsevol tipologia de camí, que no només inclou la via de comunicació en ella mateixa sinó que també els elements que, essent igualment de domini públic, són inherents a la seva finalitat,

per això aquests tres metres que comentaven els diputats anteriorment.

Respecte de l'acció pública, s'amplia el dret a l'exercici a qualsevol persona física o jurídica amb interès en la matèria, superant el concepte de veí veïna de la legislació de règim local.

Pel que fa a l'expedient d'investigació, la recuperació d'ofici i delimitació, s'estableix com a principal novetat que el consell insular, en el cas de vies municipals d'interès supramunicipal, pugui iniciar els expedients d'investigació d'ofici en cas que l'ajuntament no actuï. Això, que és vist com una pèrdua d'autonomia municipal per alguns, no és més que intentar protegir el bé comú en els casos en què els ajuntaments, quan van desbordats, no puguin actuar.

Respecte del catàleg de camins, l'experiència davant els tribunals ha demostrat que per defensar la titularitat pública dels camins antics cal un treball previ d'investigació que en permeti acreditar la titularitat. La finalitat del catàleg és aportar les proves que fonamentin el caràcter públic dels camins, relacionar tots els camins públics municipals i determinar a més els camins públics o privats que tenen interès patrimonial o senderista.

La segona part de la llei s'articula sobre la base de creació de les rutes senderistes, entenent-les prioritàriament com les rutes excursionistes a peu homologades pel Consell Insular de Mallorca en aquest cas inicial, i si no de Menorca, també. Els promotors d'aquestes rutes poden ser ajuntaments pel que fa a les d'àmbit local, o els consells insulars en relació amb les d'àmbit d'interès supramunicipal, si bé les persones particulars també poden col·laborar signant els convenis corresponents amb l'administració promotora.

En conclusió, al contrari del sentit de moltes de les esmenes presentades pels partits de l'oposició nosaltres consideram que aquesta llei permetrà complir amb els seus objectius, i per tots aquests motius nosaltres mantindrem el mateix vot a les esmenes que ja vàrem tenir en comissió.

Moltes gràcies, i disculpau pel to de veu.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gallardo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sap què passa, Sr. Jarabo? La Sra. Perelló sempre em veu aquí i es pensa que no me moc d'aquí, i per això pensa que no arriba a Menorca la feina que

fem aquí. Els diputats menorquins tenim la mania d'intentar anar sempre a ca nostra i explicar la feina que feim aquí. Li puc assegurar que a Menorca es coneix molt bé la feina que hem fet aquí perquè ens hem ocupat de fer-ho saber, perquè per a nosaltres és una notícia que els camins de Menorca també disposin d'un marc jurídic que sistematitzi el seu estatut com inicialment era per als camins de Mallorca, i ara aprofito per donar la benvinguda als representants dels consells insulars, el de Menorca, em permetran que comenci pel meu consell insular, la vicepresidenta, i també del Consell de Mallorca, i donar-los les gràcies, les gràcies en primer lloc al Consell de Mallorca per haver tingut aquesta iniciativa, i al Consell de Menorca per haver animat en aquest cas el meu grup parlamentari a haver presentat aquestes esmenes i haver aconseguit eixamplar aquest nou marc jurídic, o si més no un marc jurídic sistemàtic, perquè hi ha alguns grups de l'oposició que diuen que tot això ja es podia fer abans, però si més no ara ho tenim sistematitzat, ho tenim ordenat, i jo crec que hem resolt... o ajudem a resoldre una gran confusió que hi ha per als usuaris dels camins sobre el seu traçat, sobre la seva titularitat, sobre els usos, tota una sèrie d'aspectes que aquesta llei ajuda a resoldre.

Crec que tots estarem d'acord si dic... o estarien d'acord amb mi si dic que el paisatge és un dels nostres actius primordials d'aquestes illes. Estic gairebé segur que tots estaran d'acord amb això, tot i que no sempre tots fem les polítiques coherents amb aquesta apreciació. Nosaltres sí que les volem fer. Nosaltres creiem que el paisatge és un dels actius primordials de les nostres illes i el paisatge es pot gaudir de moltes maneres, o es pot "experienciar" de moltes maneres; podem veure alguna postal, podem veure'l des de l'avió, podem veure'l des de la carretera, però l'única manera realment de viure el paisatge, "experienciar-lo" de primera mà i conèixer el territori és caminar-lo, i per caminar-lo necessitem camins. Per tant per gaudir del paisatge, aquest actiu primordial de les nostres illes, calen camins, i per tant ha d'estar regulat l'ús d'aquests camins.

Per tant camins és paisatge. Camins és economia, històricament ha estat així; els camins han tingut un paper econòmic fonamental, el que avui en dia tenen les carreteres, i encara ho és, encara tenen una importància econòmica, perquè essent com són un element fonamental per gaudir del paisatge i tenint en compte que el paisatge és l'actiu social i econòmic gairebé diria més important d'aquestes illes, evidentment els camins també tenen actualment una importància econòmica fonamental i sobretot en la promoció d'un turisme alternatiu i complementari al que domina en aquests moments a les nostres illes.

I els camins també són cultura, també són cultura i també són tradicions, perquè hi ha moltíssimes tradicions que estan vinculades a transitar pels camins, i per tant també els camins són patrimoni, perquè no només tot el patrimoni etnològic que hi ha al voltant dels camins només es pot gaudir si aquells camins estan oberts i són transitables, estan ben conservats, estan ben senyalitzats i es té clar de qui és la titularitat i si s'hi pot passar o no s'hi pot passar, sinó que a més a més moltes

vegades a aquest patrimoni s'hi accedeix a través d'aquests camins.

Per tant, i em disculparan aquesta introducció tan llarga, que pot semblar externa al debat estrictament jurídic que tenim avui aquí o estrictament legal, però em semblava que era necessari fer aquesta introducció, perquè jo crec que aquesta introducció és el que justifica dir que sí que era necessari fer aquesta llei, sí que era necessària aquesta llei. És necessària perquè..., sincerament a mi em fa somriure quan diuen "escolti, tot el que diu aquesta llei ja es podia fer"; sí, però en canvi en els últims anys, des que es va generalitzar l'ús de l'automòbil, i no m'ho poden negar, ha anat havent-hi un abandonament, una... un abandó de les responsabilitats de moltes administracions en el manteniment, en la senyalització, de permetre l'ús d'aquests camins, perquè havien perdut el seu valor econòmic, el seu sentit econòmic, i encara no havien adquirit el seu sentit social, paisatgístic i cultural, que és el que s'ha estat fent, és a dir, en els últims anys hi ha hagut una recuperació d'això per part de l'excursionisme i per part d'aquests moviments; l'escoltisme hi ha estat sempre, però ara està havent-hi una recuperació social, una consciència social de la importància dels camins. I per tant aquesta llei no és en absolut innecessària, perquè calia donar a tota aquesta presa de consciència social, cal donar-li un marc i cal donar-li una sistemàtica perquè es faci una feina de recuperació d'aquest patrimoni, (...) per exemple com s'està fent a Menorca. A Menorca s'ha iniciat una redacció d'un catàleg de tots els camins per aclarir l'ús, per aclarir els traçats, per senyalitzar tota la xarxa de camins, molts dels quals han estat trinxat per les carreteres. Pots fer una carretera, passar per damunt del camí i ningú no alçava una cella, això ha estat així.

Per tant no em diguin que això ja ho podíem fer, sí, ho podíem fer però no es feia, i ara tenim una llei que els diu a les administracions titulars que tenen l'obligació d'investigar, que tenen l'obligació d'investigar i que tenen l'obligació de recuperar. Per tant, no em diguin que aquesta llei era innecessària perquè fins ara la situació estava molt lluny de ser l'òptima des del punt de vista de recuperar tots aquests valors que he dit al començament que tenen els camins.

Com que em queda poc temps, tot i que tindrè un segon torn, vull anar directament a rebatre algunes de les objeccions que s'han fet per part de..., bé, de Ciutadans no puc rebatre res perquè ha fet unes declaracions genèriques el Sr. Pericay, però no s'ha referit a cap article concretament, on estiguessin tots aquests mals que vostè veia a la llei; en canvi la Sra. Perelló i el Sr. Melià, almenys sí que han parlat de les agressions al dret de propietat, també han criticat la zona de protecció. I jo sobre tot això els he de dir que si bé és veritat que vostès han tingut almenys l'amabilitat d'indicar-nos on eren aquestes objeccions, jo els he de dir que vostès han recorregut un poc a la mitja veritat, a la mitja veritat, perquè clar, parlen de la zona de protecció, parlen de què és expropiatòria i no expliquen el que diu concretament l'article 5, que diu que només en aquells casos, aquesta zona de protecció, aquesta zona que sembla que haguem expropiat, quan calgui demanar una autorització per fer alguna activitat allà, és a dir, quan calgui demanar una autorització, en aquest

procés d'autorització s'haurà d'afegir un informe de l'administració titular. És una mica més burocràcia, estic d'acord amb vostès, però això està molt lluny de dir que estem expropiant aquesta zona de protecció. És a dir, en principi amb aquesta zona de protecció, totes aquelles activitats que es podien fer lliurement es poden continuar fent lliurement. Per fer activitats per les que es necessita una autorització, en aquest procés d'autorització s'haurà d'incorporar un informe. Per tant, està molt lluny això de dir que estem expropiant aquests 3 metres a banda i banda del camí.

O la Sra. Perelló quan ens parlava d'aquesta via de fet per reobrir els camins tancats, que semblava que -escolti-, ho pintava com quan arribi la notícia que s'ha tancat algun camí, podrà anar allà la policia local i obrir-lo. Escolti, perdoni, l'article 9.3 diu que quan l'administració tengui coneixement que s'ha tancat un camí, iniciarà el procés per recuperar-lo, diu això, iniciarà el procés per recuperar-lo. (...) i el que suposo que vostè està d'acord en què es faci. Diu que quan es tracti d'un bé inclòs en l'inventari de béns municipals i aquesta alteració sigui de més de 3 mesos, en aquests casos evidentment, es pot adoptar la mesura urgent i cautelar de reobrir el camí. Ara vostè no digui que l'administració pot anar a reobrir qualsevol camí, no, escolti estem parlant de camins que estan inclosos en l'inventari de béns municipals i sempre i quan aquesta usurpació sigui de menys de 3 mesos. Em sembla que seria molt lògic i em sembla que vostès que amb tantes coses defensen la mà dura, no més faltaria que l'administració no pugui utilitzar les seves prerrogatives per defensar el seu patrimoni en un cas tan evident, estem parlant d'un bé inclòs en l'inventari de béns municipals.

Per tant, els agrairia, em sembla molt bé, tenen tot el dret a fer crítiques a la llei, però entenc que vostès vulguin dir que hi ha la mà de Podemos aquí darrere i que això és bolivarià, etc., però els agrairia que fossin una mica més rigorosos perquè tot i que jo entenc que hi pugui haver mesures que a vostès no els agraden, de bolivariana la llei no en té res.

Passant concretament a les esmenes, tot i que amb aquests comentaris que he fet, don per rebutjades totes les esmenes del PP, de Ciutadans i d'El Pi. Només dir que la proposta que ens ha fet el Sr. Gallardo, d'incorporar una nova disposició addicional, nosaltres hi estem d'acord, la trobem necessària i ens agradaria que cap grup no s'hi oposés, perquè em sembla que senzillament milloraria la llei.

I només dir que per part de les esmenes de Gent per Formentera, nosaltres ens abstenem, ens abstenem perquè considerem que planteja un tema important, planteja un tema que té molt de trallat, que probablement és un tema que on s'hauria de tractar i resoldre és a l'Estatut d'Autonomia, perquè fa referència a les relacions complexes entre dos consells insulars, que estan molt propers un de l'altre i que tenen unes relacions d'interdependència molt grans. Entenc que com que en aquesta llei es modifica la Llei d'ordenació territorial, hagin volgut aprofitar per plantejar aquest tema, nosaltres amb la nostra abstenció el que volem dir és que entenem la problemàtica, que creiem que s'hauria d'abordar,

però probablement aquesta no és la llei adequada per fer-ho i per això no hi votarem a favor.

En resum i espero en la segona intervenció poder rebatre altres arguments que ha utilitzat l'oposició, creim que aquesta és una llei equilibrada, és una llei necessària, és una llei útil i, per tant, hi votarem a favor.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs, per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. He vist que el president de Consell de Mallorca ara justament ha sortit, Sra. Vicepresidenta del Consell de Menorca, que també ha sortit, senyores consellers del Consell de Mallorca, senyores i senyors. Intervindrè en defensa de la proposició de llei en nom d'un grup que representa un partit de 140 anys de trajectòria en defensa de la llibertat, la igualtat i la decència.

Acte final de la tramitació de la proposició de llei promoguda pel Consell de Mallorca per tal d'establir el règim jurídic dels camins públics de l'illa, finalment ampliada també a Menorca, tot atenent la petició del seu consell insular, després d'afegir-hi algunes especificitats, açò sí, eren del tot necessàries per tal de donar sentit a la seva incorporació; unes modificacions però que no alteren el contingut global de la llei que permeten mantenir la coherència original de l'articulat i respecta plenament la voluntat del Consell de Mallorca, la seva intenció primigènica a l'hora de promoure la proposició de llei. Vagi dit d'entrada, aquesta llei tracta de manera única i exclusiva de camins públics, per tant, no interfereix en la propietat privada per a res, per més que es vulgui acusar la llei de confiscatòria o veneçolana que en diu el Sr. Company. La llei no afecta ni als camins privats ni el dret a propietat, Sr. Pericay, Chateaubriand pot dormir tranquil a la seva tomba, ben tranquil.

Com diu l'article 1, el seu objecte és -cometes- establir el règim jurídic dels camins públics de Mallorca i de Menorca, aquest règim s'estén a totes les qüestions relacionades amb la planificació, projecció, finançament, construcció, modificació, conservació, explotació, ús i defensa dels camins públics, igualment que amb aquesta llei es vol garantir la integració correcta dels camins en l'entorn. Que quedi clar i ben llampant d'entrada, no s'interfereix en la legítima propietat privada de les finques.

Ara, tots som conscients, esper que siguem tots conscients, que hi ha camins que s'han privatitzat per la via dels fets. Tots en devem conèixer casos. Si alguna vegada hi ha hagut cap usurpació i no pretenc generalitzar en absolut, ha estat en relació amb la titularitat del dret d'ús legítim, servitud

de pas d'alguns camins. No m'imagin cap ajuntament expropiant un camí privat, si no és per raons molt poderoses d'interès general. I si ho ha fet, ho ha fet per la via legal, la mateixa que contempla aquesta llei, no innova res en aquest sentit. A vegades s'ha produït, però, una privatització de facto per part de determinats propietaris de finques, que s'han fet seu el que era de tots, un domini públic en benefici propi.

La resposta de la llei contempla només la via administrativa reglada i els tribunals de justícia, com és legítim i legal, amb totes les garanties processals que contemplen les normes, amb protecció dels béns públics. Res més enfora dels fets consumats de l'arbitrarietat quan se sospiti amb fonaments i es pugui demostrar de manera fefaent que són públics i la llei contempla la possibilitat d'intervenció legítima d'aquelles persones o entitats que considerin lesionat l'interès general davant l'apropiació indeguda, la privatització d'un bé públic, d'un camí públic. Açò no hauria d'escandalitzar ningú, molt manco els responsables polítics i a més a formació de base jurídica. Com tampoc no hauria d'escandalitzar ningú els mecanismes per evitar la inacció dels responsables públics. No hem de confondre el respecte a l'autonomia local amb la impunitat en la inacció. No podem permetre la passivitat conscient d'alguns ajuntaments davant la il·legalitat, ho hem vist massa vegades en urbanisme i en camins també.

No hi pot haver desinterès ni passivitat a l'hora de qüestionar la propietat de camins que tot fa pensar que són públics, i tot el que serveix per als camins públics, serveix també per a les servituds, són uns drets reals perfectament contemplats i reglats a les lleis, aquí i arreu, no ho oblidem. Les servituds de pas no són cap intromissió en la propietat privada, no ho eren abans de la redacció d'aquesta llei, ni ho seran a partir de l'aprovació avui. I la creació d'una zona de protecció de 3 metres al llarg dels camins públics tampoc no és ni veneçolana ni confiscadora. S'ha dit que no es permet fer res en aquests 3 metres de propietat privada al llarg dels camins públics, però la llei és clara, què s'hi pot fer?, tot el que està permès a la normativa i reglament vigents; i què no s'hi pot fer?, res que no es pugui fer a la resta de la finca, només excepte quan allò que es vulgui fer posi en perill -cometes, text de la llei- la integritat i seguretat de les persones usuàries del camí, la preservació dels elements constructius del camí, així com la conservació dels valors paisatgístics i la prevenció i restauració ambientals d'incendis forestals.

Què els fa nosa de tot açò? Quina cosa atempta contra la propietat? Poder posar en risc la integritat i seguretat de les persones per permetre una activitat sense control ben devora d'un camí públic, quan la normativa general no permet de fer-la en tota la finca?, perquè la llei allò que determina és només que -més cometes- qualsevol intervenció en aquesta zona de protecció que estigui sotmesa a una autorització expressa, segons es determini a la legislació sectorial corresponent, ha de comptar amb un informe favorable, preceptiu i vinculant de l'administració titular del camí, a més dels informes sectorials que corresponguin, qualsevol intervenció que estigui sotmesa a una autorització. És a dir, només aquelles

actuacions que ja necessitaven de permís abans d'aquesta llei; res nou ni veneçolà.

I perquè ningú no es confongui, la llei deixa ben clar que -més cometes- les activitats agrícoles ramaderes tradicionals no se subjectaran a aquest tràmit, és a dir, no fa falta donar cap permís ni cap informe per fer ni en aquests 3 metres ni enlloc les activitats que s'han fet tota la vida al camp.

A tota la llei es respecta expressament el dret de propietaris i agricultors a circular pels camins sense restriccions amb els seus vehicles, a motor o no, i la maquinària agrícola que necessitin. No sé què en pensaria Maduro, però la llei és coherent amb l'ordenament jurídic. Que ningú no se senti amenaçat i que ningú no amenaci, sobretot que no amenaci en va.

Manca de participació?, molta, bastant més que en el cas del TIL per no anar-se'n més enfora a Mallorca i també a Menorca. 5.000 persones al carrer són un procés participatiu bastant significat.

Hem sentit algunes veus que demanaven respecte, ja em perdonaran, però la primera i major falta de respecte va ser cap al Consell de Mallorca quan alguns grups varen votar en contra de fins i tot admetre a tràmit la proposició de llei, una proposició de llei que ve d'un govern no l'admetem a tràmit en aquest parlament segons alguns grups que després demanen respecte, tot i que estaven en el seu dret evidentment de votar-hi en contra, com estava el Consell de Mallorca en el seu dret de dur-nos la seva iniciativa. I el seu president ja va dir aquí, ara que torna a venir -bones tardes Sr. President-, el seu president ja va dir aquí que es posava en mans de les decisions que en llibertat prengué el Parlament, i a açò hem fet, actuar en llibertat i la majoria ha decidit fer prosperar la llei i acceptar la petició del Consell de Menorca d'incorporar aquesta illa a l'àmbit d'aplicació amb l'anuència del Consell de Mallorca, no feia falta, però la tenim i ens congratulam de tenir-la perquè era una iniciativa seva i, per tant, havíem de respectar la seva voluntat; era una qüestió de respecte cap al Consell de Mallorca.

Ara, la incorporació de Menorca no altera el contingut de la llei, no genera greuge ni perjudicis a efectivitat per a Mallorca d'allò que ens havia demanat el seu consell, incorpora, com volia el meu grup, aquelles especificitats que fan que la llei sigui bona, sigui útil per a Menorca. Sense aquestes incorporacions ampliant només l'àmbit d'aplicació de manera automàtica a Menorca la llei era inútil per les peculiars característiques de Menorca, l'existència del Camí de Cavalls i la seva llei corresponent. Tot un exemple, per cert, el Camí de Cavalls, de privatització d'un camí, de privatització revertida, i ara en bravegen fins i tot aquells que ens varen impedir en el procés de recuperar aquest camí, ara en bravegen i varen prendre de reclam turístic.

El Consell d'Eivissa no va demanar la seva incorporació a la llei, cap veu de l'illa no ens ha instat a fer-ho, no hem volgut fer-li extensiva sense el seu assentiment. En el moment que

considerin convenient tendran el nostre suport perquè s'hi incorpori, cap problema.

Algun grup ha ficat amb duresa la llei perquè el seu àmbit d'aplicació no són totes les Illes Balears i ha criticat també amb duresa i a la vegada el contingut de la llei; nosaltres, diu que al Govern les bondats de la llei és fer-la extensiva a altres illes, el que pretén el grup, el Sr. Melià pensa que són maldats i les vol fer extensives a les altres illes. Tant va d'allà a aquí com d'aquí a allà.

Ens podríem enredar aquí també sobre si la llei s'immisceix o no en els àmbits d'actuació municipal, sobre les àrees de confluència de les competències dels consells i dels ajuntaments, els conflictes per les fronteres competencials són gairebé tan recurrents com els que han generat tantes fronteres físiques, però molts de camins transcorren per més d'un terme municipal i convé dotar de coherència la seva gestió, basta veure el desgavell de les senyalitzacions dels camins per entendre que convé posar-hi una mica de seny, d'acord amb els ajuntaments, és clar, sense vulnerar les seves competències, com fa la llei.

Aprovarem avui la llei, els arguments que he plantejat en la defensa són les raons que ens han empès a no acceptar les esmenes que hauran de votar d'aquí un moment, les que entenem que milloraven la llei ja les hem acceptades durant la tramitació i alguns arguments més tost diatribes que hem sentit no fan més que refermar-nos en les bondats d'aquesta llei, perquè si per qüestionar la llei s'ha de recórrer a acusacions tan buides de contingut com que és una llei veneçolana, senyal que hi ha ben pocs arguments. Com deim a Menorca, la romana no en treu més, o com diuen a "Veneçola", açò sí és de patent veneçolana, *el que nace barrigón, ni que lo fajen chiquito*.

Aprovarem avui la llei, que comenci a caminar pels camins de Mallorca i de Menorca, que qui vulgui caminar ho faci amb respecte i amb seny, amb llibertat respectuosa, que s'obrin els camins que s'han d'obrir i que es dibuixin les rutes senderistes que ens ajudin a comprendre més i millor el nostre país, que ens facin aprendre la millor tradició nostra que és la nostra herència rural i que facin profit al turisme i que els seus beneficis arribin allà... perdó?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font. Sr. Borràs, continuï.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Crec que els camins... bé, però crec que els camins rurals alguna cosa deuen tenir a veure amb l'activitat agrària perquè no crec que hi vagin volant els pagesos a llaurar.

Que ens facin aprendre -deia- la nostra millor tradició que és la nostra, com deia, herència rural compartida i col·lectiva i que arribin els beneficis del turisme també a la gent del camp, fins a la gent que en salva la terra, que dia a dia en salva la terra.

El traçat dels camins els han dibuixat segles, durant segles esforços de la millor gent i la seva confiança en el demà; aquesta llei no va en contra seva ni en contra de la seva memòria, va al seu favor, de la gent del camp, i serà aquesta llei un embasta més que ajudi a la feina de cosir la nostra societat, fent-la millor, més justa i més pròspera. Que així sigui.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de rèpliques. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Molt breument des d'aquí, Sr. President. Només volia indicar que el sentit del nostre vot de les esmenes serà el mateix que ja vàrem tenir en comissió. Simplement això.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Borràs, és bo d'entendre, si m'escolta per ventura m'entendrà, és molt fàcil d'explicar, volem un règim jurídic per a les Balears, però no aquest règim jurídic, bo d'entendre. Si vostès voten a favor de totes les nostres esmenes tendrem un règim jurídic que volem per a totes les Illes Balears, entenc la coherència? Jo crec que no importa haver estudiat a Harvard per entendre aquesta postura.

Vostès diuen coses que nosaltres no hem dit. Nosaltres hem dit que volem una llei, Sr. Castells, hem dit que volem una llei, ens sembla molt bé sistematitzar; el que hem dit és que la recuperació d'un camí tancat, aquest supòsit concret, no necessita aquesta llei. Per recuperar un camí tancat amb el règim jurídic vigent sense aquesta llei ja ho poden fer. Sr. Jarabo, si tarden anys també tardaran anys amb aquesta llei, eh?, perquè és una qüestió de voluntat, que l'administració competent faci el que ha de fer, que és recuperar el camí, no és una qüestió de la llei, la recuperació és bona de fer i està procedimentada i està prevista. A això em referia. En aquest sentit no innova, en aquest sentit, en aquest punt. Bo d'entendre, perquè vostès em fan dir coses que jo no he dit en absolut.

Els ajuntaments estan desbordats, el portaveu de MÉS per Mallorca a la comissió em va parlar d'harmonitzar, el seu concepte va ser harmonitzar, jo li vaig dir que em recordava la Llei Orgànica d'harmonització del procés autonòmic, eh?, perquè la seva voluntat, efectivament, més clar aigua, harmonitzar els ajuntaments perquè vostès el que volen és que els ajuntaments facin el que el consell insular digui i no el que l'ajuntament, d'acord amb la seva autonomia, trobi que ha de fer. Vostè em diu "no, estaran desbordats", sí, com el planejament, quants de planejaments s'han subrogat al consell insular quan els ajuntaments estaven desbordats?, poquíssims, escassíssims, més enllà del cas d'Andratx, que va ser un cas que no era per desbordament sinó per altres raons, poquíssims.

Però a més, no té res a veure la invasió competencial amb el desbordament, perquè si vostè agafa l'article 13 diu: "Catàleg. Procediment per aprovar el catàleg municipal de camins públics. I abans de l'aprovació inicial informe vinculant del consell", abans de l'aprovació inicial, i això que té a veure amb estar desbordats? Això és tutelar absolutament l'ajuntament amb un bé que és seu, que són els seus camins, i a això em referia.

Jo, Sr. Castells, no dic que la zona de protecció fos expropiació, no ho he dit, no ho he dit, no ho he dit, però estarà d'acord amb mi que és un règim jurídic més oneros per al propietari que té terrenys aferrats al camí públic, és més oneros, o no? Per tant, el propietari ara té més dificultat, alguna més, moderada, si vostè diu "és molt moderada", però en té alguna més, sí o no? Sí, una zona de protecció inútil, perquè no té cap finalitat. Perquè aquest és el tema de fons, el tema de fons és que aquesta previsió no té cap funció.

I el Sr. Borràs, em diu: "això no afecta -com ho ha dit?-, només afecta camins públics", i ha emfatitzat, "camins públics". Sr. Borràs, article 49, perquè és clar, és vera, aquesta llei té dues parts, ho ha dit el portaveu de MÉS per Mallorca, encertadament, té dues parts: una dedicada als camins públics i una altra a les rutes senderistes; a les rutes senderistes no només parlem de camins públics, per molt que vostè accentui, i a l'article 49 diu: "Als efectes del que preveu la legislació en matèria de territori i urbanisme, l'aprovació dels plans especials o dels projectes de rutes senderistes, quan obtenen l'homologació du implícita la declaració d'utilitat pública", és a dir, expropiació. No, no em digui..., però és que vostè aquí m'ha dit: "no, no afecta per a res la propietat privada", no, de què anam? Això és fals!, afecta, i vostès tenen un precepte, que és l'article 49, per expropiar la propietat privada. Això és així.

Per tant, o almanco no facin operacions de maquillatge, ho diguin clarament i no ens vulguin fer combregar amb rodes de molí.

Nosaltres estam a favor d'una llei de camins públics, no d'aquesta llei de camins públics, nosaltres trobam que s'ha de preservar, evidentment, el domini públic, ja hi havia mecanismes i ens sembla molt bé sistematitzar els mecanismes, com ha dit el Sr. Castells, però d'aquesta manera,

perquè aquesta llei no servirà, és una intromissió en les competències municipals i en la propietat privada.

I des d'aquest punt de vista, evidentment, no pot comptar amb el nostre suport.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Doncs, torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Bé, el primer que els he de dir és que m'ha sorprès que, tenint la llei dues parts ben diferenciades, la del règim jurídic dels camins i la de les rutes senderistes, la defensa que han fet tots els grups que han intervingut, tots els grups que donaran suport a aquesta llei, s'han referit únicament i exclusivament a la part relativa a la de camins; és a dir, per les rutes hi han passat gairebé de puntetes.

I tota la defensa de la llei ha pivotat sempre amb la mateixa idea, la necessitat de disposar d'un règim jurídic dels camins públics; el Sr. Jarabo ha parlat de dispersió normativa; el Sr. Gallardo ens ha dit que era necessari donar cobertura legal a qualsevol actuació que l'administració hagi de fer en relació amb els camins públics, també ha parlat de recuperació del patrimoni viari, defensa, conservació. I escolti, per a això no necessitam la llei, ja els ho vaig dir a la presa en consideració, els ho ha dit aquí també el Sr. Melià.

Però és que miri, tenen la Llei de patrimoni de les administracions públiques, tenen la Llei de patrimoni de la comunitat autònoma, tenen la Llei de règim local, també autonòmica, em permetran que els ho digui, article 128, prerrogatives de les entitats locals respecte dels seus béns: la d'investigar la situació dels que presumeixen de la seva propietat; la de recuperar per si mateix la possessió i ús en qualsevol moment, quan es tracti de béns del domini públic i en un determinat termini si són béns patrimonials; promoure i executar el deslligament; exercir la potestat sancionadora, el desnonament administratiu. Per què necessitam aquesta llei? Si necessitam qüestions molt més concretes de procediment passam al Reglament de béns de les entitats locals.

Dispersió normativa? Cap ni una. Foscor en la normativa? Cap ni una, està perfectament clarificada, l'administració fa molts d'anys que té els instruments per poder defensar el seu patrimoni, no només per poder, és que té l'obligació i el deure de fer-ho. Per tant, la finalitat d'aquesta llei no és establir el règim jurídic dels camins públics, és una altra, és una altra molt distinta, és facilitar a l'administració considerar que són públics camins que tal vegada no ho són, mitjançant la pura i simple incorporació a un inventari o a un catàleg, que és un instrument purament administratiu, que no fa prova de res, en detriment en molts casos de propietaris que hauran de litigar per poder recuperar el que realment és seu.

I vostè, Sr. Jarabo, avui ha moderat molt el seu discurs, no és avui el que era el de l'altre dia a la comissió, que ens va fer un discurs clarament bolivarià, en defensa d'aquesta llei, parlant d'usurpació d'aquests propietaris malèvols que han agafat aquests camins i hem de recuperar. Però, així i tot...

(Remor de veus)

... ens ha deixat qualche perla, és a dir, hem de tornar a tothom allò que és de tots. Bé, això serà així si el camí és públic de veres. Per què no ens han acceptat les esmenes que limitaven la utilització de les facultats i prerrogatives que contempla aquesta llei en aquells casos en què aquest caràcter públic consta de manera fefaent? No, no, no, perquè la finalitat real de la llei és la que els he dit, no és establir un règim jurídic dels camins públics perquè realment instruments ja els tenim i fa molt de temps d'això.

I per això em sorprèn també que el Sr. Castells em digui: bé, és que si aquests instruments ja existien, doncs no s'ha fet res fins ara. I ho farem ara, Sr. Castells, amb l'aprovació d'aquesta llei ho farem? És a dir, tenim un cos normatiu d'allò més ample, d'allò més important, d'allò més prolix i resulta que ara necessitam aquesta llei perquè els ajuntaments o els consells es posin en marxa per recuperar, suposadament, aquest patrimoni viari? No resulta molt creïble, sincerament.

Respecte del que ha dit el Sr. Jarabo, que el sector primari és un eix vertebrador d'aquesta llei; Sr. Jarabo, vostè s'ha llegit la llei que s'ha dictaminat i que es du avui a aprovació? Doncs, sembla que no, sembla que ni s'ha llegit la llei i per descomptat el que no s'ha llegit tampoc són les nostres esmenes que mantenim vives en aquest moment, perquè la proposta que va arribar aquí feia absolutament cas omís del sector primari, i les incorporacions que s'han fet al llarg de la tramitació què són mencions de tres o quatre articles? Perquè li record que totes les propostes que vàrem fer tant nosaltres, com Ciutadans, per donar un protagonisme real al sector primari i també un protagonisme real als propietaris, és a dir, a tota aquesta gent que suposadament, ha dit el Sr. Gallardo, que han parlat amb tothom, amb tothom que ha volgut parlar, llavors ho ha matisat, poca gent per descomptat, perquè també ha reconegut que la llei respon a unes reivindicacions de determinats sectors i determinades plataformes, però, per suposat, diàleg, participació i consens amb aquesta llei poca. Per tant, no digui que aquí el sector primari és protagonista, perquè no ho és gens, totes les esmenes que han anat dirigides a tenir-los presents han estat rebutjades.

Per tant, la llei, com bé va dir el Sr. Melià, molt afortunadament, en comissió, és un autèntic bunyol; nosaltres no la compartim en absolut i, per tant, no li donarem suport. I anunciam que si governam, evidentment el primer que farem serà derogar-la.

Quant a la disposició que se'ns ha plantejat la seva incorporació *in voce* aquí, dir que únicament suportarem la seva incorporació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Doncs, passam al torn de contrarèpliques, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, parlaré des d'aquí, Sr. President. En primer lloc, estariem a favor que es pogués tramitar i votar la proposta de transacció que fan des de MÉS per Mallorca.

Mantindrem també, que no ho hem dit abans, el nostre posicionament sobre les esmenes que queden vives encara d'aquesta llei.

I en resposta, principalment a la Sra. Perelló, que potser ha estat la més hostil amb la seva intervenció, jo insisteixo que aquesta llei no és un debat sobre les expropiacions o no expropiacions o quan es pot expropiar o no es pot expropiar, és sobre la defensa del nostre patrimoni i dels nostres camins públics i de les rutes senderistes a les quals sí que hem fet menció també durant la nostra intervenció, que són itineraris, simplement, itineraris.

(Remor de veus)

I aquí, aquí, crec que això és el que hem de defensar, i insistia abans que nosaltres en aquest Parlament hem de prioritzar tot això sobre altres qüestions, i no és un debat sobre expropiacions sí o expropiacions no, i crec que ho ha definit molt bé el Sr. Castells.

Allò del sector agrari, el sector agrari està espipellat per la llei, l'aparició del sector agrari s'ha incorporat durant la tramitació en ponència d'aquesta llei, però és que aquesta no és la llei agrària, és una llei de camins, simplement, per tant, el que correspongui a la llei agrària és a la llei agrària. Així com les expropiacions no són a aquesta llei, la llei del sòl també permet determinades expropiacions, no és aquesta llei la que inventa les expropiacions, per tant també, Sra. Perelló, que vostè és bona coneixedora de la nostra legislació, doncs aprengui que l'expropiació és un terme que està molt incorporat a la nostra legislació.

Que hi ha dubtes sobre els camins, com deia vostè, i que ara si s'inclou dins el catàleg un camí ja serà públic, no és així, no és així, miri també tots els membres del consell com negaven amb el seu cap, és clar que hi ha camins que són dubtosos probablement, d'acord, i s'ha de mirar, evidentment, però aquesta proposta és que, davant el dubte, aquest camí és privat, i nosaltres diem, escolti, no, escolti, no, s'ha de revisar evidentment i aquesta llei crec que dona garanties i eines, precisament als ajuntaments, perquè siguin ells els que ho puguin fer.

(Remor de veus)

Nosaltres ho tenim claríssim, per tant, sé que no donaran suport a aquesta llei. Insisteixo en què a qualque moment esper que la resta de consells que no s'han incorporat a aquesta llei ho puguin fer, perquè ens agradaria que aquesta llei fos completament balear, aquí coincidim amb El Pi, insisteixo, no hi ha hagut el consens possible; nosaltres, com a Podemos, a totes les illes on governam hem apostat perquè aquesta llei fos balear i donam el suport. No ha estat possible a algunes illes aconseguir aquest consens, esperem que en el futur es pugui obrir la possibilitat que totes les illes d'aquesta comunitat doncs estiguin emparades per l'àmbit territorial que correspondria a aquesta llei, que és evidentment de tota la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Doncs, torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Miquel Gallardo.

EL SR. GALLARDO I ESGLEAS:

Bé, jo també intervindrè des d'aquí. En primer lloc, voldria agrair als grups que han mostrat l'acord que es pugui, com a mínim, votar la proposta d'esmena *in voce* que he presentat, encara que queden grups que no s'han expressat en aquest sentit, però esperaré una resposta.

Pel que fa al tema dels plans especials que el Sr. Melià, reiteradament, sempre comenta, puc arribar a entendre l'escepticisme que mostra sempre que els plans especials no serveixen per a res, a cada llei que ens topam sempre és el mateix el que comenta, simplement el fet que es pressuposi que no s'han d'acomplir no implica que no s'hagin de fer i després s'hagin de fer acomplir. Per tant, nosaltres esperam que, una vegada aprovats, l'executiu executi i els tiri endavant.

El contrari d'això, abans no ho he pogut comentar, però em va sorprendre que hi hagués grups que votassin en contra que no es pogués presentar aquesta proposició de llei aquí, en aquest parlament, el Consell de Mallorca, igual que qualsevol altre consell, té capacitat legislativa i s'haurien de fer mirar el fet d'intentar que no arribàs aquesta llei d'aquesta forma.

Sobre el tema de l'harmonització, és un tema que entenc que hi hagi certa ironia a l'hora de dir que un partit sobiranista va a favor de l'harmonització, nosaltres anam a favor de l'harmonització dins l'illa de Mallorca, o sigui que hi hagi un criteri mínim de senyalística que tots els ajuntaments hagin d'acomplir, no pots passar per un poble amb un cartell de color groc, al següent, al cap de 500 metres serà verd, l'altre serà gros, l'altre serà petit, aquesta mínima harmonia no té res a veure amb el rerafons que el Sr. Diputat d'El Pi volia dir sobre altres temes.

I finalment, la llei, dieu, per una banda, que no serveix per defensar els camins públics, però, per altra banda, s'ha dit, avui

s'ha reiterat, que és una llei bolivariana que va a favor de l'expropiació; crec que queda més que clar que no va en aquests termes i el que s'intenta és regular.

I ja està. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gallardo. Doncs, torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, no volia acabar aquest debat sense fer referència a un tema, no diré que m'han xiulat les orelles perquè era aquí present, però, és clar, s'ha fet tanta referència a l'àmbit territorial, i jo no hi he pogut fer referència i és obvi que tothom, vostès hi han fet referència, amb el grup parlamentari ha tengut un cert protagonisme al tema de l'àmbit territorial, i jo voldria fer una reflexió sobre aquest tema. És a dir, hem de recordar d'on surt que tenguem una llei de Mallorca i Menorca, que realment reconec que és, com a mínim, xocant, que tinguem una llei per a Mallorca i Menorca, bé, perquè hi ha una iniciativa d'un consell insular, de Mallorca, que jo entenc que hagi plantejat una solució al problema o a la necessitat que ells havien detectat que faltava a Mallorca.

Què podrien haver proposat una llei per a totes les Illes Balears? Sí, però, escolti, l'autonomia política consisteix que cadascú que té un àmbit d'actuació o un àmbit de decisió decideix allò que creu convenient, i el Consell de Mallorca va proposar això per a Mallorca. I quan des del Consell de Menorca es va tenir notícia d'aquest fet, es va demanar que Menorca també hi fos inclosa.

Nosaltres, la nostra primera iniciativa, anava en la línia d'eixamplar-ho a tot l'àmbit territorial de les Illes Balears, que em semblava que era el coherent, perquè, em sembla que m'ha citat el Sr. Pericay a la seva primera intervenció, efectivament, tot i que crec que hi ha moltes realitats fàctiques i jurídiques que poden ser diferents a cadascuna de les Illes, en el tema del règim dels camins crec que no n'hi ha gaires, tot i que tenim una llei específica per a un camí, que és la Llei del Camí de Cavalls; és a dir, de vegades no només es fa una llei per a una illa, sinó que es pot arribar a fer una llei només per a un camí. Per tant, no és tan estrany el que fem, no és tan estrany el que fem.

Doncs, com deia, tot i que el nostre primer impuls era aixamplar-ho a tot l'àmbit de les Illes Balears, jo crec que, així com el Consell de Mallorca va tenir la seva iniciativa, el de Menorca també, si la resta de consells no l'han tinguda aquesta iniciativa, també hem de ser respectuosos. Hem estat respectuosos amb la voluntat del Consell de Mallorca, amb la voluntat del Consell de Menorca, doncs també crec que havíem de ser respectuosos amb la voluntat d'Eivissa i Formentera.

I sobre aquest tema vull també posar sobre la taula una contradicció del discurs de la Sra. Perelló, la Sra. Perelló ha dit que això era un nyap, això de què només hi hagués una llei per a Mallorca i Menorca, ho ha dit, ha dit que era un element que ja demostrava de què anava la llei, només amb això ja per a vostè ja es demostra que aquesta llei és un desastre. I per què no va votar a favor de les esmenes del Sr. Melià, que proposaven que la llei fos per a Illes Balears? Eh, és clar, perquè aquí s'ha de dir que el PP va votar en contra que la llei fos d'àmbit de les Illes Balears, per tant, a mi em sembla que vostè no té dret a dir que és un nyap que aquesta llei sigui de Mallorca i Menorca, perquè si vostè realment considerava això havia d'haver votat a favor de les esmenes d'El Pi, que proposaven eixamplar l'àmbit de la llei...

(Remor de veus)

..., el nivell a tot el conjunt de les Illes Balears, perquè és molt fàcil després venir aquí i criticar-ho tot, quan tal vegada en el debat de la llei no s'ha tingut una actitud coherent amb el que després es diu aquí.

En definitiva, jo crec que aquesta llei té moltes coses bones i a mi m'agradaria que vostès em diguessin si és bo o dolent que hi hagi un catàleg i que sigui obligatori que hi hagi aquest catàleg de camins; si és bo o dolent que pugui haver-hi una acció pública per recuperar el patrimoni; si és bo o dolent que hi hagi uns instruments d'ordenació d'aquesta realitat; és a dir, estan d'acord amb mi o no amb la meua primera intervenció que els camins són importants, que és una realitat important, cada vegada més important? I que no ens dediquem a regular les coses que són socialment importants? Doncs, aquesta ho és i l'havíem de regular.

O és important que, per exemple, algun detall, em sembla que va ser una aportació del Sr. Borràs, que diguem que no es pot tancar lateralment un camí amb un somier, com n'hi ha tants? No, sí, vostè pot riure, però és que, és clar, és que el paisatge ens competeix a tots. Evidentment, Sr. Lafuente, per si no s'ha llegit la llei, no parla de somiers, això del somier ho dic jo, perquè m'entengui.

(Algunes rialles i remor de veus)

En definitiva, jo crec que tots aquests elements són importants, també veig una incoherència amb el discurs de dir això ja es podia fer; bé, doncs si es podia fer no sé per què estan en contra del que diu la llei, serà que diu coses que abans no es podien fer, perquè, si no, no hi estarien en contra, hi estarien a favor, com suposo que està a favor de tota aquestes lleis que ens ha citat.

Per tant, crec que aquesta llei té moltes coses bones, té coses diferents i innovadores respecte del que hi ha i hi havia, i, per això, reiterem el nostre vot contrari a les esmenes i el vot favorable a l'articulat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Si em permet intervendré des d'aquí, ja que no vaig anar a Harvard, crec que en tindrè prou a intervenir des de l'escó, no vaig anar a Harvard perquè mon pare no s'ho podia permetre, perquè és una propietat privada i perquè mon pare, a més, era partidari de l'educació pública, iestic convençut que l'educació pública d'aquest país és tan bona o més que la de Harvard, i de franc, i de franc, cada vegada més de franc, gràcies a aquest govern.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Prou més de franc que a Harvard, Sr. Melià, i aquest govern ha abaixat les taxes.

(Se sent el Sr. Melià i Ques de fons de manera inintel·ligible i remor de veus)

Eestic una mica despistat, Sr. Melià, perquè ja no sé si la llei és veneçolana o bolivariana, crec que haurien d'arribar a un acord la Sra. Perelló i el Sr. Company.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

EL SR. BORRÀS I BARBER:

En tot cas, crec que és una bona llei i serà una molt bona llei per a Mallorca i per a Menorca.

I és cert, la llei no inventa cap mecanisme ni quan parla de camins ni quan parla de rutes senderistes per intervenir en la propietat privada, no inventa cap mecanisme que ja no estigui previst a les lleis; perquè així com les lleis permeten el sistema expropiatori per a un camí, també ho admeten a la part de rutes senderistes, sí, Sra. Perelló, és exactament igual; si un alcalde o el consell insular considera que és d'interès general, declara d'utilitat pública aquella ruta, els tribunals hauran de decidir en últim extrem, i serà un procés legal reglat, com qualsevol procés, exactament igual.

(Remor de veus)

El que passa és que, és clar, si pensam que tindrà raó, tenim la prevenció que tindrà raó la propietat privada i l'interès privat és més important que l'interès públic, si defensam primer l'interès privat que l'interès públic, evidentment podem entendre l'argument de la Sra. Perelló, però si pensam que la defensa de l'interès col·lectiu està per davant d'aquest interès particular, de manera motivada, raonada i justificada, i amb la intervenció judicial, si és necessari, es pot perfectament expropiar per a una ruta senderista i no passa

res. I continuarem essent mallorquins o menorquins, no serem veneçolans per açò.

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor. Continui, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Miri, per cert, com que hi havia dubtes sobre les fonts que eren al costat del camí, vam estar d'acord a suprimir les fonts, el Sr. Melià se'n recordarà, quan parlàvem dels elements que hi havia devora els camins, perquè no tant hem fet cas omís a totes les peticions que s'han fet des dels grups de l'oposició. Jo puc entendre que els grups de l'oposició pensen que si haguéssim acceptat les seves esmenes, la llei seria millor, evidentment, si no, no les haurien fetes, és legítim que ho pensin. El mateix problema tenen moltes mares pensant que els seus fills són els més llests de l'escola. Però cadascú ho veu des de l'òptica ideològica, des dels seus principis i entenem que des de l'interès general de Mallorca i de Menorca, és molt interessant disposar d'una llei de camins, que recollint aspectes legals que ja permetien altres lleis, perquè -parèntesi- moltes vegades, aquí ens passa a moltes lleis que partits que ara es queixen d'açò, volen incorporar determinades lleis, perquè quedi més clar que es pot fer, arguments d'altres lleis, (...) d'altres lleis. I ara aquí resulta que l'argument és el contrari. Bé, quan ens va bé ens, ens va bé i quan ens va malament, intentam tenir raó.

Açò ens passa a tots, però en tot cas, Sra. Perelló, si governen ja derogaran la llei, però estic segur que durant molts d'anys els ciutadans de Mallorca i de Menorca caminaran per camins públics i rutes senderistes emparades per aquesta llei, perquè tot allò que vostès diuen que faran, difícilment ho podran fer. Primera perquè no governaran i segona, perquè encara que governessin no gosarien tocar aquesta llei perquè és una llei bona per a Mallorca i per a Menorca.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Doncs abans de passar a les votacions, l'esmena que ha proposat el Sr. Gallardo *in voce*, algun diputat o diputada s'hi oposa? Hi estau totes i tots d'acord? Perdó...

(*Remor de veus*)

Que s'incorpori al text.

EL SR. MELIÀ I QUES:

President, nosaltres estariem d'acord sempre que posés "termini màxim", com li he indicat a la lletrada i que posés

"entrada en vigor d'aquesta llei", que a la lectura del Sr. Gallardo no ho ha dit.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gallardo.

EL SR. GALLARDO I ESGLEAS:

Sí, sí, són dos canvis que s'hi poden afegir.

EL SR. PRESIDENT:

Algun diputat o alguna diputada s'hi oposa, hi ha unanimitat? Sí, doncs s'incorpora al text.

Acabat el debat de les esmenes passam a les votacions. Esmenes de modificar diferents articles de la proposició de llei.

Esmenes a l'article 1. Si cap grup no demana votació separada, passam a la votació de la 9436 i 9438/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

4 vots a favor, 44 en contra i 1 abstenció.

Passam a la votació de les esmenes a l'article 2, la 9281/18 de Mixt, Ciutadans. Votam.

23 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Passam a l'esmena 9439/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

5 vots a favor, 45 en contra i 1 abstenció.

La 9440/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

3 vots a favor, 46 en contra i 2 abstencions.

Passam a les esmenes a la denominació del títol II. La 9266/18 de Mixt, Ciutadans. Votam.

5 vots a favor, 44 en contra i 2 abstencions.

La 9441/18 d'El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

5 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

Esmenes a l'article 3, 9442/18 d'El Pi. Votam.

5 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

La 9443 d'El Pi. Votam.

21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

La 9446 d'El Pi. Votam.

3 vots a favor, 30 en contra i 18 abstencions.	5 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.
Passam a les esmenes a l'article 4. Si cap grup no demana votació separada, la 9448, 9449 i 9451/18 d'El Pi. Votam.	Esmenes a l'article 8.
3 vots a favor, 30 en contra i 18 abstencions.	La 9285/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
La 9450/18 d'El Pi. Votam.	18 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.
5 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.	Si cap grup no demana votació separada, passam a la votació de la RGE núm. 9460 i 9461/18 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.
La 9559 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.
18 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.	Passam a la votació de la 9664/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
Passam a les esmenes a l'article 5. Si cap grup no demana votació separada, passam a la 9452 i 9454/18 del Grup Parlamentari El Pi i la 9560/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.
EL SR. PERICAY I HOSTA:	Esmenes a l'article 9. Si cap grup no demana votació separada, passam a la RGE núm. 9286 i 9287/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
Sr. President, crec que se n'ha botat una, com a mínim al full de seguiment, una que era nostra.	18 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.
EL SR. PRESIDENT:	Passam, si cap grup no demana votació separada a la 9565 i 9566 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
Té raó, me n'he botada una. Tornam repetir la votació.	18 vots a favor; 30 en contra i 3 abstencions.
Les esmenes 9253/18, 9452 i 9254/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. I després hi hauria la...	Passam a la votació de l'esmena 9567/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
No, m'he equivocat.	16 vots a favor; 30 en contra i 5 abstencions.
La RGE núm. 9283/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans i la RGE núm. 9452 i 9254/18 del Grup Parlamentari El Pi i la 9560/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	Passam a les esmenes de l'article 10. Si ningú no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes 9288 i 9289/18 de Mixt, Ciutadans. Votam.
21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.	18 vots a favor; 28 en contra i 5 abstencions.
Passam a la votació de l'esmena 9453/18 d'El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.	La 9465/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
5 vots a favor, 44 en contra i 2 abstencions.	3 vots a favor; 30 en contra i 18 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 6.	La 9568/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
La 9284/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.	21 vots a favor; 28 en contra i 2 abstencions.
21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.	Passam a les esmenes a l'article 11. Si ningú no demana votació separada, votació de les esmenes 9466 i 9467/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
Passam, si cap grup no demana votació separada, a les esmenes 9456/18 del Grup Parlamentari El Pi i RGE núm. 9568, 9562/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.	3 vots a favor; 46 en contra i 2 abstencions.
21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.	La 9570/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
Passam a la votació de l'esmena 9458/18 d'El Pi. Votam.	18 vots a favor; 30 en contra i 3 abstencions.

- La 9571/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
16 vots a favor; 30 en contra i 5 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 12. La 9461/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 46 en contra i 2 abstencions.
La 9573/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
16 vots a favor; 30 en contra i 5 abstencions.
La 9574/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
21 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.
Passam a les esmenes a l'article 13. La 9470/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
19 vots a favor; 30 en contra i 2 abstencions.
Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta de les 9576 i 9577/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
16 vots a favor; 30 en contra i 5 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 15. La 9473/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
5 vots a favor; 44 en contra i 2 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 16. Si ningú no demana votació separada, votació conjunta de la 9474, 9475, 9476 i 9477/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 46 en contra i 2 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 18. La 9481 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
5 vots a favor; 30 en contra i 16 abstencions.
La 9482/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 29 en contra i 18 abstencions.
La 9579/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
18 vots a favor; 30 en contra i 3 abstencions.
Esmenes a l'article 22. La 9581/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
21 vots a favor; 28 en contra i 2 abstencions.
Esmenes a l'article 23. La 9487/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 30 en contra i 18 abstencions.
- Passam a les esmenes a l'article 24. La 9488/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 30 en contra i 18 abstencions.
Passam a la votació de les esmenes a l'article 25. La 9489/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 30 en contra i 18 abstencions.
Esmenes a l'article 26. La 9271/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
18 vots a favor; 33 en contra i cap abstenció.
La 9272/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
18 vots a favor; 30 en contra i 3 abstencions.
La 9490/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 32 en contra i 16 abstencions.
La 9491/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 30 en contra i 18 abstencions.
La 9584/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
21 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.
Passam a les esmenes a l'article 27. La nou mil dos-cents quaranta..., 2273/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
2 vots a favor; 30 en contra i 19 abstencions.
Si cap grup no demana votació separada, passam a la votació de les 9492 i 9493/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 32 en contra i 14 abstencions.
La 9585/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.
17 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.
Passam a les esmenes a l'article 28. Si cap grup no demana votació separada passam a la votació de les 9274 i 9275/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.
7 vots a favor; 28 en contra i 16 abstencions.
Esmenes a l'article 29. La 9494/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.
3 vots a favor; 46 en contra i 2 abstencions.
La 9628/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

<p>21 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.</p> <p>Passam a les esmenes a l'article 31. Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta de les 9495 i 9496/18 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i les 9588 i 9589/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>	<p>5 vots a favor, 43 en contra i 3 abstencions.</p> <p>La 9508/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.</p> <p>3 vots a favor, 30 en contra i 18 abstencions.</p> <p>Si cap grup demana votació separada, passam a la 9599 i 9600/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>
<p>21 vots a favor; 28 en contra i 2 abstencions.</p> <p>Passam a les esmenes a l'article 35. La 9499/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.</p>	<p>16 vots a favor, 30 en contra i 5 abstencions.</p> <p>Passam a la votació de l'esmena 9601/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>
<p>19 vots a favor; 30 en contra i 2 abstencions.</p> <p>Passam a la 9590/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>	<p>16 vots a favor, 30 en contra i 5 abstencions.</p> <p>Esmenes a l'article 42. La 9513/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.</p>
<p>21 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.</p> <p>Passam a les esmenes a l'article 36. La 9591/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>	<p>3 vots a favor, 30 en contra i 18 abstencions.</p> <p>La 9602/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>
<p>18 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.</p> <p>Esmenes a l'article 37. La 9277/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.</p>	<p>18 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.</p> <p>La 9603/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>
<p>2 vots a favor, 33 en contra i 16 abstencions.</p> <p>Si cap grup demana votació separada, votació conjunta de la 9593 i 9594/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>	<p>21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.</p> <p>Esmenes a l'article 43. La 9515/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.</p>
<p>19 vots a favor, 30 en contra i 2 abstencions.</p> <p>Esmena a l'article 39. La 9278/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.</p>	<p>3 vots a favor, 30 en contra i 18 abstencions.</p> <p>Si cap grup demana votació separada, votació de la 9604 i 9605/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>
<p>21 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció.</p> <p>Passam a la votació de les esmenes a la denominació del títol III.</p>	<p>18 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.</p> <p>Esmenes a l'article 45. La 9261/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.</p>
<p>Votació de l'esmena 9267/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.</p>	<p>20 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.</p> <p>La 9269/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.</p>
<p>21 vots a favor, 28 en contra i 2 abstencions.</p> <p>Esmenes a l'article 40. La 9518 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.</p>	<p>5 vots a favor, 30 en contra i 16 abstencions.</p> <p>La 9280/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.</p>
<p>19 vots a favor, 30 en contra i 2 abstencions.</p> <p>La 9597/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.</p>	<p>18 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.</p> <p>Passam a les esmenes a l'article 46. La 9519/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.</p>
<p>18 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.</p> <p>Esmenes a l'article 41. La 9502/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.</p>	<p>5 vots a favor, 30 en contra i 16 abstencions.</p>

Esmenes a l'article 48. La 9521/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

5 vots a favor, 30 en contra i 16 abstencions.

Esmenes a l'article 49. Si cap grup demana votació separada, votació conjunta de la 9262/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, de la 9522/18 del Grup Parlamentari El Pi, i de la 9607 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

La 9263/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

18 vots a favor, 29 en contra i 3 abstencions.

Esmenes a l'article 50. Si cap grup demana votació separada, la 9523 i 9524/18 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

3 vots a favor, 45 en contra i 2 abstencions.

La 9525/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

5 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

Si cap grup demana votació separada, la 9608, 9609, 9610, 9611 i 9612/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.

Esmenes a l'article 51. Si cap grup demana votació separada, la 9613, 9614 i 9617/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor, 29 en contra i 3 abstencions.

La 9615/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

22 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

La 9616/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

16 vots a favor, 30 en contra i 5 abstencions.

Passam a les esmenes a l'article 56. La 9538/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

5 vots a favor, 44 en contra i 2 abstencions.

Esmenes a l'article 57. La 9264/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

4 vots a favor, 31 en contra i 16 abstencions.

La 9539/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

21 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Esmenes a l'article 58. La 9265/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor, 33 en contra i 16 abstencions.

Votació de l'esmena 9541/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

19 vots a favor, 30 en contra i 2 abstencions.

Esmenes a l'article 62. La 9618/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.

Esmenes a la disposició addicional primera. La 8653/18 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.

1 vot a favor, 24 en contra i 26 abstencions.

Si cap grup demana votació separada, la 9544 i 9545, 9546 i 9547/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

5 vots a favor, 30 en contra i 16 abstencions.

La 9626/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.

La 9627/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

16 vots a favor, 33 en contra i 2 abstencions.

Esmenes a la disposició addicional segona. La 9548/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

5 vots a favor; 46 en contra i cap abstenció.

Esmenes a la disposició addicional tercera. La 9549/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

5 vots a favor; 30 en contra i 16 abstencions.

Esmenes a la disposició addicional cinquena. La 9620/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 30 en contra i 3 abstencions.

(Remor de veus)

Esmenes a la disposició transitòria tercera. La 9270/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 49 en contra i cap abstenció.

La 9554/18 del Grup Parlamentari El Pi. Votam.

20 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

La 9622/18 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

18 vots a favor; 33 en contra i cap abstenció.	Votació de l'article 3. Votam.
Esmenes a l'exposició de motius. La 9124/18 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
Cap vot a favor; 46 en contra i 5 abstencions.	Votació de l'article 4. Votam.
La 9294/18 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
20 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.	Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 12 i 29. Votam.
Silenci, per favor.	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
Finalment passarem a la votació de l'articulat de la proposició de llei. En primer lloc votarem els articles als quals es mantenen esmenes.	Votació de l'article 5. Votam.
Votació de l'article 1. Votam.	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
<i>(Remor de veus)</i>	Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 6, 8, 9, 10, 26 i 27 i de la disposició transitòria tercera. Votam.
28 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
Votació de l'article 2. Votam.	Votació de l'article 11. Votam.
29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta...	Si cap grup demana votació separada, votació conjunta dels articles 13, 18, 41 i 42. Votam.
EL SR. PERICAY I HOSTA:	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
President,...	Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 15, 16, 24 i 25. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
Sí, Sr. Pericay.	Article vint-i-i..., 22, article 22. Votam.
EL SR. PERICAY I HOSTA:	29 vots a favor; 19 en contra i 3 abstencions.
Votació separada, per favor, gràcies... L'exposició de motius apart.	Article 23. Votam.
<i>(Remor de veus)</i>	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
EL SR. PRESIDENT:	Article 28. Votam.
Passam a la votació conjunta de les denominacions dels títols II i III. Votam.	29 vots a favor; 19 en contra i 3 abstencions.
<i>(Remor de veus)</i>	Si cap grup no demana votació separada, articles 31 i 49. Votam.
29 vots a favor; 20 en contra i 2 abstencions.	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
I ara passam a la votació de la denominació de l'exposició de motius. Votam.	Si cap grup no demana votació separada, votació dels articles 39, 45 i la disposició addicional tercera. Votam.
<i>(Remor de veus)</i>	29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.
29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.	

Si cap grup no demana votació separada, votació dels articles 35, 40, 43, 50, 51 i 57 i de la disposició addicional primera. Votam.

29 vots a favor; 21 en contra i 1 abstenció.

Votació de l'article 36. Votam.

27 vots a favor; 23 en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 37. Votam.

29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, articles 46 i 48. Votam.

29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 56 i de la disposició addicional segona. Votam.

29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.

Article 58. Votam.

29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, articles 62 i disposició addicional cinquena. Votam.

29 vots a favor; 19 en contra i 3 abstencions.

Finalment votarem els articles als quals no es mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada, votació del sumari de la proposició de llei, dels articles 38, 44, 47, 59 i de la disposició addicional quarta. Votam.

29 vots a favor; 19 en contra i 3 abstencions.

Votació de l'article 78. Votam.

29 vots a favor; 19 en contra i 3 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada, articles 14, 17, 19, 20, 21 i 30. Votam.

32 vots a favor; 19 en contra i cap abstenció.

Article 33. Votam.

32 vots a favor; 19 en contra i cap abstenció.

Article 34. Votam.

29 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, article 55 i de la disposició final primera. Votam.

32 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Votació article 61. Votam.

29 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

Article 66. Votam.

32 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, passam a la votació de la disposició addicional setena i de la disposició final segona. Votam.

32 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Disposició addicional sisena. Votam.

32 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Passam a la disposició addicional setena bis. Votam.

31 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de la disposició addicional setena ter. Votam.

31 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Doncs, s'entén incorporada la disposició addicional setena *quater* per unanimitat de la cambra.

Passam a la següent votació, si cap grup no demana votació separada, votació conjunta de la disposició transitòria primera amb l'annex tercer. Votam.

29 vots a favor, 19 en contra i 3 abstencions.

Disposició transitòria segona. Votam.

29 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

Disposició final primera. Votam.

32 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Votació de l'annex 1. Votam.

32 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Votació de l'annex 2. Votam.

31 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Doncs, si cap grup no demana votació separada, votació conjunta del títol de la proposició; de les denominacions del títol I; dels capítols I i II del títol II, de l'article 18 bis, de les denominacions del capítol III i IV del títol II; de les denominacions de les seccions I, II, III i del capítol IV del títol II, del capítol V del títol II, de l'article 32, de les

denominacions del capítol VI del títol II; dels capítols I, II i del títol III, dels articles 52 i 53 de la denominació del capítol III, i del títol III de l'article 54; denominació del títol IV, de l'article 60, 63, 64 i 65. Votam.

32 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Doncs, es faculta els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de camins públics i rutes senderistes de Mallorca i Menorca.

(Alguns aplaudiments)

VII. Compareixença del conseller de Territori, Energia i Mobilitat del Govern de les Illes Balears, per tal de donar compliment a la Proposició no de llei RGE núm. 2154/18, relativa a la bonificació del transport interinsular de mercaderies (escrit RGE núm. 13643/18, presentat pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca).

Passam al setè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller de Territori, Energia i Mobilitat del Govern de les Illes Balears per tal de donar compliment a la Proposició no de llei RGE núm. 2154/18, relativa a la bonificació del transport interinsular de mercaderies, escrit RGE núm. 13643/18, presentat pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

Intervenció per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bona tarda, Sr. Conseller. Em sap molt de greu que aquesta compareixença caigui en aquesta hora, però som el primer damnificat.

Hem demanat aquesta compareixença, Sr. Conseller, perquè, com vostè sap, el 13 de març de 2018 vàrem aprovar una proposició no de llei en què instàvem el Govern a prendre determinades mesures a favor de les compensacions per al transport interinsular de mercaderies, concretament la resolució que vàrem aprovar tenia tres punts: en el primer instàvem el Govern a incloure aquest tema en la negociació que en aquell moment es tenia del règim especial de Balears, situem-nos en aquella situació, estàvem al març de 2018 i el gener de 2018 la seva companya de gabinet, la Sra. Cladera, havia anunciat que l'acord amb el Govern, en aquell moment en mans del Partit Popular, per tenir un nou règim especial de Balears era imminent...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... nosaltres vàrem considerar que el tràfic interinsular de mercaderies no estava contemplat de la forma adequada i prou explícita en la negociació que en aquells moments es portava a terme, vostè recordarà que hi havia una plataforma reivindicativa, és a dir, hi havia un document que havia elaborat el Govern d'acord amb la societat civil on hi havia les reclamacions, les reivindicacions de tots i cadascun dels temes que volíem que estiguessin en el règim especial de les Illes Balears, i aquest tema hi quedava de forma molt difusa i, per tant, nosaltres vàrem reclamar que aquest tema hi fos de forma més explícita.

Aquest punt es va aprovar amb la unanimitat de la cambra i, a més, es va afegir una esmena del diputat Borràs, del Sr. Damià Borràs, per tant, hi havia una consciència molt, crec, important i un gran acord per part de tots els grups a demanar al Govern que parés especial atenció a aquest punt.

En segon lloc, hi havia un segon punt en aquesta proposició no de llei en què instàvem el Govern que, amb independència de les negociacions que es tenien en aquell moment, reclamés de forma vigorosa a l'Estat el desplegament reglamentari de la compensació dels costos al transport insular de mercaderies. És a dir, que instés el Govern de l'Estat a complir la pròpia llei reguladora del règim especial de Balears. Aquest mateix matí la presidenta hi ha fet referència, em sembla que era una resposta a la pregunta del Sr. Font, no?, la presidenta li deia, "fa vint anys que tenim règim especial de Balears", doncs, precisament nosaltres dèiem, home, si fa vint anys que s'està incomplint aquesta llei estaria bé que el Govern fos bel·ligerant amb aquest tema.

Clar, jo record que quan vaig presentar aquesta proposició no de llei tenia por que d'alguna manera vostès pensessin que això era les engrunes, que el tràfic interinsular de mercaderies eren les engrunes, estaven negociant temes tan importants, tants punts hi havia en el que nosaltres estàvem negociant amb l'Estat que jo els venia amb aquestes engrunes del tràfic interinsular de mercaderies, però clar, atès el que tenim sobre la taula tal vegada no són tantes engrunes i tal vegada l'argument que jo utilitzava en aquell moment per cridar l'atenció sobre aquest punt, que pot semblar molt poc important al règim especial de Balears, era dir, home, Sr. Conseller, si nosaltres no reclamem que es compleixi el que ja ens han donat, com o amb quina autoritat anirem a reclamar coses noves?

Per tant, aquí nosaltres érem partidaris d'instar el Govern que fes aquesta reclamació i jo d'alguna manera el que li reclamaria és, això s'ha fet?, ens hem adreçat al Govern de l'Estat amb independència del procés de negociació de l'actual REIB perquè es compleixi el de fa vint anys?, s'ha fet? I si s'ha fet, com s'ha fet? Aquí també amb una esmena del Sr. Borràs, precisament, vàrem dir que s'havia d'aprofitar la revisió que en aquell moment s'estava fent del Reial Decret 1034/99 que, com vostè sap, és el reial decret que regula les compensacions al transport marítim i aeri de mercaderies, amb origen o destinació a les Illes Balears. En aquells moments s'estava

modificant, ens pot dir alguna cosa de com està aquest tema, perquè clar, amb el canvi de govern aquest tema va quedar aturat. S'ha instat el Govern a modificar-lo d'una vegada per totes? Perquè aquesta tramitació, pel que jo sé, ha quedat aturada.

Aprofito per dir-li, Sr. Conseller, ja em perdonarà, estaria molt bé que vostè informés als grups parlamentaris de totes aquestes qüestions, perquè sense anar més lluny el mes de març, vostè va comparèixer a la Comissió d'Economia, però, estic parlant del mes de març del 2016, per parlar-nos de la tarifa plana entre illes i arran d'això jo li vaig fer una pregunta fa poc temps, des del mes de març vostès tenen una resposta de la Comissió Europea sobre aquest tema, jo li ho he demanat per sol·licitud de documentació, s'ha exhaurit el termini i encara no la m'han donada. Aleshores jo penso que aquests temes que són de tant d'interès, que en parlem tant aquí al Parlament, tota la informació que el Govern tinguis, el lògic crec seria que la compartís amb els grups parlamentaris. Si a més a més un grup parlamentari li ha demanat una sol·licitud de documentació, que en teoria vostè en 20 dies l'hauria d'haver respost i en portem 30 i tants i no s'ha respost.

Jo no tindrè més remei que demanar l'empara de la Presidència perquè el Govern em faci coneixedor d'aquest document, del qual l'únic que conec és allò que vostè em va explicar a una pregunta oral que li vaig fer fa dues o tres setmanes. Perdoni, perquè aquest tema no forma part d'aquesta compareixença, però sí que forma part de la reclamació de major transparència sobre, o tal vegada és que no s'ha fet res i no tenim cap resposta del Govern i per això vostè no ens ha dit res. Però clar, jo he hagut de demanar aquesta compareixença perquè jo no tinc cap retorn de tot el tema que nosaltres vam reclamar-hi o vam acordar en aquest Parlament.

I finalment en el tercer punt demanàvem també que s'estudiés la viabilitat de reclamar jurisdiccionalment, que nosaltres ja vèiem que era un tema complicat, però creïem que, ja que hi ha una llei i aquesta llei s'està incomplint, home!, tant els particulars com l'administració quan una llei s'està incomplint, anem a l'administració de justícia perquè es facin complir les lleis. Sé que és un tema complicat, sé que és un tema que només es pot fer si anem de la mà del sector. Per tant, aquí també hi havia un element important que era anar a parlar amb el sector, a veure quin interès té el sector en açò i si teníem resposta de si realment s'han fet aquests estudis de viabilitat, o no s'ha fet.

Per tant, en resum m'agradaria que m'expliqués amb quines mesures el Govern s'ha implicat amb el compliment d'aquesta proposició no de llei i si tenim respostes i quines perspectives hi ha perquè es resolgui aquest tema.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Intervenció del conseller de Territori, Energia i Mobilitat per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Castells, faltaria més que no donem resposta als dubtes que vostè planteja. Crec que la necessitat de la millora de les compensacions de la insularitat ha estat una constant en aquest govern, crec que hem fet a més a més molta feina i que a diferència de moltes altres legislatures, en aquesta s'han fet avanços clars i prou evidents en la millora de la competitivitat en matèria de transport, bé sigui de persones, bé sigui de mercaderies.

Permeti'm que en la part de persones, perquè crec que de vegades donam les coses com a molt òbvies, que puguem fer un poc de recordatori del que ha suposat aquesta legislatura, del començament al final. La més destacada evidentment és la pujada del descompte de resident, tant en transport aeri com en transport marítim, tant en les connexions entre illes, com en les connexions amb la península. I en aquests moments ara podem volar entre illes per 15 euros, ens podem entre un Ciutadella-Alcúdia per 10 euros, o podem fer un Menorca-Madrid per 30 euros. Aquesta és la realitat que fa tres anys no era possible, era impossible i que resulta un bot cap endavant, que em permetrà que el posem en consideració.

Un altre exemple d'açò seria quant a la feina feta, la simplificació en els tràmits administratius. I vostè recordarà que tampoc no fa tant de temps que per viatjar havia de mostrar el certificat de resident o que els propis grups quan s'havien de desplaçar, tenien vertaders problemes en l'aplicació del descompte de resident i en aquests moments a dia d'avui són qüestions que també han estat resoltes i on el Govern d'aquestes illes hi ha treballat intensament, no sense cedir tenir competències, però que evidentment tot aquest esforç i aquesta pressió ha estat capaç de donar resultats.

Aquests són avanços inqüestionables i és cert, estam davant d'una nova situació, on també surten els espavilats de torn, que intenten aprofitar-se. Ho està fent Vueling quan resulta que decideix absorbir part del 75% de descompte, ho està fent Air Nostrum quan decideix abaixar part de la qualitat del servei i, per tant, ara haurem d'avançar per tal d'evitar que açò es cronifiqui i per tant, deixi de tenir efecte. Però hi ha un canvi respecte del que hi havia a principi de legislatura.

I per corregir, i per evitar aquesta planificació de determinades postures d'algunes companyies, també hem fet propostes molt concretes. Hem demanat al Govern d'Espanya que el preu de referència als entre illes passi de 90 euros a 60 euros, per evitar precisament el sostre. Hem demanat fixar un preu de referència en tots els vols amb la península, una OSP oberta, que ja li explicava també l'altre dia. Hem denunciat davant d'AESA (Aviació Civil), o la CNMC, el fet de què preus, qualitats, serveis, seguretat en alguns casos està en entredit. I tot açò ho debatíem divendres passat amb el

ministre Ávalos, allà on ell també agafava el compromís i el feia públic, precisament de vetllar per a cada una d'aquestes coses.

Per tant sí, sí que hem fet feina i jo crec que sí, també hem vist resultats. I, per tant, aquesta legislatura no serà una legislatura en blanc, tot el contrari, serà una legislatura on hi haurà hagut contingut en matèria de connectivitat, cosa que no haurem vist en moltes altres legislatures. Açò quant a la part de transport de persones.

I amb la part de mercaderies què hem fet me demanava vostè i cap on hem orientat els esforços i quin plantejament hi ha hagut entorn a la proposició no de llei. La feina cap on ha centrat el Govern ha estat incrementar les ajudes en el transport de mercaderies, primera qüestió, incrementar el percentatge d'ajudes al transport de mercaderies. La segona, fer possible que aquestes ajudes no es vegin afectades per la regla de *minimis*. I la tercera que es pugui veure com aquestes bonificacions s'apliquen a totes les matèries necessàries del sector industrial, tant per a importacions com per a exportacions, bé sigui en matèria prima, o bé sigui en productes manufacturats.

Aquest plantejament idò, l'estratègia de negociació de tot açò, de tot açò, l'hem feta i l'hem compartida en tot moment amb els sectors econòmics, amb els dos cercles d'economia, el de Mallorca i el de Menorca i ho sap vostè perfectament, perquè hi ha hagut una relació constant i molt fluïda per definir les estratègies i les hem fetes amb CAEB i PIME i Cambra de Comerç, tota aquesta estratègia per aconseguir precisament açò. No hem fet, per tant, res que hagi sortit d'iniciativa pròpia de govern, al marge dels mateixos implicats, sinó que ho hem fet conjuntament amb ells i ha donat algun resultat. La primera d'elles recordarà vostè, dins aquesta legislatura es produeix un increment en les ajudes en el transport de mercaderies, del 30 passam al 65% quant a les ajudes al pagament del cost dels nolis. I quan açò és una realitat els empresaris també ens ho diuen, però açò no és suficient, perquè nosaltres tenim una regla de *minimis* que ens impedeix precisament que la gent pugui acabar cobrant el 60% d'aquestes ajudes.

I aquest és el vertader cavall de batalla, ens diuen els empresaris, ens diuen els cercles d'economia, és cap aquí cap on hem d'empènyer. Ens demanen al Govern que fem els esforços per fer possible la rompuda de la regla de *minimis*, perquè si no és d'aplicació a les Illes Balears, llavors immediatament podran cobrar aquests percentatges i açò és el que feim i feim reunió amb el secretari d'Estat i amb la secretària general de Transports del Govern d'Espanya, amb tots els agents econòmics, amb els cercles d'economia i d'allà surt un compromís clar del Govern d'Espanya. Primera, el Govern d'Espanya es compromet a plantejar davant d'Europa la modificació del decret de *minimis*, per tal que no sigui d'aplicació a les Illes Balears i açò ja ho ha fet de manera formal, per escrit. Però açò tardarà tres anys, perquè la tramitació d'una modificació d'aquest tipus és llarga i feim un segon plantejament de manera conjunta amb tots els empresaris, i els deim, vos demanam, Govern d'Espanya que

mentrestant cerqueu una fórmula per fer possible que ja l'any que ve el 2019, no sigui d'aplicació la regla de *minimis*, que s'excepcioni de manera extraordinària l'aplicació d'aquest decret, i açò és possible.

Què ens demana el Govern d'Espanya? Ens demana el Govern d'Espanya, però ens heu de justificar vosaltres que aquesta és una necessitat real, us demanam un estudi que faci possible açò. I fa dues setmanes la Cambra de Comerç es va encarregar de fer aquest estudi i aquest estudi era presentat al Govern d'Espanya, ja de manera formal, per tal que a partir d'aquí ja pugui fer possible la sol·licitud que garanteixi que dins el 2019 aquest no sigui d'aplicació, per tant, de manera excepcional aquesta regla de *minimis*.

I mentre hem fet tot açò, en paral·lel, la consellera d'Hisenda ha treballat per incorporar precisament aquestes ajudes dins el Règim Especial per a Balears, sempre evidentment amb la condició que Europa permetrà que no s'apliqui la regla de *minimis*. Som ara en aquests moments, aquest és el plantejament cap on el Govern ha orientat els esforços i els ha orientat a partir dels acords i els plantejaments que hem fet amb els Cercles d'Economia de Mallorca i de Menorca, amb la Cambra de Comerç de Mallorca, amb CAEB i amb PIME de Balears.

I mentrestant el Govern d'Espanya modificava, tramita, perquè encara no l'ha modificat, el Reial Decret 1034/99 sobre la compensació del transport de mercaderies. Aquí nosaltres vam presentar comentaris, dia 28 de febrer del 2018, i els vam presentar al·legacions dia 27 de març del 2018. Què els demanàvem en aquells documents? Els demanàvem per escrit que les ajudes fossin del cent per cent del nòlit; els demanàvem la modificació de la regla de *minimis*; els demanàvem la creació d'una comissió mixta de seguiment Govern-Estat; els demanàvem la capacitat que el Govern pugui definir aquestes mercaderies subjectes a subvencions i que no sigui només la Delegació del Govern qui tenguí aquesta potestat; els demanàvem la modificació de l'ICOTERM, i els demanàvem també el control de l'auditoria, que fos molt més senzilla, de tal manera que quan l'ajuda sigui per sobre dels 30.000 euros, i no dels 20.000, tal com ho plantejaven, aquí no s'hagi de presentar l'auditoria.

Aquest reial decret en aquests moments es troba en tramitació, encara no està resolt, però aquestes són les al·legacions que, com a govern, hem fet a aquesta modificació del reial decret.

En qualsevol cas, i ja acab, Sr. President, en qualsevol cas hem fet camí, n'hem fet tant a una banda, tant a la part de persones com a la part de mercaderies, i a la part de mercaderies el que hem volgut fer ha estat donar resposta a les peticions que els empresaris de les Illes Balears ens havien demanat.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torn de paraula del Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i també per cortesia li don les gràcies, Sr. Conseller, dic per cortesia perquè tot el que m'ha explicat és molt interessant, però malauradament no té res a veure amb el que jo li he plantejat, jo li he plantejat el compliment d'una proposició no de llei que va sobre el tràfic interinsular de mercaderies.

Ja he dit que ja sé que molta gent pot pensar que això són les engrunes, però, és clar, és que anem a parlar de la regla de *minimis*, que és una cosa que, com vostè ha dit, és dificultosíssima de canviar, i tenim una altra cosa que fa vint anys que la tenim al règim especial de Balears i encara no hem aconseguit que el Govern acompleixi la llei! Llavors, anem a aconseguir, anem a demanar la lluna, i no anem a demanar el que ja tenim concedit.

I jo, no és que li demani jo, és que és el que va acordar aquest Parlament, per gran majoria, i alguns dels punts per unanimitat. És a dir, com estan les ajudes, les bonificacions al tràfic interinsular de mercaderies? Estic totalment d'acord amb que el que vostè m'ha explicat és més important que això, és més important que això, bé, no, no dona resposta amb això, per què? El tràfic internacional de mercaderies, Sr. Conseller, no hi ha ni un euro per al tràfic internacional de mercaderies.

La Llei de l'any 1998, que aprova el règim especial de Balears, al seu article 7, diu que el Govern ha de compensar el tràfic de mercaderies entre les illes i la península i entre illes, i mai no hi ha hagut, és a dir, després tenim el decret, aquell al qual hem fet referència, el 1034/99, que es va fer a l'any següent, el qual desenvolupa les compensacions per al tràfic de mercaderies entre illes i península, i el tràfic entre illes no hi és. Per tant, aquí hi ha una ajuda que nosaltres podríem donar als productors, als artesans, a les petites indústries de Balears, que tenen el seu mercat balear, i no la donam, renunciem a tenir-la, demanam la lluna i no demanam una cosa que seria, crec jo, molt més fàcil d'assolir.

Per tant, en aquest tema vostè, és clar, agafant les seves pròpies paraules, diu: en el tema aquest no hi ha hagut legislatura en blanc. Perdó, amb el tema del tràfic interinsular de mercaderies la legislatura està en blanc i portam vint anys en blanc, no s'ha aconseguit res, tot i que el règim especial de Balears ens ho concedeix.

Jo, la veritat és que tot el que m'ha explicat del trànsit de viatgers i del tràfic de mercaderies no vull que pensi que és que no em sembla bé ni que no li don suport, vostè sap que estic totalment d'acord amb això que s'ha fet, però el balanç és magra en el sentit que, tot i que s'ha avançat molt en el tema del transport de viatgers, sabem que bé, d'alguna manera

gairebé ha estat una mica per casualitat que haguem tengut aquest descompte. I bé, tenim tota una sèrie de promeses aquí en l'aire sobre els preus de referència, sobre les OSP, però tot això, com vostè ha dit, s'ha demanat, bé, tot això està demanat, així com tots els temes de l'ajuda... la regla de *minimis* que, com sap, a mi també em preocupa molt, doncs que això s'ha demanat.

Bé, ja ho veurem, vostè ha dit que hi havia algun resultat, jo crec que, home, evidentment, és molt important que vostè hi hagi fet la gestió, però realment com a resultat no en tenim cap.

Quant a les al·legacions al Reial Decret 1034/99, ja li anuncio ara que demanaré, per sol·licitud de documentació, aquestes al·legacions; que, en principi, els diversos aspectes que vostè ha comentat em semblen molt importants, però crec que, potser n'hi ha un, no sé si l'ha dit, i a mi m'ha passat per alt, però és el de la fórmula de gestió, és a dir, la mecànica perquè els empresaris que fan aquests nòlits a la península recuperin part dels doblers que els ha costat, perquè, encara que apugem el percentatge i encara que, eventualment, no se'ns fos d'aplicació la regla de *minimis*, el procediment de gestió és d'una complexitat absoluta i és totalment antidiluviana, per dir-ho així, és a dir, amb uns formularis en paper que s'han d'anar a presentar a la Delegació del Govern, que, després, te'ls donen o no te'ls donen en funció de la disponibilitat pressupostària que hi ha, aquest també seria un aspecte, que no sé si és a les al·legacions, però seria important que hi fos.

Bé, li he volgut replicar tots els temes que vostè m'ha plantejat, perquè, tot i que no formen part del tema que jo li plantejava, doncs li agraeix les explicacions, les valor i li he volgut respondre, però a mi m'agradaria, si vostè pogués a la seva segona intervenció, dir-me si realment en el tema, és a dir, s'ha estudiat la viabilitat de reclamar jurisdiccionalment a l'Estat, el compliment d'aquesta norma de l'article 7 del REB? És a dir, s'ha estudiat la viabilitat, és viable? Ja que el Govern no acompleix la llei, el Govern central, nosaltres podem reclamar-li jurisdiccionalment d'alguna manera?

I si amb les negociacions que vostès tenen, a banda d'aquests grans temes que vostè m'ha plantejat, temes més propers, més immediats, si s'ha plantejat al Govern el compliment d'aquesta llei. Perquè, és clar, si l'Estat no ha estat bo ni per complir el que hi ha establerts a la seva pròpia llei, home, la veritat, costa molt creure que ens donin la lluna, com deia jo, de tota aquesta plataforma de reivindicacions que en el seu moment es van enviar a Madrid.

Gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Sr. Conseller, és el seu torn.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Castells. No vull tampoc repetir-me, té raó amb el procediment de gestió, aquest s'ha de canviar i nosaltres aquí el que hem demanat és fins i tot nosaltres poder influir directament, tot passa per Delegació del Govern i és massa farragós, els empresaris ens ho diuen així, per tant, hauríem de trobar maneres que fossin més senzilles de poder-se tramitar en qualsevol cas.

Ara, el problema no és tant aquest com el fet que no hi ha partides econòmiques suficient que hi puguin donar una resposta. I aquí segur hauríem de deixar-ho garantit amb total fermesa.

Aquesta legislatura, respecte de Madrid, ha estat molt complicada, quan jo vaig agafar la conselleria ni a l'inici de la legislatura, ja anava endavant (...), i jo he vist la ministra Pastor, el ministre De la Serna i el ministre Ábalos, i cada vegada ha estat un no vull dir un tornar partir, però quasi quasi, a nivell de Govern d'Espanya ha estat molt complicat tot, hi ha hagut vegades que ens ha afavorit, hi ha hagut altres vegades que ha estat tot el contrari, perquè tornam començar una altra vegada i tornam explicar.

Hem agafat la via judicial front d'ells? No, no ha estat aquesta una qüestió que haguem plantejat, ni amb el PP ni amb el PSOE, i no és per, és perquè hem intentat sempre cercar la via d'un acord possible que ens permetés fer passes més que la confrontació per a un tema puntual que bloquegés tota la resta. Hem intentat anar per aquesta via i ens ha donat resultats en alguns casos, i en altres no, i jo en açò hi estic en part d'acord amb vostè, només li dic, hem fet un camí, i sobretot aquest camí que hem fet hem deixat que fos el mateix empresariat qui ens marcàs les prioritats, perquè eren ells que tenien aquestes necessitats, i aquí tenim empreses de Menorca, que vostè coneix perfectament, com puguin ser algunes d'aquestes que tenen uns costos fixos de transport de mercaderies molt grans, moltíssim, que quasi quasi la seva viabilitat econòmica depèn d'açò, per tant ho hem de lluitar i ho hem de lluitar fins baix.

Els en fan una valoració positiva, açò és el que ens transmeten, ara hem d'acabar de fer la darrera empenta, jo esper poder veure resultats i que dins aquest 2019 vegem resultats. El camí està fet, les propostes hi són, ara falta una visita a Brussel·les, que demanam que pugui ser conjunta on el Govern de les Illes Balears també hi pugui participar, i d'aquí esperam treure compromisos en concret.

En qualsevol cas, Sr. Castells, seguirem treballant i quedat a la seva disposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Doncs, com que no tenim més assumptes per tractar avui, aixecam la sessió. Moltes gràcies a la gent present.

Ai!, sí, perdó, la Comissió d'Hisenda començarà trenta minuts més tard, per tant a les 17,40, a les 17,40, d'acord?

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS